

TORSDAGEN DEN 4 DECEMBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: VIDAL-QUADRAS

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 8.30.)

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Förhandlingsläget när det gäller klimat- och energipaketet (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är rådets och kommissionens uttalanden om förhandlingsläget när det gäller klimat- och energipaketet.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Dagens debatt är mycket viktig eftersom vi är nära att nå en överenskommelse om klimat- och energipaketet. Jag vill tacka parlamentet och särskilt Claude Turmes, Angelika Niebler, skuggföredragandena och föredragandena för yttrandena för ett väl utfört arbete. Vi har imponerats av alla inblandades beslutsamhet och konstruktiva vilja – det har gjort det möjligt för oss att komma närmare en överenskommelse.

Det senaste trepartsmötet om direktivet avslutades klockan halv två i natt. Det har gjorts framsteg och det ser ut som att mycket få olösta frågor återstår. Det betyder att vi är nära att nå målet att anta en ramlagstiftning om förnybara energikällor, vilket kommer att ha stor betydelse för försörjningstryggheten, EU:s konkurrenskraft och även för hållbarheten.

Utsikterna är mycket goda för att vi inom de närmaste dagarna kommer att kunna bekräfta vår överenskommelse om att 20 procent av EU:s energi kommer att vara förnybar år 2020. Vi kommer att kunna bestämma hur denna målsättning ska brytas ner i rättsligt bindande målsättningar för medlemsstaterna, vilket kommer att skapa säkerhet för investeringar. Vi kommer att kunna enas om mekanismer för flexibilitet och samarbete så att medlemsstaterna kan uppnå sina mål genom att samarbeta på kostnadseffektiva sätt. Vi kommer att kunna enas om målet att 10 procent av den energi som används till transporter ska vara förnybar samt om ett bonussystem för andra generationens biobränslen och för förnybara bränslen som används till elbilar. Vi kommer att kunna enas om världsledande hållbarhetskriterier för de biobränslen som ska användas för att uppnå vårt mål. Vi kommer att kunna enas om en rad åtgärder för att övervinna administrativa hinder för den förnybara energins genomslagskraft och för att garantera tillträdet till el- och energinät. För två eller tre år sedan trodde vi inte att vi skulle uppnå detta mål, men det har gjorts stora framsteg i EU:s energipolitik.

Jag nämnde samarbetsmekanismer. Det verkar som att den återstående huvudfrågan i förhandlingarna är om dessa mekanismer bör ses över på något sätt 2014. Kommissionen har full förståelse för att parlamentet anser att en översyn är nödvändig med tanke på att ett av huvudsyftena med direktivet är att skapa en tydlig och säker rättslig ram för investeringar. Vi är också medvetna om att flexibilitetsmekanismen i direktivet innehåller några oprövade inslag. Vi kan inte med säkerhet säga att alla delar är perfekt utformade. Därför motsätter vi oss inte en översyn av mekanismernas funktion, men vi vill inte ifrågasätta målsättningen. Om det beslutas att en sådan översyn ska ske vill jag dock understryka vikten av att direktivets målsättningar och ambitionsnivå inte ifrågasätts på något sätt.

Jag är säker på att institutionerna kommer att hitta en lämplig lösning på det här återstående problemet. När jag betraktar processen i sin helhet blir jag stolt, och jag tycker att ni också ska vara stolta över att rådet och ordförandeskapet arbetar tillsammans och har uppnått så mycket. Genom direktivet kommer de normer som hittills endast har efterlevts i mycket få medlemsstater att kunna tillämpas i hela EU. Det är en bra utveckling. Det är ett viktigt steg för att EU ska kunna behålla sin banbrytande roll i den svåra uppgiften att tackla klimatförändringarna och vara ett ledande exempel i Köpenhamn nästa år.

Precis som det nyligen antagna åtgärds paketet för energisäkerhet är detta direktiv ett stort steg på vägen mot förbättrad säkerhet i vår energiförsörjning. Utarbetandet av direktivet om förnybar energi har varit en stimulerande samarbetsprocess mellan institutionerna, och parlamentet har haft en viktig roll. Vi närmar

oss slutet och det är tydligt att resultatet kommer att bli utmärkt med tanke på det samförstånd som råder. Jag ser fram emot processens fullbordan under de kommande dagarna.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Jag vill tacka er för möjligheten att få uttala mig i den här mycket viktiga frågan i dag. Det klimat- och energipaket som kommissionen har förslagit är ett av de viktigaste initiativen som EU har tagit under de senaste åren. I och med dessa åtgärder kommer EU inte bara att uppnå sina miljömål, utan samtidigt även att starkt bidra till de nya internationella överenskommelserna om att bekämpa klimatförändringarna. Det är nödvändigt att anta det här åtgärdspaketet om EU ska kunna behålla sin internationella trovärdighet.

Dagens diskussion sammanfaller med den internationella klimatkonventionen som äger rum i Poznań i Polen. Det är därför naturligt att vi i dag vänder oss till såväl EU som förhandlare i Poznań och till världssamfundet i allmänhet. Åtgärderna kommer att bidra till att underlätta EU:s övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Dessutom kommer det att ge EU-industrin möjlighet att vara en internationell föregångare för rena tekniker, vilket kommer att innebära konkurrensfördelar.

Den rådande ekonomiska krisen får inte bli en ursäkt för apati – tvärtom är den en anledning för oss att ta itu med klimatförändringarna. Det är i dessa finanskriser som vi måste kostnadseffektivisera förbrukningen och produktionen av naturresurser. Genom att spara energi och öka vår energitillgång kan vi dessutom förbättra EU:s energisäkerhet genom att minska importen av olja och naturgas. Övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp kommer att ge oss möjligheter att främja nytänkande, tillhandahålla nya investeringsmöjligheter och skapa nya gröna jobb. Därför är åtgärdspaketet för klimat och energi en del av lösningen på krisen. Det är grunden för den nya gröna vägen som kommer att öka EU-industrins internationella konkurrenskraft.

Jag vill tacka Europaparlamentet, ordförandeskapet och rådet för deras utmärkta samarbete med kommissionen om klimat- och energipaketet, de viktiga förslagen om bilar och koldioxid och direktivet om bränslekvalitet. Vi har gjort stora framsteg i dessa frågor och jag är säker på att vi kommer att nå en överenskommelse vid första behandlingen. I de slutliga överenskommelserna måste vi se till att grundstrukturen i kommissionens förslag och i våra miljömål bevaras och säkra en rättvis fördelning av medlemsstaternas gemensamma insatser.

Jag vill kort kommentera översynen av systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. För att vi ska kunna uppnå våra miljömål måste taket för systemet för handel med utsläppsrätter leda till att utsläppen minskar med 21 procent till 2020 jämfört med 2005 års nivåer. Det här är en av huvudpoängerna med kommissionens förslag.

Jag skulle vilja säga några ord om risken för koldioxidläckage. Det internationella avtalet om klimatförändringar är det mest effektiva sättet att hantera den faran. Alla lösningar i åtgärdspaketet måste både ha syftet att stödja det internationella avtalet och vara genomförbara. Diskussionerna mellan ministerrådet, Europaparlamentet och kommissionen fortsätter i snabb takt. Jag är säker på att man kommer att finna en tillfredsställande lösning där miljömålen i kommissionens förslag respekteras fullt ut.

Rådet och Europaparlamentet har gjort stora framsteg i många frågor som rör systemet för gemensamma insatser bland medlemsstaterna utanför handelssystemet. En av huvudfrågorna i vår diskussion var hur man ska hitta en lämplig balans mellan ett flexibelt och ett effektivt genomförande av våra mål. Kommissionen har satt den årliga gränsen för mekanismen för ren utveckling till 3 procent, eftersom man då uppnår en balans mellan flexibilitet och utsläppsminskning inom EU. Begränsningen, tillsammans med möjligheten till handel med utsläppsrätter mellan medlemsstaterna, kommer att göra det möjligt för länderna att uppnå sina mål. Kommissionen anser att flexibiliteten måste gå hand i hand med ett öppet och effektivt efterlevnadssystem för att medlemsstaterna ska kunna nå sina mål. Denna metod har redan tillämpats med framgång på EU:s system för handel med utsläppsrätter.

Viktiga framsteg har även gjorts med kommissionens förslag att skapa en rättslig ram för avskiljning och lagring av koldioxid. En fråga som parlamentet har visat särskilt intresse för är finansieringen av koldioxidavskiljningen. Diskussioner förs redan om att företag som deltar i systemet för handel med utsläppsrätter ska kunna använda reserverna. Detta är ett positivt steg för att hitta en lösning på problemet. Tack så mycket, jag väntar med intresse på era åsikter.

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Som ni kan se är inte Javier Solana närvarande. Huvudsyftet med dagens debatt är att vi vill ha en konsoliderad rapport om trepartsmötet. Kommissionen, som deltog i trepartsmötet, har uttalat sig i detalj och har redan avslutat sitt arbete – åtminstone för stunden.

Rådet och parlamentet diskuterar huvudfrågorna nu. Tanken var att många ledamöter som inte är föredragande eller på annat sätt involverade i de här diskussionerna skulle få möjlighet att höra om den senaste utvecklingen och utväxla åsikter här i plenum nu under förmiddagen – det var också därför talmanskonferensen ville ha den här debatten.

Jag hörde att planet från Paris precis har landat. Jean-Louis Borloo är på väg hit. Jag tycker att vi borde skjuta upp debatten tills han är här, för att sedan lyssna till rådet och efter det fortsätta våra diskussioner. Jag vill inte att det här ska bli bara en uppvisning. Jag vill höra vad rådet har att säga om utvecklingen den här förmiddagen. Rådet vill att parlamentet ska förhandla om ett helt paket före slutet av december enligt ett extraordinärt förfarande. Det är bra, men då borde rådsordföranden vänligen vara här i tid för att ge sina åsikter till parlamentet. Sedan kan vi diskutera det.

Talmannen. – Tack så mycket, herr Schulz. Enligt föredragningslistan ska Jean-Louis Borloo och även Stavros Dimas och Andris Piebalgs få ordet efter att ordförandena för de politiska grupperna har talat. De kommer även att få ordet igen i slutet av debatten.

Låt mig tala om en annan sak för er, herr Schulz: Europaparlamentet anpassar inte föredragningslistan för sina plenarsammanträden efter deltagarnas kalendrar. Ledamöter som deltar i plenarsammanträdena måste anpassa sig efter parlamentet. Nästa talare för gruppen för Europeiska folkpartiet ...

(Protester)

Saken är avgjord, herr Schulz.

(Protester)

Hartmut Nassauer, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag ber om ordet för att ta upp en ordningsfråga.

Jag begär att sammanträdet skjuts upp tills Jean-Louis Borloo kommer, inte för att ändra i föredragningslistan, men för att skjuta upp sammanträdet litet tills han är närvarande. Det är min begäran.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag sade just till er att parlamentet inte anpassar föredragningslistan efter deltagarnas kalendrar. Det vore under parlamentets värdighet och det råder ömsesidig förståelse mellan institutionerna om detta.

Jag har lyssnat till era ordningsfrågor och kommit fram till det beslut som jag just förklarade för er. Jean-Louis Borloo kommer att tala efter de politiska grupperna och sedan kommer han att tala igen i slutet av debatten.

Graham Watson, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Ni kan inte bara lämna de här ordningsfrågorna därhän. Det är tydligt att kammaren vill ha Jean-Louis Borloo här för att höra vad han har att säga före debatten, så låt oss vänta.

(Applåder)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Kom ihåg att kammaren är enväldig. Vi ska därför övergå till en omröstning om detta. Vi ska rösta om huruvida vi ska avbryta parlamentets plenumsammanträde tills Jean-Louis Borloo kommer.

(Parlamentet godkände förslaget.)

(Sammanträdet avbröts kl. 8.50 och återupptogs kl. 9.05.)

Jean-Louis Borloo, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Först av allt vill jag be er om ursäkt för min missbedömning av Bryssels trafik. Jag hoppas att ni förlåter mig.

Herr Piebalgs, herr Dimas! Jag vill tacka er för möjligheten hålla den här debatten och för ert intensiva samarbete om klimat- och energipaketet. Arbetet påbörjades efter mötet på Bali under Sloveniens ordförandeskap och fortsatte sedan under det informella rådsmötet i Saint Cloud i augusti och därefter under de fem månader som detta ordförandeskap har varat. Vårt gemensamma mål är att säkra en överenskommelse i första behandlingen, vilket måste samordnas tidsmässigt med de internationella förpliktelserna och med parlamentsvalet.

Under den här debatten vill jag främst lyssna till det ni har att säga innan jag återvänder till Europeiska rådets möte om miljö som hålls samtidigt hela dagen. Jag kommer att informera mina kolleger i rådet om vår diskussion och framföra era synpunkter. Vårt arbete kunde inte vara bättre samordnat och jag är tacksam

för er inbjudan. Den är ett bevis på vår gemensamma vilja att nå en omfattande överenskommelse om klimat- och energipaketet.

I och med konferensen i Poznań som äger rum just nu har vi faktiskt nått den sista etappen. Den konferensen bör lägga grunden för konferensen i Köpenhamn i december 2009. Vi befinner oss i en tid då världen fortfarande står och tvekar inför ett vägska. Medlemsstaterna hävdar att de är villiga att engagera sig för att påskynda övergången – men inte på egen hand, och bara under förutsättning att någon annan står för kostnaderna eller att de får ekonomiskt stöd. De säger sig även vara villiga att se över sin produktion och konsumtion – men bara under förutsättning att konkurrenskraften inte riskeras. Världen håller ögonen på EU den här månaden, december 2008, eftersom de kommande dagarna kommer att vara ett slags generalrepetition eller en försmak av det som kommer att hända under de viktiga världsomspännande samtalen. Åtminstone hoppas jag det.

Klimat- och energipaketet är ett "instruktionspaket" för en enorm, men kontrollerad, energi-, ekonomi- och teknikövergång. Paketet innefattar ett gemensamt förfaringssätt och en rad solidaritetsmekanismer – allt detta för en union med 27 länder som engagerar sig på ett demokratiskt sätt.

Det här är förmodligen första gången i modern tid som olika ekonomier försöker förändra sina tankesätt tillsammans och på samma gång. Den ekonomiska utvecklingen har aldrig varit så sammanlänkad med energivillkoren som nu. Det här är vår uppgift som historien har lett till i dag. Vi är den första ekonomin i världen – 450 miljoner konsumenter och 15 procent växthusgasutsläpp – med ett klimat- och energipaket som syftar till att visa att en hållbar utveckling är möjlig för 27 stater – trots mycket varierande industrier och klimat samt geografiska och ekonomiska bakgrunder.

För de andra världsdelarna är detta ett bevis på att en av deras huvudpartner redan engagerar sig och att det här är möjligt. Ni känner till de berömda "tre gånger tjugo-målen", som de traditionellt kallas, även om siffran för ett av målen snarare är tjugo eller trettio procent. Målen är följande: 20 procent mindre växthusgasutsläpp jämfört med 1990, 20 procent från förnybara energikällor och 20 procent förbättrad energieffektivitet. Kommissionen har omsatt dessa mål i fem lagstiftningsförslag: direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser för industrier och energileverantörer, vars syfte är att minska industriutsläppen med 21 procent fram till 2020, direktivet om ansvarsfördelning som syftar till att minska växthusgasutsläppen med 10 procent fram till 2020 i de sektorer som inte ingår i systemet för handel med utsläppsrätter, såsom byggsektorn, transportsektorn och jordbrukssektorn, direktivet om förnybara energikällor, vars målsättning är att öka andelen av dessa energikällor från lite drygt 8 procent 2006 till 20 procent med en tioprocentig minskning i transportsektorn, direktivet om avskiljning och lagring av koldioxid som syftar till att bestämma villkoren för koldioxidlagring och slutligen, lagstiftningen om koldioxidutsläpp från motorfordon som syftar till att sänka utsläppen från 160 till 120 gram mellan 2006 och 2008.

Innan vi i detalj går in på förhandlingarna, som är diffusa, har jag fyra allmänna anmärkningar.

För det första vill jag säga att det här komplicerade paketet utgör en konsekvent, självständig och rättvis helhet som alla kan ta del av och bidra till i enlighet med sina industriella, energimässiga eller geografiska förutsättningar. Jag vill tacka kommissionen och de tidigare ordförandeskapen för deras utmärkta gemensamma insatser. Vårt mål är tydligt – normalt sett skulle ett paket av den här storleken ha tagit flera år att ta fram.

På grund av Europaparlamentets tidsschema inför valet och mötena i Poznań och Köpenhamn ville alla parter försöka nå en överenskommelse före årets slut. Det är naturligtvis en mycket svår uppgift, men oundviklig. Målet fastslogs vid rådets möte under det tyska ordförandeskapet och upprepades i oktober under Nicolas Sarkozys ordförandeskap, trots att vissa länder uttryckte oro över krisen och ville skjuta upp alla beslut. Det råder ingen tvekan om att läget var spänt och Sarkozy fick visa prov på ett stort engagemang för att vi skulle kunna gå framåt i processen.

Den överenskommelse som nåddes i oktober utgör därför en bekräftelse av det som vi hade uppnått under det tyska ordförandeskapet. Ni ville först av allt tidigare lägga er omröstning till i dag eller i går. Det önskemålet innebar ett viktigt lyft, en knuff framåt i en tid när det fokuserades på klimatfrågan, och det gav en mycket positiv effekt. Ni – gruppordförandena, fördragandena och utskottsordförandena – ville möta oss och Jean-Pierre Jouyet och vi diskuterade hur vi på bästa sätt kunde försöka nå en överenskommelse före årsskiftet. Jag tror att vi alla rekommenderade att hålla den här djupgående debatten i dag och att skjuta upp eftermiddagens slutsatser från debatterna till rådets sammanträde den 11-12 december, ett trepartsmöte följande helg och sedan en debatt med – hoppas jag – en omröstning den 17 december. Det vill jag tacka er för.

Jag måste säga att detta kan gå till historien som en vändpunkt på vägen mot den överenskommelse som ju är vårt gemensamma mål. Vi har nått en avgörande fas i diskussionerna. Den här frågan handlar inte om politiska poser eller röstfiske för de berörda medlemsstaterna. Det handlar inte om en förhandling där man tar ställning bara för att vinna fördelar, något som ibland händer. Det är ett slags positiv paradox. Vi är medvetna om att vi måste agera eftersom det är en så viktig fråga, men vi måste göra det på ett sådant sätt att varje direktiv blir socialt, finansiellt och ekonomiskt acceptabelt för hela unionen och för varje enskild medlemsstat.

I dag har förhandlingarna nått en kritisk punkt. Trepartmentena går så bra som man hade kunnat hoppas – det är faktiskt tack vare dem och förtroendet mellan parterna som tidsschemat kunde ändras något. Det återstår inte mycket innan vi kan nå en slutsats – faktiskt mindre än två veckor. Trepartmentena – vissa av dem pågick fortfarande sent i går natt – borde leda till att vi kan slutföra 90 procent av texten, som sedan kan översättas till samtliga EU-språk.

Om vi blickar fram mot rådets sammanträde den 11-12 december ser vi att miljöministerrådet i dag och energiministerrådet måndagen den 8 december kommer att behandla de frågor som medlemsstaterna fortfarande verkar kunna enas om.

I eftermiddag ska ordförandeskapet försöka göra ytterligare framsteg i många frågor som rör de fyra texterna som bokstavligen utgör det här paketet.

Jag ska även presentera er överenskommelse om förslaget till förordning om koldioxidutsläpp från lätta fordon och bränslekvalitet.

Sedan kommer jag att förslå att rådets slutsatser om kommissionens meddelande om avskogning antas. Att bekämpa avskogning och skogsutarmning och bevara och vårda skogarna är huvudfrågor i ett framtida internationellt klimatavtal. Det är frågor som vi diskuterar intensivt med våra vänner i Afrika.

Dessutom hoppas jag att vi har nått en enhällig slutsats om genetiskt modifierade organismer.

Ett sista trepartmentmöte kommer att hållas under helgen efter rådets sammanträde den 11 december och före den 17 december. Det kommer naturligtvis att schemaläggas så att vi kan förbereda för debatterna och omröstningen i plenarsammanträdet den 16–17 december.

De tidigare trepartmentmötena, varav det senaste ägde rum i går kväll, har gått fantastiskt bra ur teknisk synvinkel. För några månader sedan verkade materialet ärligt talat vara tekniskt oöverstigligt. Jag måste säga att alla parter och de ständiga representanternas kommitté, Coreper, bemästrade utmaningen och gjorde ett utmärkt arbete. Jag vill naturligtvis även tacka parlamentets företrädare vid de olika mötena och särskilt vid trepartmentmötena.

Stora framsteg har gjorts och texterna har utformats på ett mycket bra sätt där de flesta frågorna har tagits med. Särskilt den allmänna utformningen och de mål som har tilldelats varje medlemsstat har nu brett stöd.

Flera komplicerade frågor diskuteras emellertid fortfarande inom rådet och mellan rådet och parlamentet. Det är tydligt att vi inom ramen för direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter (vilket förmodligen är det svåraste direktivet) måste hitta system för progressivitet och finansiell solidaritet, så att länder vars ekonomi till största delen bygger på koldioxid kan övergå till andra energikällor.

Industriernas energiprestanda varierar i EU, från ett till tre beroende på land. Koldioxidutsläppen varierar från ett till fyra eller till och med fem i vissa sektorer. Detta säger något om den problematik vi står inför, men vi måste nå en överenskommelse som innebär att vi bevarar EU:s ekonomiska och industriella konkurrenskraft. Vi har dessutom hållit oavbruten kontakt med industrierna i EU.

Ja, el-auktioner måste organiseras, men vi måste hitta en regleringsmetod som inte innebär stora prisökningar för slutkonsumenterna, oavsett om det rör sig om privata konsumenter eller om industrin. Vi håller just nu på att staka ut kursen för den här övergången, som inte får medföra en risk för illojal konkurrens på den inre marknaden.

När det gäller risken för koldioxidläckage arbetar vi med två alternativ som inte utesluter varandra: progressivitet när det gäller auktioner och en mekanism för koldioxidskatter vid import liknande den som Förenta staterna har planerat inom ramen för sitt eget paket.

Argumentet att detta skulle äventyra handelsfriheten är inte relevant enligt oss. Valet av mekanismer måste vi hursomhelst helt enkelt besluta om vid ett senare tillfälle. Nu måste vi fastställa vad som är lämpligt för

de sektorer som är särskilt konkurrensutsatta på grund av eventuella kraftiga kostnadsökningar och på grund av risken för koldioxidläckage.

En del länder, Tyskland till exempel, vill bara behålla ett kriterium och avstå från progressiviteten. Vi måste hitta en lösning som är godtagbar för oss alla. Kort sagt har tre stora block uppstått i förhandlingarna så här långt.

Det första består till största delen av de baltiska länderna som i enlighet med fördraget är på väg att – åtminstone ett av dem – avveckla kärnkraftverk och som på grund av deras speciella geografiska läge utgör en riktig energiö. Dessa länder lyfter fram ett antal befogade och specifika tekniska, praktiska och finansiella frågor.

Det andra blocket omfattar länder vars industri är mycket mindre energieffektiv, eftersom den är så koldioxidberoende. Det tydligaste exemplet är Polen. För de här länderna måste vi hitta progressivitetssystem som inte under några omständigheter påverkar de globala målen eller tidsfristen, nämligen 2020, men som fortfarande är godtagbara för de andra länderna. Systemets progressivitet bör prioriteras i de fallen.

Trots att länderna i det tredje blocket inte har några större bekymmer eller bekymmer som är av vikt för den här processen, intresserar de sig mycket för de kostnader som vårt krav på solidaritet medför och för avkastningen från de olika auktionerna och särskilt för frågan huruvida anslag kan ges i efterhand.

Om två dagar, den 6 december, kommer ett möte mellan Nicolas Sarkozy och stats- och regeringscheferna för Polen, Tjeckien, Ungern, Slovakien, de baltiska länderna samt Rumänien och Bulgarien att äga rum i Gdansk.

Jag är övertygad om att de kommer att nå en överenskommelse i de frågor som de med rätta anser vara viktiga. I slutet av den här första etappen kommer stats- och regeringscheferna naturligtvis att göra ett starkt åtagande innan parlamentet möts igen.

Paketet kommer inte att fungera utan ett stort och enhälligt engagemang från medlemsstaterna. Det framgick tydligt redan från början. Vi kan inte föreslå en sådan förändring av de ekonomiska och sociala fundamenten för 450 miljoner EU-medborgare utan en extremt kraftfull politisk utveckling.

Det är oundvikligt att det i de nationella parlamenten finns en stark frestelse – kanske känner några av er den också – att ge upp utmaningen och tänka "Vad ska det tjäna till? Låt oss vänta till Köpenhamn, låt oss vänta tills Förenta staternas nya administration har inrättats". Med tanke på den finansiella, industriella och sociala krisen kanske man till och med tänker att det här inte är rätt tidpunkt. Det betyder dock att man inte förstår att det vi inte gör i dag kommer att kosta oss mycket mer i framtiden när det gäller produktivitet och konkurrenskraft. Om vi inte agerar under dagens omständigheter, som våra ekonomier och vår demokrati är fullt rustade för, kommer vi att hamna i en oåterkallelig och oacceptabel situation som gör all utveckling omöjlig. De länder som behöver oss för att kunna tro på en hållbar utveckling, kommer att tycka att vi har misslyckats. Våra barn kommer att tycka att vi har misslyckats. Hur kan vi möta våra afrikanska motparter, med vilka vi har skapat en gemensam europeisk-afrikansk plattform som bekräftades i Addis Abeba för några dagar sedan, och sedan åka till Köpenhamn för att tala om en förändring av det globala tankesättet om EU inte antar det här paketet? Oavsett om ni tycker om det eller inte, är EU – precis som på Bali – en "vit riddare" i den här uppgörelsen. Jag kan inte se hur en överenskommelse i Köpenhamn är möjlig utan denna nödvändiga förutsättning.

Om våra 27 länder, som ju fortfarande har stora tillgångsskillnader och antagligen olika bakgrund när det gäller industri och energi och även olika klimat, i stället kan komma överens om ett offentligt förfarande som kan bedömas, bekräftas och finansieras och därigenom åstadkomma en historisk förändring, så tror jag att det kommer att ge oss hopp inför Köpenhamn och hopp om vår planets framtid.

Vi är övertygade om att medbeslutandet, som är en extraordinär möjlighet, fortfarande är en viktig princip för en sådan här stor förändring. Jag tror nämligen inte att någon av de demokratiska parterna på egen hand klarar att göra framsteg inom detta ramverk.

Därför ska vi naturligtvis utnyttja alla debatter och åsikter som vi kommer att få höra i dag på bästa möjliga sätt och jag hoppas att medbeslutandeförfarandet kommer att göra det möjligt för oss att ta det här stora steget. Det är ett ansvarsfullt och hoppningivande steg som EU:s medborgare har väntat på.

(Applåder)

Joseph Daul, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr Borloo, herr Piebalgs, herr Dimas, mina damer och herrar!

Morgonens debatt har ägnats åt det som brukar kallas "energi- och klimatpaketet". Det är ett politiskt paket som innehåller ett huvudmål som de 27 ländernas ledare fastslog i mars 2007. Det finns många samband mellan de fem texterna, vilket betyder att de måste hanteras som en sammanhängande politisk helhet. Att ta hänsyn till alla texterna samtidigt är en utmaning och innebär en tung arbetsbörda för alla våra institutioner. Jag vill tacka alla berörda parter, särskilt ordförandeskapet och Jean-Louis Borloo och hans kolleger för deras insatser.

Det här arbetet var svårt redan innan finanskrisen exploderade. Nu är det extremt svårt på grund av de ekonomiska och sociala spänningar som orsakar medborgarna mycket oro i vardagen. Under dessa svåra och allvarliga omständigheter måste vi ändå undvika ett misslyckande. Vi är skyldiga att ta varje chans att lyckas. Det handlar dock inte om att få igenom vår vilja, utan det handlar om att vara övertygande och göra de ansträngningar som krävs för att se till att balanserade och långsiktiga beslut kan fattas.

Vi måste ta vara på denna historiska möjlighet att vända klimatutvecklingen. Vi måste välja den väg som kommer att rädda oss från en katastrof. Att bekämpa klimatförändringarna och verka för ekologiska lösningar innebär också att på medellång sikt sätta fart på EU:s ekonomi och industri. Det innebär också att planera våra investeringar i dag för att säkra morgondagens arbetstillfällen, och det är därför vi måste se till att vi har medborgarnas stöd.

Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater har arbetat hårt med klimat- och energipaketet. Vi är övertygade om att det här är en viktig strukturell politik och framför allt även en historisk politik och därmed ett stort ansvarstagande gentemot de kommande generationerna. En överenskommelse om ett av de fem förslagen – förordningen om koldioxidutsläpp från bilar – nåddes i veckan.

För vår grupp i center-högern innebär detta en stark politisk signal och motivation för att fortsätta arbetet. Ändå står balansen i paketet som helhet på spel och vi kommer att rösta om detta under ett framtida plenarsammanträde. Vi måste lyssna på varandra och göra det som krävs för att kunna enas om en kompromiss. Vår viktigaste uppgift är dock att inge medborgarna framtidsstro och att försäkra oss om deras stöd för EU:s strategiska val på medellång sikt.

Jag tror mig kunna säga att vi, tack vare den rådande goodwillanden, kommer att ta chansen att lyckas med de viktiga mötena i Poznań om några dagar och i Köpenhamn nästa år.

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Det är inte min uppgift att gå in på detaljerna i den lagstiftning som vi diskuterar. Jag ska försöka att beskriva en större ram för vår grupp. Inom denna ram ska vi bearbeta klimatpaketet. Jag är glad att rådets tjänstgörande ordförande har anlänt så att jag kan lyssna noggrant på hans anförande. Som han med rätta nämnde är klimatförändringarna en stor utmaning för oss alla; för Europeiska rådet, för Europaparlamentet och för kommissionen.

Vi har fått höra många fina titlar, 20 procent – 20 procent – 20 procent. Endast det hårda detaljarbetet sker här i parlamentet. Titlarna tas fram av stats- och regeringscheferna. Det hårda detaljarbetet sker här i Europaparlamentet. Joseph Daul hade rätt när han sade att vi har en början till en överenskommelse om direktivet om koldioxidutsläpp från bilar. Parlamentet förtjänar beröm för den framgången. Därför bör Guido Sacconi i stället för Nicolas Sarkozy berömmas för titeln på det här lagstiftningsförfarandet som vi har nått en början till en överenskommelse om.

(Applåder)

Jag kommer därför att hålla mig till det förfarande som vi har kommit överens om. Det är inte ett vanligt förfarande. Europaparlamentet har samtyckt till att gå en annorlunda väg tillsammans med rådet och kommissionen. Att slutföra ett informellt trepartsmöte och sedan ha omröstning går bra. Det vi gör här är dock att upphäva det normala parlamentsförfarandet för sex olika lagstiftningsförfaranden. Det innebär att många av parlamentets ledamöter inte kan delta i de detaljerade samråden utan måste begränsa sin verksamhet i parlamentet för att kunna säga ja eller nej på slutet som ett slags bekräftelse på det uppnådda resultatet.

Det innebär ett allvarligt åsidosättande av de parlamentariska rättigheterna. Jag är lite överraskad över att de som annars alltid talar om öppenhet och deltagande nu ignorerar denna omständighet med ett kyligt leende på läpparna. I vissa situationer måste man ändå besluta sig för om detta är motiverat i relation till problemet.

Vår grupp har fört djupgående diskussioner om detta. Vi har kommit överens om att vi måste göra på det här sättet den här gången eftersom problemet är så allvarligt.

Herr rådsordförande! Ni har med rätta sagt att det här är århundradets största utmaning och det är även vi fullkomligt övertygade om. Vi kommer inte att hitta en lösning på århundradets samtliga klimatproblem nu, men om vi inte löser de problem vi står inför i dag kommer vi att gå under det här århundradet. Det är främsta skälet till att vi vill nå ett avslut i processen nu.

Jag tycker inte att det var särskilt klokt av rådet att förbehålla stats- och regeringscheferna rätten att fatta det slutgiltiga beslutet, eftersom enhällighetsprincipen gäller i Europeiska rådet. Ni har redan antytt att president Sarkozy fortfarande måste hålla separata samtal med åtta eller nio stater. Lycka till! Vi hoppas att resultatet blir framgångsrikt. Parlamentet har emellertid inte utfärdat en blankocheck i och med det förfarande vi har använt oss av här och det betyder inte att parlamentet är redo att godkänna varje önskemål från varje enskild medlemsstat, vilket fortfarande måste diskuteras inom stängda dörrar.

Vid ett informellt trepartsmöte måste allt överensstämman på slutet – rådet, parlamentet och kommissionen måste ha en enhällig ståndpunkt. Det får inte vara så att vi går in på detaljerna här om Europeiska rådet sedan bara ska säga "jag har något att ordna här och jag har någon förfrågan där" och att parlamentet i slutändan får höra "passar det inte så får det vara". Så kan vi inte ha det. Därför rekommenderar jag Jean-Louis Borloo och rådets ordförande Nicolas Sarkozy att hitta en lösning som är godtagbar för alla.

Därför får det inte finnas några blockeringar i rådet, och inte heller i de enskilda samtalen. Vi har gjort alla förberedelser för att vi ska kunna rösta nästnåsta vecka. Europaparlamentet har samtyckt till att godkänna det här paketet i år om det är möjligt. Nicolas Sarkozy tror att det kommer att innebära en stor framgång för honom. Därför säger jag här och nu att om resultatet blir framgångsrikt så är den framgången främst tack vare parlamentsledamöternas hårda arbete. Vi kan vara stolta, och om det slår väl ut kan rådets ordförandeskap också vara stolt.

(Applåder)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Graham Watson, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr Borloo! Vi fick veta att ni kom från Paris med flyg. Om det är sant, råder jag er till att ta tåget nästa gång. Då skulle ni med säkerhet komma i tid och samtidigt bevara ert gröna anseende.

(EN) Herr talman! Det återstår bara några dagar innan EU kan nå ett historiskt genombrott i kampen mot klimatförändringarna. Våra nationella ledare tycker om att tala sig varma för miljön, men nu får vi se hur mycket de är villiga att satsa för att uppnå målen. I mars förra året samtyckte de till en tjugoprocentig minskning av koldioxidutsläppen fram till 2020 men nu hör vi att rådet har börjat få kalla fötter. Det är vårt jobb att få dem att tänka om.

Som ni nämnde, herr talman, är klimatförändringarna vår största utmaning. Även om det finns personer som klagar över att de inte har råd att skära ned på koldioxidutsläppen så mycket som de en gång samtyckte till, är det oansvarigt av Italien att hävda att elräkningarna kommer att stiga med 17,5 procent. De förnybara energikällorna kommer att göra räkningarna billigare och det kommer inte att bara spara pengar, utan även liv.

Det finns tecken på framsteg i uppgörelsen. Vi kan snart införa ett handelssystem med maximigränser (*cap and trade system*) som styrs av den reella marknaden och där hänsyn tas till medlemsstaternas behov samtidigt som målen uppnås, men rådet måste återigen bekräfta åtagandet om 20 procent förnybara energikällor fram till 2020. Rådet måste även dra upp riktlinjer för hur arbetsinsatserna ska fördelas på ett öppet och ansvarsfullt sätt på de områden som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter och engagera sig i den forskning som kommer att maximera de gröna teknikernas potential, såsom avskiljning och lagring av koldioxid.

Vi måste se till att kombinationen av industrilobbying och nationella egenintressen (något som har bromsat utvecklingen i bilutsläppsfrågan) inte fördärvar nästa veckas historiska chans. EU har chansen att leda det globala arbetet med att minska koldioxidutsläppen och få till stånd en verklig förändring för de kommande generationernas skull. Har vi någonsin haft en sådan möjlighet inom räckhåll? Rådet måste hålla sitt löfte.

Claude Turmes, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman! I Förenta staternas president Barack Obama har vi nu en politisk ledare som visar framsynthet och mod. Han kommer att placera gröna tekniker, förnybara energikällor och energieffektiva bilar centralt i landets ekonomiska ombildning.

Det är även en fråga om en etisk ombildning i det land som president Bush körde i botten ekonomiskt, fredspolitiskt och etiskt. På samma gång som vi har denna enorma historiska chans riskerar vi här i EU – vi, som alltid har varit internationella ledare, vi, som alltid har satt normen för den internationella klimatpolitiken – att förlora vår långsiktighet på grund av att vi hålls tillbaka av de smutsigaste företagen och deras medbrottsslingar. Det vore ett historiskt misstag och vi skulle förlora all vår diplomatiska trovärdighet om vi misslyckades med att hjälpa till att göra det här paketet till ett paket för framtiden.

Det här handlar om politik och jag är stolt över att vi i går gjorde framsteg på området förnybara energikällor hos liberalerna, socialdemokraterna och, även om de var mycket tveksamma, de konservativa. En konservativ man står fortfarande i vägen, och det är Silvio Berlusconi.

Klimatpaketet handlar även om framtidens politik. Jag är glad att vi i Poul Nyrup Rasmussen har en socialdemokratisk ledare som vill se utveckling och en grön socialpolitik och som inte vill återvända till 70-talet som andra socialdemokrater. Jag är glad att Graham Watson är inne på ett grön-liberalt spår. Den intressanta frågan är: Hur ska vi göra för att bevara naturen? Var finns etiken hos det som ska vara EU:s största folkparti? Vill vi här i parlamentet verkligen tillåta att konservativa politiker som Donald Tusk, Silvio Berlusconi och Angela Merkel och deras kumpaner står i vägen för EU:s historiska framsteg för medborgarna och för världen?

Alessandro Foglietta, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Den nya 20/20/20-formeln som summerar EU:s mål i kampen mot klimatförändringarna är ett ambitiöst åtagande som kan göra EU till den självklara ledaren i den här globala striden. I ärlighetens namn bör jag påpeka skillnaden mellan detta måls globala karaktär och ensidigheten i EU:s åtaganden. Vi måste våga inse att vår styrkeuppvisning kan visa sig vara både helt förgäves från miljösynpunkt och förlamande för vår industri om den inte övervägs i multilaterala förhandlingar.

Det är uppenbart att vi alla stöder målet att skydda miljön, men för att kunna göra det måste vi identifiera de mest effektiva verktygen som samtidigt har ett brett stöd. Det är viktigt att de två villkoren uppfylls samtidigt, eftersom det ena utan det andra skulle motverka alla våra ansträngningar och till och med kunna leda till irreparabla konsekvenser för vår industri. En analys av kostnaderna och vinsterna är därför viktig. Jag vill betona att en sådan analys inte på något sätt innebär att vi bedömer eller ifrågasätter vikten av att skydda vår planet. Jag tror helt enkelt att de verktyg som omfattar energi- och klimatpaketet (främst en översyn av direktivet om ett system för handel med utsläppsätter) måste utvärderas noggrant, både vad gäller de ekonomiska och byråkratiska konsekvenserna för våra affärer och för den offentliga ekonomin, samt för konkurrenskraften inom EU:s tillverkningsindustri, med särskild tyngdpunkt på de små och medelstora företagen.

Resonemanget är legitimt, särskilt i en tid när den globala ekonomin har drabbats av lågkonjunktur vilket kräver en ny analys av paketets innehåll. Jag syftar på en översyn av de kriterier som används för att beräkna de nationella målen. Det är framförallt absolut nödvändigt att utnyttja de så kallade flexibilitetsmekanismerna fullt ut. Bara då kan vi hoppas att vi förblir konkurrenskraftiga globalt. Jag vill avsluta med att påpeka att det nu är viktigare än någonsin att undvika försök att utnyttja motsättningarna mellan industriförsvaren och miljökamparna.

Umberto Guidoni, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar, herr Borloo, herr Piebalgs, herr Dimas! Vissa säger att det europeiska 20/20/20-direktivet medför alltför höga kostnader för EU:s ekonomi. Bland dessa finns den italienska regeringen som uppskattar att kostnaderna kommer att fördubblas – dock utan övertygande bevisning. Genom sådana påståenden undervärderar man likväl det framtida priset på fossila bränslen och ignorerar de betydande fördelarna med en snabb utbredning av de förnybara energikällorna. En trygg energiförsörjning är ett exempel, men viktigast är att nya jobb skapas i dessa tider av lågkonjunktur när tusentals arbetare tvingas bort från produktionen.

Förbättrad energieffektivitet och ökad användning av förnybara energikällor är nyckeln till att lämna finanskrisen bakom oss. Att lägga en stor del av de offentliga medlen på att hjälpa bankerna betyder att man återinför samma ekonomiska finansbaserade modell som ledde till den kris som vi nu försöker bekämpa. Vi kan inte hantera den ekonomiska situationen utan att ändra vår strategi. EU-direktivet är inriktat på innovation och är särskilt ämnat att så småningom försöka hantera den omvälvning som de rådande klimatförändringarna har orsakat. Det här är ett problem som kommer att ta mer och mer plats i EU-medborgarnas liv och i

medlemsstaternas ekonomier. Därför får inte de offentliga investeringarna återigen satsas på de traditionella sektorerna, utan de måste i stället koncentreras till de områden som leder till innovation på energi- och miljöområdet.

Att utveckla distributionsnäten och systemet för prioriterad åtkomst till dem är grundförutsättningar för att sektorn för förnybar energi ska kunna växa. Mellan 60- och 80-talen användes stora offentliga investeringar för att bekosta den enorma satsningen på nätverksinfrastruktur för stora centraliserade system. Så bör man även göra i dag för att trygga de förnybara energikällornas framtid. Därför måste vi starta anläggningar för förnybara energikällor genom att använda nya tekniker. Till det behövs det investeringar, forskning och teknikutveckling. Vi måste absolut anta paketet vid första behandlingen under plenarsammanträdet i december. Det förväntar sig EU:s medborgare. Vi kan inte låta vissa staters kortsynta egenintressen och ekonomiska intressen stå i vägen för den här processen.

Johannes Blokland, för IND/DEM-gruppen. – (NL) Herr talman! De senaste veckorna har vi lagt alla våra krafter på förhandlingarna om energi- och klimatpaketet. Det har tagit en stor del av vår tid, men det har enligt min mening varit värt varenda minut. Jag vill särskilt tacka föredragandena för deras enorma insatser och jag vill uppmanera dem att insistera på ett ambitiöst avtal under de kommande två veckorna. Jag vill även tacka ordförandeskapet och kommissionen för deras obehagliga ansträngningar under förhandlingarna.

Ibland får jag intrycket att ordförandeskapet har stora svårigheter att närma sig parlamentets åsikter angående innehållet, vilket skulle kunna påverka klimatpaketets ambitioner negativt. Jag är emellertid fullt medveten om ordförandeskapets svåra uppgift att uppnå konsensus inom rådet, särskilt nu när ett antal medlemsstater utnyttjar finanskrisen för att kunna minska sina satsningar på energi- och klimatfrågan. Det är en beklaglig situation.

Om våra mål försenas, kommer det att stå oss dyrt. Nu är det tid att hitta lösningar. Jag vill uppmana ordförandeskapet att fortsätta med de lovande satsningar som vi godkände under rådets sammanträden våren 2007 och 2008. I ljuset av klimatkonferensen i Poznań som började den här veckan och som vi kommer att delta i tillsammans med en EU-delegation, är det av yttersta vikt att vi håller fast vid våra ambitioner.

Under mötet på Bali lovade vi till exempel resten av världen att vi skulle ta fram ett omfattande klimatpaket och vi bör inte svika dem på den punkten. Om vi gör det kommer EU att förlora sitt förtroende, vilket i sin tur kommer att påverka förhandlingarna om ett nytt klimatavtal. Människan har anförtrots uppgiften att förvalta vår planet. Så långt det är möjligt är det vår uppgift att reparera de skador som vi har orsakat.

Roger Helmer (NI) - (EN) Herr talman! Vi står utan tvivel inför den största kris jag har upplevt under min livstid. Hotet kommer dock inte från den globala uppvärmningen, utan från vår politiska reaktion på den globala uppvärmningen. Det är helt sant att jorden periodvis har blivit något varmare de senaste 150 åren, men de förändringarna är helt i linje med väldokumenterade, långsiktiga och naturliga klimatcykler som har varit kända i tusentals år. Holocenklimateoptimumet, romartidens klimateoptimum och medeltidens värmeperiod är exempel på det. Det verkar som att vi nu rör oss in i ett klimateoptimum för 2000-talet.

Havsnivån stiger faktiskt inte snabbare i dag än den har gjort på århundraden. Den totala mängden is i världen är faktiskt till största delen oförändrad. Extrema väderföreteelser är faktiskt inte vanligare i dag än de var för hundra år sedan och antalet isbjörnar har faktiskt ökat dramatiskt de senaste decennierna och de är långt ifrån en hotad art.

Det är sant att koldioxid är en växthusgas, om än en mycket mindre betydande växthusgas än vattenånga, men effekterna av klimatförändringar på grund av koldioxid är icke-linjära. Det är en lag om avtagande avkastning. Med tanke på de nuvarande nivåerna på omkring 380 miljondelar i atmosfären, kommer ökade koldioxidutsläpp att ha en mycket liten påverkan.

Samtidigt kommer vår politik att få förödande ekonomiska konsekvenser med stora skador som följd. Våra ouppnåeliga mål för de förnybara energikällorna, särskilt vindkraft, utgör faktiskt ett hot mot elförsörjningen.

Den här politiken kommer att bli ett misslyckande precis som Kyotoavtalet. Även om vi i väst minskar utsläppen kommer de nya marknaderna Kina och Indien uppenbarligen inte att göra det. Koldioxidnivåerna kommer att fortsätta stiga i åtminstone femtio år till. År 1998 var det varmaste året i mannaminne och de senaste tio åren har världen faktiskt blivit svalare. De åtgärder som vi diskuterar i dag utgör den största kollektiva verklighetsflykten någonsin.

Talmannen. - Mina damer och herrar! Jag har en kort ordningsfråga att ta upp. Som ni vet beslutade parlamentet att vänta på att rådets flygplan hade landat för att sedan starta den här viktiga debatten. Vi ligger därför mycket efter tidsplanen, men vi är artiga nog att uppfylla våra åtaganden mot våra gäster.

Som ni vet kommer Dalai lama hit till kammaren kl. 11.30, vilket naturligtvis är den tid som det högtidliga mötet kommer att hållas.

Det här betyder att vi inte kommer att kunna avsluta den nuvarande debatten kl. 11.30. De sista talarna får därför ordet efter det högtidliga mötet, vilket betyder att omröstningen också måste skjutas fram. Allt detta kommer naturligtvis att stå på era skärmar.

Jag uppmanar nu alla talare att hålla sig till sina talartider.

Werner Langen (PPE-DE) - (DE) Herr talman! Några av oss ser fortfarande trötta ut efter mötet som pågick till klockan två i natt. Vi vill ha en global överenskommelse, men då måste naturligtvis alla de stora aktörerna delta: Kina, Indien och framförallt Förenta staterna. Utan deras deltagande blir det omöjligt att bekämpa klimatförändringarna även om EU gör de mest krävande ansträngningarna. Det är visserligen vi som ligger bakom målen för 2020, men vi är inte bara ansvariga för klimatet utan även för att bevara jobben och för vår ekonomis konkurrenskraft. Det är dilemmat vi befinner oss i och jag kan bara säga att kommissionens förslag inte var tillräckligt bra för att vi skulle kunna anta dem.

Vi debatterar och rådgör nu intensivt eftersom kommissionen inte tog tillräcklig hänsyn till de här aspekterna i sitt förslag, i motsats till i de offentliga uttalandena. Jag tror därför – Martin Schulz har rätt – att vi måste värna vår rätt att delta och att vi inte får utställa några blankocheckar. I och med de provisoriska besluten för bilar till exempel har vi dock hittat en ansvarsfull kompromiss som vi kan skriva under på. Kompromissen passar inte industrin men garanterar adekvata övergångsperioder. Detta trots protester från de gröna och enade påtryckningar från olika intressegrupper som försöker nedvärdera denna fungerande kompromiss.

Med förnybara energikällor måste man vara öppen för alla möjligheter och inte utesluta tekniska innovationer. Handel med utsläppsrätter utgör det värsta dödläget och vi måste undvika att jobben omlokaliseras. Förordningen måste vara enkel och ekonomiskt hållbar för konsumenterna och industrin, och den måste förhindra snedvriden konkurrens mellan medlemsstaterna. Det är vårt mål. Om vi uppnår det kan vi godkänna paketet.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Herr talman! Jag vill börja med att tacka det franska ordförandeskapet för beslutsamheten att nå en överenskommelse. Det vill vi också, men som några talare har sagt får det inte vara vilken överenskommelse som helst.

Jag är PSE-gruppens skuggföredragande för systemet för handel med utsläppsrätter och vi vill uppnå ett antal saker. Vi vill se till att huvuddelen av insatserna görs inom EU och inte genom kompensationer. Kompensationssystemet måste genomgå noggranna kvalitetskontroller – det kan inte vara vilka projekt som helst. Vi vill ha en fastställd finansiering för att kunna hantera klimatförändringarna. Vi kan inte delta i internationella förhandlingar med vaga löften om finansieringen till utvecklingsländerna. Jag vill att rådet agerar i frågan om öronmärkning nu, eftersom det behövs en utveckling där. Vi kan inte komma till konferensrummet tomhänta. Vi behöver tydliga kriterier för koldioxidläckagefrågan så att vi kan ge trygghet till våra företag och se till att de inte missgynnas.

Herr Borloo! Ni talade om särskilda villkor för de länder som har svårigheter. Jag tycker att villkoren är godtagbara om de är tidsbegränsade och inte urholkar projektets allmänna utformning. Vår grupp kommer att stödja de särskilda villkoren under de omständigheterna.

Många personer har talat om ledarskap denna morgon, om EU som ledare. I går träffade en del av oss några av huvudaktörerna från Kina och Förenta staterna som skulle vara i Poznań och som kommer att vara i Köpenhamn. Ärligt talat är de ganska skeptiska till att EU ska leda klimatarbetet och de tydliggjorde att om vi inte gör det, så har de egna planer ändå. EU måste bestämma sig – antingen är vi ledare eller så dansar vi efter någon annans pipa.

Ni nämnde finanskrisen. Att försöka reglera finansinstituten, vilket orsakade krisen, innebar ett misslyckande för politikerna såväl som för bankerna. Låt oss undvika att göra samma misstag i klimatarbetet. Om vi misslyckas blir det folket som får bekosta det, precis som de i dag bekostar misslyckandet med bankkrisen.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Herr talman! Det är en sak att få 27 medlemsstater att godkänna fina ord, men det är mycket svårare att få stöd för praktiska handlingar. Jag tycker att överenskommelsen om bilar och

koldioxid som vi just har uppnått är ett tydligt exempel på det: det är inte den mest ambitiösa åtgärd man kan tänka sig. Men om vi misslyckas med att göra stora framsteg på alla områden, kan vi åtminstone vända oss till tekniker som jag tror kan utvecklas ännu mer. Jag talar särskilt om avskiljning och lagring av koldioxid, som ni förstår.

Rådet måste verkligen inse exakt hur mycket potential den här tekniken har och att den kan göra stor skillnad i arbetet med att minska koldioxidutsläppen i atmosfären. Om vi ska kunna säkra ett internationellt avtal och få med oss Kina (som får 80 procent av sin el från kol) måste vi ta itu med problemet med stora kraftverk som använder fossila bränslen och genererar koldioxid.

Steg ett är att testa och utveckla tekniken. Vi måste få i gång demonstrationsprojekten. Jag välkomnar starkt det stöd som ordförandeskapet och kommissionen nu visar för förslaget att vi ska använda avkastningen från handeln med utsläppsrätter till att finansiera detta. Men kritiken är tydlig. Det rådet har kommit med är inte tillräckligt. Det kommer inte att uppfylla statschefernas löfte från förra året om att ha upp till tolv verk samma demonstrationsprojekt i gång 2015.

Den här tekniken kan göra enorm skillnad. Under de kommande två veckorna har vi chansen att förhandla fram ett avtal så att vi kan börja använda tekniken.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Återigen dyker denna mycket grundläggande fråga upp: är miljöskydd, klimatskydd och finansiell och industriell politik förenliga? Jag har en känsla av att vi faktiskt har tagit ett steg tillbaka i debatten. Jag får ständigt höra argumentet att industrin och ekonomin måste tas med i beräkningarna i svåra tider och att det inte är möjligt att ställa några krav på dem eftersom utvecklingen då kommer att stanna upp.

Herr Langen! Vem tycker ni är ansvarig för att just bilindustrin går mycket dåligt nu? Så ser det ut i hela världen, det råder försäljningskris överallt. Enligt min mening är det ett resultat av dålig förvaltning och felaktiga industristrategier – det beror definitivt inte på att man har etablerat en långsiktig miljöpolitik för bilindustrin.

(Applåder)

Var är de mängder av energieffektiva bilar som EU-medborgarna ville ha för att kunna ge fart åt framtidens marknader? Nu läser jag att de behöver EU-resurser till forskning för att kunna göra tekniska framsteg. Men företagen har redan tekniken som krävs för miljövänliga bilar. Vi måste tillhandahålla ett ramverk så att dessa bilar i slutändan kan säljas också. Vad gör vi? Återigen försenar vi en lagstiftning som vi ansåg vettig redan 1995. Då sade man: 120 gram 2012! I och med den här lagstiftningen tillåter vi – tro det eller ej – högre medelutsläpp från EU:s nya bilpark 2012 än i dag.

(Protester)

Herr Langen! Det är inte bara upp till er att bestämma, men en dag kommer det att bli uppenbart vem som ljuger.

(Applåder)

Jag tror att vi i Europaparlamentet måste bestämma oss för om vi verkligen kan ändra vårt sätt att bedriva ekonomiska affärer, ett sätt som nu bygger på överkonsumtion, "överflöde" och en "mer och mer"-filosofi. Sanningen är den att finanskrisen, klimatkrisen och fattigdomen i världen beror på vår överkonsumtion och industriländernas enorma glupskheter. Om vi inte lyckas förändra detta har vi en dyster framtid framför oss, herr Langen. Det här århundradet kommer ingen att kunna komma ihåg EU:s klimatpolitik eller krispolitik.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Herr talman! EU:s försök att anta den här utvecklingsstrategin, som förutsätter att en drastisk minskning av människans koldioxidutsläpp kommer att ha en betydande inverkan på de cykliska klimatförändringarna, samt försöket att påtvinga den strategin på hela världen, är vår tids största utopi.

Jag ska nämna flera siffror som visar hur absurd det antagandet är. Till exempel hävdar internationella energioorganet att en minskning av koldioxidutsläppen med 50 procent kommer att kosta världen cirka 45 miljarder US-dollar fram till 2050 och den summan kommer att sänka temperaturen, jag citerar, "med 0,02 grader", det vill säga med mindre än den statistiska felmarginalen. Det kommer inte att ha någon påverkan på de cykliska klimatförändringarna och samtidigt kommer det att resultera i en snabb nedgång i den mänskliga civilisationens utveckling.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! I en kort rapport meddelade mellanstatliga panelen för klimatförändringar för några dagar sedan att koldioxidutsläppen återigen har börjat öka i snabbare takt än tidigare beräknat. Därför måste vi också öka takten för våra beslut och se till att de är tillfredsställande. Som en del ledamotskolleger har nämnt, har parlamentet arbetat på ett rationellt, kompetent och, vill jag påstå, engagerat sätt och viktiga dokument har redan antagits i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.

Vi förväntar oss att kommissionen – jag har inga tvivel om det eftersom jag har respekt för Stavros Dimas arbete – och rådet ska erkänna värdet på det här arbetet. I och med medbeslutandeförfarandet måste vi hålla tidsfristerna och nå en överenskommelse före nästa sammanträde i Strasbourg. Vi får inte urholka våra åtaganden, utan vi måste se till att parlamentets huvudpunkter upprätthålls, såsom effektiva nedskärningar, den automatiska övergången från 20 till 30 procent, etableringen av en anpassningsfond och tekniktransporter till tredje världen. EU måste spela en avgörande roll i Poznań och vi måste också komma ihåg att det ligger i EU:s eget intresse att säkra ett avtal efter Kyoto med Kina och USA.

Som italienare gör det mig ont att mitt lands regering och Confindustria har en sådan reaktionär och skadlig inställning, främst för mitt land. Att säga att finanskrisen gör klimatfrågan omöjlig att ta itu med är dåraktigt. Att bekämpa klimatförändringarna är tvärtom precis vad som behövs för en grön återuppbyggnad av industrin och det är vårt viktigaste åtagande under den här dramatiska krisen. Miljön är inget problem för ekonomin, den är i stället lösningen på krisen tillsammans med en ny social inställning till den kris som har uppstått ur en sjuk ekonomi som skadar miljön och arbetsmarknaden.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Herr talman! Det är med stor glädje jag följer det återuppväckta intresset för grön tillväxt som har kommit i samband med finanskrisen. Precis som med alla nya politiska företeelser, kräver dock även denna nya gröna våg en portion sund skepsis. Man kan lätt få för sig att det här handlar mer om att hitta en ursäkt att understödja den föräldrade tunga industrin än om att faktiskt vilja föra en klimatpolitik. Om man vill vara lite fräck kan man säga att det påminner om ett försök att återinföra en gammaldags protektionistisk industripolitik enligt vilken de stora EU-länderna, vars ekonomier är beroende av bilindustrin, ska ges tillåtelse att garantera statsunderstöd. Men så fräck är jag inte! Därför välkomnar jag den nya gröna linjen och jag vill säga att det vi behöver är ett riktigt klarsynt synsätt. Vi bör satsa på att få EU att börja producera elbilar som kan drivas med förnybara energikällor. En femtedel av alla koldioxidutsläpp i EU kommer från transportsektorn. Om vi satsar på det området kommer vi verkligen att kunna göra något åt koldioxidutsläppen och minska buller- och partikelföroreningarna.

Philip Claeys (NI). – (NL) Herr talman! Samtidigt som jag stöder huvudmålen, särskilt klimatplanen som går ut på att minska koldioxidutsläppen och beroendet av energiimport utifrån EU, är jag också övertygad om att det behövs mer realism i de mer specifika målen som uppställs. Huvudnormen för att bestämma andelen förnybar energi är medlemsstaternas bruttonationalprodukt och inte den naturliga potentialen att producera förnybar energi.

Flandern, en framtida EU-medlemsstat, missgynnas av den anledningen. Med en mycket begränsad kuststräcka, inga möjligheter till lagringsreserver, få soltimmar, få öppna områden och så vidare, är det ett fullständigt mysterium hur andelen förnybara energikällor ska kunna öka från knappt 2 till 13 procent fram till 2020. Det kommer att bli en extremt svår situation för den flamländska industrin med tanke på hur klimatplanen ska byggas ut. Även konsumenterna kommer att drabbas av till exempel högre elräkningar.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag håller med om att politiker överallt är rädda för långsiktiga beslut på grund av kortsiktiga effekter. Som David Puttnam nyligen sade i Dublin, är man i det politiska etablissemangen av naturen konservativ och rädd för plötsliga förändringar på kommunal, regional och nationell nivå. Även på EU-nivå skulle jag påstå.

Med klimatavtalet har vi inget val. Som politiker är vi skyldiga samhället – alla samhällen och även framtida samhällen – att ta ställning.

Vetenskapen talar sitt tydliga språk. Vi vet vad som måste göras. Ett år har gått sedan kommissionen antog energi- och klimatpaketet, och mycket arbete har gjorts. Det franska ordförandeskapet har prioriterat detta och vi har arbetat hårt tillsammans för att kunna ha ett bra avtal färdigt före årsskiftet. Det som en gång var en möjlighet är nu en sannolikhet.

Efter att ha bevittnat många frustrerande partskonferenser de senaste åren, tycker jag att EU nu måste föra den här processen framåt som vi gjorde på Bali och leverera i tid till klimatkonferensen i Köpenhamn.

Men jag varnar er – vi kommer inte att skriva under vilket avtal som helst. Det har jag tydliggjort för det franska ordförandeskapet och det råder ett tydligt samförstånd om att vi i Europaparlamentet inte kommer att godta att ett fullbordat faktum presenteras för oss. Parlamentet kommer inte heller att överlåta beslutsfattandet till stats- och regeringscheferna, den saken är klar. En eventuell påskrivning kommer att ske under ett senare trepartsmöte mellan det franska ordförandeskapet och Europaparlamentet.

Jag vill emellertid bara tillägga – och jag uppmanar minister Borloo att yttra sig om detta och göra det helt klart för president Sarkozy – att en stor andel av auktionsavkastningarna bör öronmärkas för utvecklingsländernas anpassning och utsläppsminskningar, eftersom en lagstiftning utan generös finansiering inte kommer att leda till en global överenskommelse. Den saken är klar.

Eftersom vi diskuterar och debatterar vårt paket efter 2012 under en världsomspännande ekonomisk lågkonjunktur och finanskris kommer vi att behöva kraftfull ledning, entreprenörsanda och vetenskaplig innovation. Investeringar, arbetstillfällen, löner, konsumtion och att rädda vår planet är liktydigt. Vi kommer att vara beroende av vår förmåga att gå ifrån fossila bränslen som spyr ut koldioxid till mer hållbara energikällor och av att få alla våra kolleger runt om i världen att förena sig med oss runt FN-bordet.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Herr talman! Det är ovanligt att Europaparlamentet hanterar ämnen som har en sådan omfattande inverkan på EU:s befolkning och även på resten av världen som energi- och klimatpaketet har. I stället för att hantera det här ämnet med öppenhet, försöker man emellertid på alla möjliga sätt se till att detta mycket viktiga paket får stöd genom att kringgå parlamentets vanliga demokratiska förfaranden.

De kompetenta utskotten har naturligtvis fått uttala sig, men parlamentet har aldrig fått framhålla någon ståndpunkt, vilket innebär att varje ledamots demokratiska rättighet att komma med ändringsförslag hindras. Trots att det bestämdes att samarbetet mellan utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för industrifrågor, forskning och energi skulle utökas, ägde förhandlingar rum på ett informellt trepartsmöte på grundval av en omröstning som hölls i endast ett av de två utskotten. Behöver jag påpeka att den omröstningen inte nödvändigtvis speglar majoritetens åsikt i parlamentet?

Dessutom finns som regel de kompetenta utskottens ståndpunkter endast på engelska vilket förhindrar många ledamöter att fullt ut förstå de föreslagna åtgärdernas omfattning. Åsidosättandet av demokratin rättfärdigades av EU:s önskan att vara ett gott exempel för resten av världen under konferensen i Poznań. Sanningen är att konferensen kommer att ha avslutats innan stats- och regeringscheferna når en överenskommelse. Jean-Louis Borloo gör rätt i att betona behovet av en överenskommelse på stats- och regeringschefsnivå, men vi får inte bortse från de bidrag som kommer från ledamöterna som har valts direkt av EU-medborgarna.

Parlamentet kommer likväl att behöva skriva under de kompromisser som förhandlats fram av ordförandeskapet under nästa rådsmöte. På så sätt reduceras medbeslutandeförfarandet som fastställts i fördragen till en stilövning. Det är oacceptabelt. Jag vill ha en överenskommelse, men inte till vilket pris som helst. Jag vill ha en överenskommelse som uppnåtts med demokratisk öppenhet. Jag hoppas att en omfattande överenskommelse uppnås i Köpenhamn 2009, men en justering av EU:s insatser inom ramen för denna omfattande överenskommelse kan inte ske i ett kommittésystem, som kommissionen föreslår och som i synnerhet mina kolleger i Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen vill. En långtgående klimatpolitik kan inte beslutas om inom stängda dörrar utan medborgarnas vetskap, herr talman.

Lena Ek (ALDE). – Herr talman! Tiden för klimatförhandlingarna, EU:s klimatpaket, rinner ut, och ansvaret för att vi ska hinna klart i tid ligger på det franska ordförandeskapet. Parlamentet hade sina ståndpunkter klara redan i september. Vi kommer inte att acceptera ett urvattnat förslag. Medbeslutande gäller för alla, inklusive Polen.

Energipaketet diskuteras också. Energipaketet är väldigt viktigt för öppenhet och en fungerande marknad. Jag vill dock ta upp några delar som rör handel med utsläppsrätter. För det första: De som släpper ut ska betala. Därför kan vi inte kompromissa med en auktionering, och det blir fullständigt vansinnigt att dela ut allting gratis. För det andra: Om åtgärderna tvingar företagen att flytta från Europa genom koldioxidläckage ska de självfallet kompenseras. Vid en global överenskommelse minimeras dock denna risk. Därför ska vi inte förhastna oss och peka ut några offer före klimatkonferensen i Köpenhamn. Jag vill påpeka att det finns regler för småföretag och *combined heat and power* som är väldigt viktiga för industrin.

De pengar som tas in från klimatåtgärder ska också investeras i åtgärder för klimatet. Därför behövs öronmärkning av intäkterna. De fattiga länderna är oroliga. Det behövs pengar till *mitigation* och stöd där; vi är 27, de är 77.

Avslutningsvis vill jag erinra våra franska kolleger om vad general de Gaulle en gång sade: I politiken räknas inte avsikten, bara resultatet. Nu har vi 24 timmar på oss med parlamentet och trepartsötet om handeln med utsläppsrätter.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Herr talman! Jag talar engelska för första gången här i kammaren med förhoppningen om att det franska ordförandeskapet ska lyssna på mig. Nuvarande modell för insatsfördelningen som rådet har föreslagit innebär tyvärr att EU ska minska utsläppen huvudsakligen utanför EU genom CDM/JI. Det skulle innebära att upp till 70 procent av utsläppsminskningarna förflyttas någon annanstans, huvudsakligen till utvecklingsländerna. Det skulle urholka trovärdigheten för vår klimatpolitik fullständigt. En absolut gräns för parlamentet är 50 procent för kompensationer, vilket skulle leda till att majoriteten av våra utsläppsminskningar sker inom EU.

Gränsen på 50 procent har alltid varit en hörnsten i EU:s klimatpolitik under de utdragna Kyoto-förhandlingarna. Den höga CDM-kvoten som rådet har föreslagit skulle innebära en helomvändning i EU:s klimatpolitik som skulle leda till att alla de som vill förringa och svärta ner EU:s klimatpolitik får vatten på sin kvarn.

Enligt den mellanstatliga panelen för klimatförändringar bör industriländerna minska sina utsläpp med mellan 25 och 40 procent och utvecklingsländerna med mellan 15 och 30 procent jämfört med dagens utsläpp. Vi kan inte dubbelräkna utsläppsminskningarna. Om vi vill kompensera för huvuddelen av våra utsläppsminskningar, kräver vi faktiskt mer av utvecklingsländerna än av oss själva. Det är mycket svårt att förstå hur detta skulle kunna vara till hjälp i de internationella förhandlingarna och jag hoppas verkligen att det franska ordförandeskapet förstår denna grundläggande poäng i den internationella klimatpolitiken.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Herr talman! Vi har nu sagt praktiskt taget allt om klimatförändringarna. Vi vet att klimatet förändras, men vi vet också att en mycket mer betydande global uppvärmning ägde rum en gång i tiden. Vi vet att koldioxidutsläpp i miljön sker i stor utsträckning utan att människan har något att göra med det. Människans bidrag till koldioxidutsläppen är endast omkring 4 procent. Den största koldioxidkällan är havet som innehåller 50 gånger mer koldioxid än atmosfären.

Olika länder släpper ut olika mängder koldioxid. Stora mängder släpps ut av utvecklingsländer som Kina och Indien. Om deras utsläpp inte minskar kan EU ensamt inte lösa det här problemet. Det kommer inte att lösas av att man påtvingar länder med stora mängder koldioxidutsläpp restriktioner. Ekonomier som Polen kommer fortsatt att vara beroende av kol och biobränslen under en lång tid framöver. De källorna kommer fortsatt att vara de främsta drivmedlen i deras ekonomier.

Den förväntade koldioxidminskningen med 20 procent fram till 2020 kommer att krossa de ekonomierna under de föreslagna villkoren. Planen att minska utsläppen med 80 procent till 2050 kommer att leda till att energiekonomin kollapsar, inte bara i Polen utan även i många andra länder. Det skulle utan tvekan leda till en total ekonomisk katastrof.

Därför måste vi studera problemet på ett djupare plan och handla i förebyggande syfte. Lösningen på problemet kommer verkligen inte att hittas genom bilaterala samtal mellan Ryssland och Tyskland där andra medlemsstater utesluts. Det här är en fråga som vi måste diskutera tillsammans och hitta en gemensam lösning på. Jag hoppas att mötet i Poznań och det efterföljande mötet i Köpenhamn leder till en överenskommelse och en lösning som är fördelaktig för alla.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Diskussionerna i Poznań, och i Köpenhamn om ett år, måste leda till framsteg. Det finns inte längre rum för önsketänkande och andra fördröjningar. I förrgår röstade Europaparlamentet med en enastående majoritet, nästan enhälligt, för Florenzbetänkandet i vilket långtgående mål, adekvata medel och direkta åtgärder krävs. Den korrupta alliansen i rådet och kommissionen försöker dock att urholka de satsningarna.

Det är oacceptabelt att rådet urholkar parlamentets roll bara för att behaga Silvio Berlusconi och vissa andra nya EU-medlemsstater. EU-medborgarnas intressen och EU:s historiska intressen måste komma först. EU måste fortsätta att leda kampen och Europaparlamentets vilja att bidra får inte undergrävas.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Herr talman! De drastiska lösningarna i klimat- och energipaketet innebär ett påbud som kommer att få en destruktiv inverkan inte bara på Polen, utan även på EU – som bara står för 15 procent av de globala koldioxidutsläppen – och på resten av världen.

Medan de gamla EU-länderna har minskat sina koldioxidutsläpp med cirka 3 procent, har man i Polen till följd av den industriella övergången och moderniseringsprocessen minskat utsläppen med cirka 30 procent. Trots detta kräver EU att utsläppen ska minskas ännu mer. Detta ska föreställa solidaritet och ansvarsfördelning, men det kommer med säkerhet att leda till att vår industri kollapsar och till dramatiska prisökningar.

Dessutom motsätter vi oss CCS-direktivet som nyligen infördes. Direktivet kommer att göra det omöjligt för Polen att använda geotermisk energi och att uppnå målet om en tjugoprocentig andel förnybara energikällor. Tvärtom kan det orsaka en miljökatastrof snarare än att skydda miljön. Att ta bort koldioxid från jordens yta kan leda till att levande varelser dör och även till tektoniska rörelser och jordbävningar.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Europa värms upp snabbare än det globala genomsnittet. Som ni vet, har kostnaderna till följd av naturkatastrofer dubblats till nästan 14 miljarder euro årligen på tio år. Därför måste vi noga överväga vårt nästa drag. Det är här vi fortfarande har problem.

Om vi nu överväger undantag från utsläppshandeln får vi inte glömma att energibolagen skamlöst har tagit betalt av konsumenterna för kostnadsfria utsläppsrätter för att tjäna mer pengar. Det får inte hända igen. Vi behöver inte fler ogenomtänkta hafsverk såsom fiaskot med de gröna bränslena. Elbilar som inte släpper ut koldioxid är värdelösa om bränslet kommer från koldrivna kraftverk.

Det är emellertid enligt mig löjligt att i den här situationen lovprisa kärnkraften som om den vore miljövänlig. Om alla de miljarder euro som går upp i rök årligen för kärnkraften i stället användes till förnybara energikällor, skulle vi kanske inte ha några energiproblem längre och vi skulle definitivt vara ett stort steg på vägen till minskade koldioxidutsläpp.

I det här sammanhanget måste vi även komma ihåg att vi på lång sikt måste uppmuntra till subventioner av offentliga transportsystem och av varutransporter med tåg.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Tack, herr talman! Vi vill alla förhindra klimatförändringarna och den globala miljökatastrof som hotar mänskligheten. Vi är naturligtvis medvetna om att detta kommer att medföra stora kostnader som vi medborgare kommer att tvingas betala förr eller senare på ett eller annat sätt.

Vi vet också att ju senare vi agerar, desto större blir skadan, desto oåterkallelig blir processen och desto mer måste vi betala. Frågan är å ena sidan om vi är modiga nog att vara de första att agera och göra de nödvändiga uppoffringarna, och å andra sidan hur vi ska fördela ansvaret mellan de olika sociala och ekonomiska aktörerna.

Det aktuella lagstiftningspaketet visar att man i EU är beredd att agera. Tyvärr är det ett partiskt och inkonsekvent paket och det har inslag av dubbelmoral vad gäller genomförandet av åtgärderna. Paketet tillåter att vissa medlemsstater producerar mer utsläpp 2020 än det som fastslogs för 2010 i Kyotoavtalet. Samtidigt får andra medlemsstater som redan gör bra ifrån sig inte tillräcklig uppmuntran.

Varför blundar vi för det faktum att vissa medlemsstater inte bryr sig ett dyft om sina löften, medan andra samtycker till att göra enorma uppoffringar? Det är på samma sätt obegripligt att cementindustrin ska tvingas göra dubbelt så stora minskningar som avfallsindustrin eller transportindustrin. Herr minister! En modig regering är inte den som vågar tilldela företag hårda straff utan att var lika hård mot sig själv. En klok regering är inte den som för medborgarnas pengar utomlands enligt mekanismen för ren utveckling (CDM) – en klok regering investerar i stället i hemlandet och inom EU. Genom att ta fram nya rena tekniker för marknaden minskas vårt energiberoende.

Den rådande globala lågkonjunkturen är inte ett skäl att inte agera – tvärtom utgör den en möjlighet till genombrott. EU:s historiska ansvar och möjligheter innebär också att anta en nyskapande roll i denna tredje industriella revolution. Tack för er uppmärksamhet.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka mina ledamotskolleger, först och främst min grupps ordförande Martin Schulz som med rätta talade om överenskommelsen för förordningen om skyldigheten att reducera koldioxidutsläppen från motorfordon som uppnåddes förra måndagen.

Jag vill förklara varför jag skyndade på införandet av denna överenskommelse genom att så att säga trycka lite extra på gaspedalen, för att stanna kvar på biltemat. Jag gjorde det avsiktligt och i överenskommelse med det franska ordförandeskapet, som jag på detta informella sätt vill säga har gjort ett fantastiskt arbete. Jag gjorde det av två anledningar: för det första för att jag tyckte att det var viktigt att vi gjorde framsteg med paketet, åtminstone i en fråga, och för att visa att det verkligen är möjligt – svårt, men möjligt – att förena olika krav: att skydda miljön och bekämpa klimatförändringarna å ena sidan, och den ekonomiska dimensionen med konkurrenskraft och sociala frågor och sysselsättningen å andra sidan. Vi är medvetna om den rådande krisen i bilindustrin och att vi gör det här just nu sänder ett mycket viktigt budskap.

Jag satte dock foten på gaspedalen av en annan anledning också. Jag tyckte att det skulle vara mycket bättre om vi kunde färdigställa paketet före nästa veckas rådsmöte så att ingen skulle kunna lägga näsan i blöt, för att uttrycka mig rakt på sak. Ingen stats- eller regeringschef kommer att kunna röra förordningen. Jag talar till mina ledamotskolleger som precis som Chris Davies har kritiserat överenskommelsen och som inte har insett att det även skulle ha varit bättre om de andra paketen (till exempel Chris Davies paket) där allt redan är klart för en överenskommelse, redan hade färdigställts. Jag vill säga er en sak, herr Borloo, om ni tillåter mig en liten stund till: vi lyckas inte alltid uppnå enhällighet här, så fatta mod och låt inte det som händer i går med de förnybara energikällorna hända igen. Då lade ett land, tyvärr mitt eget, en vetoröst mot förslaget och omöjliggjorde därmed en överenskommelse.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Herr talman! Det har varit fascinerande att vara med och förhandla om klimatpaketet, först i utskottet och sedan i trepartsmötena som jag deltar i i egenskap av skuggföredragande för direktivet om insatsfördelning. Här i parlamentet har vi varit mycket benägna att uppnå kompromisser och komma med idéer som kan förbättra kommissionens förslag. Vi är mycket medvetna om att om vi ska få en seriös efterföljare till Kyotoavtalet måste vi vara beväpnade med ett ambitiöst förslag när vi möts i Köpenhamn.

Nu väntar vi på rådet. Jag vill poängtera några huvudproblem. Det är viktigt att rådet förstår att om medlemsstaterna vill ha flexibilitet, måste det finnas en garanti för att målen uppfylls, vilket måste ske genom rapportering kombinerat med påföljder om de inte gör det. Tomma löften kommer inte att stoppa den globala uppvärmningen. Det måste även klargöras att vi inte bara kan köpa hela vår koldioxidminskning utifrån. I stället måste huvuddelen av våra insatser göras inom EU. Något annat vore varken seriöst eller trovärdigt om vi verkligen vill uppnå en internationell klimatöverenskommelse, eftersom ett sådant beteende kan tolkas som att vi säger att vi redan har gjort vår del och att vi inte kan göra något mer. Av samma anledning får vi inte förlora motivationen att modernisera energitekniken i EU, och i och med det här paketet måste vi se till att vi går mot en framtid där vi grundar vår energianvändning på energikällor som är koldioxidneutrala. Förra året förband sig EU:s stats- och regeringschefer att inta en ledande roll i klimatarbetet. Det innebär ett åtagande. Parlamentet är redo. Nu måste rådet visa sin vilja att uppnå resultat så att vi tillsammans kan glädja oss åt klimatpaketet som årets bästa julklapp.

ORDFÖRANDESKAP: DOS SANTOS

Vice talman

Caroline Lucas (Verts/ALE). - (EN) Herr talman! Jag delar den ilska och frustration som alla de som med rätta kritiserar personer i parlamentet och i rådet känner över att dessa personer försöker förstöra vårt åtagande att skapa ett ambitiöst energi- och klimatpaket.

EU ifrågasätter nu sitt eget åtagande om 30 procent genom att försöka kompensera för det mesta av sina egna minskningar, skära ner på auktionskraven för energisektorn och nästan alla andra industrier, införa normer för energieffektiva bilar som är sämre än i dagsläget och på ett brottsligt sätt avstå från att anslå medel för att solidariskt hjälpa utvecklingsländerna. Allt detta innebär att EU:s klimatpaket verkar mer och mer tomt och politikerna kommer inte att förlätas för ett sådant oerhört misslyckat ledarskap.

Jag vill protestera mot något som har upprepats många gånger i dag. Vi måste inte välja mellan att tackla finanskrisen och att tackla klimatkrisen. Vi bör se finanskrisen som en möjlighet att totalt ändra vår inställning och vår ekonomi och göra den till en verkligt hållbar ekonomi som faktiskt kan ge miljövänliga såväl som ekonomiska fördelar. Detta är ett avgörande prov för hela EU som vi inte har råd att misslyckas med.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Herr talman! Dagens diskussion handlar om energi och miljöskydd. Växthusgasernas påverkan på klimatförändringarna är ett faktum, även om andra faktorer för närvarande underskattas.

Jag vill understryka att vi måste agera i den här frågan på global nivå. Vad kommer annars resultatet av våra drastiska utsläppsrestriktioner att bli om andra länder inte följer vårt exempel? Det kommer bara att leda till att EU-varor blir utan konkurrenskraft och till att våra marknader styrs av dem som inte har infört sådana restriktioner.

Vi måste även ta hänsyn till situationen i länder som Polen, vars el-industri till stor del bygger på kol. Det vore på plats att uppmärksamma de stora framsteg med koldioxidminskningen som de länderna har uppnått.

Energi- och klimatpaketet måste därför vara vettigt och samtidigt genomsyras av en solidaritetsanda. Det måste också vara nyskapande och stödja ekonomin och miljön samtidigt som säkerheten tryggas och framtiden tas i beaktande, något som är särskilt viktigt i dessa tider av kraftig lågkonjunktur.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - Herr talman! I mars 2007 lovade EU:s regeringschefer att EU skulle minska sina utsläpp av växthusgaser med minst 20 procent fram till 2020. Det är ett åtagande som i och för sig inte är tillräckligt för att stoppa uppvärmningen vid den magiska gränsen 2° C, vilket forskningen säger oss att det krävs. Ändå var det ett löfte till våra medborgare och ett steg i rätt riktning. Det är därför som jag nu med stor oro ser att verktyget för att nå målet, klimatpaketet, blir alltmer kraftlöst för varje dag som går.

I måndags slöts en informell överenskommelse mellan det franska ordförandeskapet och parlamentets större grupper om hur vi ska minska koldioxidutsläppen från bilar. Resultatet kan sammanfattas väldigt enkelt: *Business as usual* för bilindustrin. Fullständigt obegripligt! Redan 1995 kom kommissionen med sitt förslag om att begränsa utsläppen med 120 g koldioxid. Nu, 13 år senare, skjuts målet upp ytterligare. Det är resultatet av alla kryphål i lagstiftningen i form av infasningen av såväl mängden bilar som måste uppfylla kraven som verkningsslösa straffavgifter.

Jag blir också trött när jag hör hur man använder sig av den finansiella krisen som ursäkt för att *inte* ta sitt ansvar för klimatpåverkan. Bilindustrin har haft mer än ett decennium på sig att ställa om till en grönare teknik. Detta är inte ett resultat av den finansiella krisen, utan det är resultatet av en pågående överproduktion och en brist på omställning av bilindustrin.

Förhandlingarna om utsläppshandeln är också inne på sluttampen. Det ser inte ljust ut för klimatet här heller. Det gäller CDM-projekten. Självklart ska vi stödja klimatprojekt i utvecklingsländerna, men de måste vara utöver våra egna utsläppsminskningar och inte ersätta dem.

Sylwester Chruszcz (NI). - (PL) Herr talman! Under sken av fina miljöskyddsmål driver de rikaste staterna och företagen igenom ett klimatpaket som kommer att drabba de mindre rika EU-staterna. Under den rådande globala krisen attackeras gruv- och energiindustrin i länder såsom Polen, vilket förhindrar ekonomisk tillväxt och orsakar massarbetslöshet. Även jag är för att koldioxidutsläppen i EU och i resten av världen ska minskas, men inte till vilket pris som helst.

Vi kan inte stänga ner kolkraftverk eller kolgruvor från en dag till en annan. Det är inte för sent att arbeta fram en klok kompromiss som är godtagbar för alla stater. Men en sådan kompromiss är möjlig endast om man tar hänsyn till de nationella ekonomiernas speciella särdrag. Annars står vi inför en situation med diktat och orättvisor, och det kan vi inte gå med på.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) är bara en liten kugge i klimatpaketet. Men små kuggar och små hjul är också viktiga. Det är därför det är så viktigt att vi och EU bereder väg för uppbyggandet och grundläggandet av demonstrationsprojekten så att en helt ny industri, en övergångsteknik för koldioxidlagring, kan utvecklas utan att andra stora satsningar hamnar i skymundan.

Det finns tre stora demonstrationsprojekt i världen som har andra mål, nämligen att öka olje- och gasproduktionen. Vi behöver dock våra demonstrationsanläggningar i EU eftersom vi är ansvariga för gruvor och teknik, men även för det regelverk som vi måste inrätta i EU när gruvorna har stängts.

Vi har finansieringsproblem, åtminstone sägs det så. Jag tror inte att det här är verkliga problem. Vi reserverar fortfarande 1 800 miljarder euro för företagen och bankerna för att få igång affärerna. 1 800 miljarder, men vi har inte 10 eller 5 miljarder till att prova nya tekniker som skulle kunna vara av världsomspännande betydelse.

Jag kom nyss tillbaka ifrån Kina. Där talade vi om CCS-teknik och att Kina ska producera 60 procent av sin energi från kol i framtiden. Sydafrika, Amerika, USA och Ryssland behöver alla de här teknikerna och i EU

lyckas vi inte få igång dem. Enligt mig bör vi tillsammans med rådet anstränga oss för att få medel genom vilket instrument som helst, ETS eller annat, så att vi globalt kan gå i bränschen för just den här tekniken.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Herr talman! Klimatförändringarna är en av mänsklighetens största utmaningar. EU har utvecklat ett ambitiöst program för att minska koldioxidutsläppen med 20 procent fram till 2020 genom att förbättra energieffektiviteten och öka andelen förnybara energikällor.

Planerna visar att EU vill leda världen i kampen mot klimatförändringarna, men EU är inte en ö och kan inte agera på egen hand. Om vi inte övertygar våra partner runt om i världen om att göra lika ambitiösa förändringar som vi, kommer vi inte att kunna tackla det här problemet hur mycket vi än anstränger oss.

Ändringsförslagen måste utformas på ett effektivt sätt så att kostnaderna, som ändå kommer att bli enorma, kan sänkas och på så sätt minska den enskildes börda. När vi utvärderar kommissionens förslag inom detta ramverk vill jag påpeka två faror.

När energiproducenter måste köpa koldioxidutsläppsrätter på auktion, kommer det för det första att leda till en markant ökning av energipriserna, särskilt i de länder där kol spelar en större roll i elproduktionen. Detta kommer att få en negativ effekt på hushållsekonomin och konkurrenskraften i de länderna. Problemet kan delvis lösas med ett riktmarkessystem. Genom denna metod belönas den mest effektiva lösningen inom bränslekategorin och möjliggör därmed att målet om koldioxidminskningar kan uppnås till en betydligt lägre kostnad.

För det andra favoriserar det nuvarande förslaget om ett fördelningssystem för utsläppsrätter starkt industrier som riskerar koldioxidläckage på bekostnad av värme- och elgeneratorer. Det ger faktiskt de rikare länderna en privilegierad ställning, vilket inte verkar vara en rättvis lösning.

Fördelningssystemet bör utformas på så sätt att mindre rika länder inte förlorar mot de rikare länderna. Det mest rättvisa systemet vore ett som fördelar auktionsintäkterna på grundval av bruttonationalprodukten.

Jag uppmanar kommissionen och rådet att hitta en lämplig kompromiss så att strävan att uppnå målen inte urholkar våra ekonomiers konkurrenskraft och inte leder till att levnadsstandarden försämras.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Herr talman! Tack vare föredragandens beslutsamhet har vi gjort stora framsteg i förhandlingarna om förnybar energi. Det var en besvikelse att inte nå en full överenskommelse i går kväll, men klausulen i fråga handlar inte bara om att behålla målet om 20 procent fram till 2020 oförändrat: parlamentsledamöterna har arbetat hårt och länge för att se till att det finns rättssäkerhet i de flexibilitetsmekanismer som medlemsstaterna kan använda för att uppnå sina mål om förnybara energikällor. En översyn av flexibilitetsmekanismerna 2014 riskerar att radera allt det fina arbetet. Det riskerar att undergräva den storskaliga utvecklingen med förnybara energikällor och "gröna arbetstillfällen" som lovar en pånyttfödelse för europeiska regioner som min egen region, nordöstra England. Därför kan vi inte böja oss för något som endast en medlemsstat insisterar på.

Många positiva framsteg har dock gjorts för direktivet om förnybar energi. Vi har åstadkommit en stark text om biobränslen, och ytterst kommer nu en förändring i indirekt markanvändning att ingå på parlamentets insisterande. Jag är även nöjd med att medlemsstaterna kommer att uppmanas att arbeta för energieffektivitet för att lättare kunna uppnå målen om förnybar energi.

Nu måste vi kraftfullt stödja direktivet om förnybar energi, och även hela klimatpaketet. Lagstiftningen måste fungera bra för EU, men den måste även fungera som ett starkt erbjudande i de globala förhandlingarna.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! EU har varit en pionjär förut och vill fortsätta att agera brohuvud i Köpenhamn.

Världen bevakar oss naturligtvis i dag, men blickarna riktas även mot Obama-administrationen. Vi gör rätt i att fråga oss om han gör ett bättre arbete, eftersom vi fortfarande inte räcker till på området. Vi är otillräckliga när det kommer till förorenare och även när vi slutligen lämnar förhandlingarna om energi- och klimatpaketet till medlemsstaterna. Personligen har jag tappat allt hopp. Vi har varnat för detta under en lång tid till ingen nytta. På andra sidan Atlanten har världens största utsläppsstat meddelat att deras utsläpp kommer att minska till 1990 års nivåer fram till 2020, med andra ord en minskning med 60 procent. Dessutom vill man auktionera 100 procent av utsläppsrätterna direkt. Jag frågar er: vad är det för fel med det? Naturligtvis klappar vi oss själva på axeln för våra stora ansträngningar, även om vi vet att vi inte kommer att kunna uppfylla de krav som vetenskapsmännen i FN:s klimatpanel ställer.

I USA har fackföreningar stått bakom övergången till en koldioxidsnål ekonomi. Detta borde verkligen inspirera våra producenter som är upptagna av att utnyttja miljö- och finanskrisen till att avskeda personal efter att i många år ha tjänat pengar som inte har delats ut bland de anställda. I många år har de förhandlat om frivilliga överenskommelser om förorening, och det har varit ett lika stort misstag.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Herr talman! Stora klimatförändringar orsakas av värmeutstrålning från solen som förser vår planet med cirka 96 procent av sin värme. Höga koldioxid- och metangasutsläpp har en skadlig inverkan på miljön och måste därför minskas.

Ett sätt att ta sig ur detta dödläge är att genomföra radikala tekniska och organisatoriska åtgärder för att sätta fart på utvecklingen av förnybara energikällor, utveckla den rena energin och skynda på all verksamhet som främjar energieffektivitet och energibesparing.

Detta kommer utan tvekan att kräva en omstrukturering av utgifterna och att anslagen till dessa åtgärder är rörliga, men det får inte leda till en drastisk ökning av elpriserna. Det skulle inte godtas av EU:s medborgare eller EU:s industri. Därför kräver den nuvarande versionen av paketet en omfattande omarbetning.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Det gläder mig att få möjlighet att bidra till dagens debatt. Jag hade stor del i Guido Sacconis betänkande om koldioxidutsläpp från bilar på PPE-DE-gruppens vägnar och jag deltog i trepartsmötet. Jag vill visa min uppskattning för Sacconis arbete med att få till stånd en överenskommelse om denna lagstiftning. Jag kan meddela att PPE-DE-gruppen i går kväll kom överens om att vi ska stödja förslaget till överenskommelse i plenaromröstningen.

Den lagstiftningen har nu godkänts och det gör att vi kan uppmuntra fordonsindustrin att börja framställa renare, grönare och effektivare bilar, förhoppningsvis på ett hållbart sätt som inte minskar sysselsättningen eller tillväxten i industrin. Precis som Fiona Hall representerar jag den nordöstra delen av England och i min region finns många tusentals arbeten som är beroende av fordonstillverkningsindustrin. Jag hoppas att denna lagstiftning inte kommer att påverka dem.

Jag vill säga några ord om utvecklingen. Jag har varit särskilt orolig över att man under arbetet med lagstiftningen har hastat igenom både rådet och parlamentet med en ibland onödig brådska. Många gånger fick vi ta emot den sextiosidiga dokumentationen bara en timme innan de formella trepartsmötena skulle äga rum. Till och med före det slutliga trepartsmötet i måndags lade kommissionen fortfarande fram tekniska ändringsförslag till ordalydelsen bara några minuter innan förhandlingarna började.

Jag tycker inte att det här är ett bra sätt att arbeta. Jag tycker att det är dåligt att denna mycket viktiga lagstiftning inte har granskats särskilt noggrant vare sig i rådet eller i parlamentet. Jag har förstått att så även är fallet med några av de andra ärendena. Jag tycker att det verkligen är viktigt att lagstiftningen granskas noggrant och att alla får möjlighet att delta i debatten. Vi måste se till att denna mycket viktiga lagstiftning blir rätt så att vi slipper upptäcka misstag i framtiden.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag fick äran att svara på ordförande Barrosos förslag till klimatpaket på min grups vägnar. Då sade jag att jag stödde de miljöpolitiska målen helhjärtat för min grups räkning. Det gör jag fortfarande. Vi kan inte ändra oss om detta. Jag nämnde dock redan då problemet med koldioxidläckage och det stod klart för mig då att kommissionen inte har arbetat tillräckligt med den här frågan. Nu måste vi komma i kapp.

Jag vill tacka ordförandeskapet för att man verkligen försökt att hitta lösningar tillsammans med parlamentarikerna. Det här handlar inte om att ge upp målen, utan det handlar om att ge de industrier som använder den senaste miljötekniken en lämplig inledande fördel också, och inte om att få dessa industrier att lämna EU tillsammans med sina arbetstillfällen och miljöförorening.

Det riktmärkessystem som nämndes tidigare måste även utformas på ett lämpligt sätt. Det är också en fråga om att möjliggöra en tillförlitlig planering. Det finns liten mening med att inrätta det systemet nu för att sedan skjuta upp genomförandet i flera år tills kommissionen är färdig med detaljarbetet. Företagen behöver tillförlitlig planering så att de även kan investera nu.

En sista mycket viktig punkt: avkastningen från ökningarna bör återanvändas i miljöarbetet, antingen i vår egen industri, så att den kan moderniseras för att man ska kunna ta itu med miljöproblemen, eller också utanför EU. Jag tycker inte att finansministrarna ska tillåtas försvinna med de pengarna. De måste användas till miljöskydd.

Holger Krahmer (ALDE). - (DE) Herr talman! EU:s miljöpolitik måste matchas mot verkligheten. EU:s ekonomi kollapsar och här diskuterar vi hur vi ska kunna sätta upp ytterligare hinder för vår industri.

Utsläppshandeln är tänkt att leda till minskade utsläpp, men först och främst kommer den att öka kostnaderna. Detta ökar risken för att arbetstillfällena exporteras. Samtidigt iakttar resten av världen oss med ro. Kina behöver egentligen bara avvakta lite innan stål kommer att produceras där i stället för i EU.

Det är inte för inte som 11 000 stålarbetare demonstrerade i Bryssel den här veckan för att behålla sina arbeten. Jag välkomnar starkt det som Hannes Swoboda just sade om riktmärkessystemet, men socialdemokraternas insikt kom mycket sent.

Jag är övertygad om att vi överskattar vår betydelse gravt om vi tror att vi kan påverka det globala klimatet genom politiska åtgärder. Under 2000-talet kommer de som har intelligenta svar på dessa två frågor att bli framgångsrika: Var kommer vår energi ifrån och hur använder vi den på ett effektivt sätt? En politik som bygger på att man ideologiskt undviker koldioxid, som den som vi för närvarande driver i EU, blir kostsam och kommer inte att leda till framgång.

Angelika Niebler (PPE-DE). - (DE) Herr talman, herr rådsordförande, ärade kommissionsledamöter, kära kolleger! Jag tror att klimatpaketet är på rätt väg. I dag vill jag bara använda mina två minuters talartid till att diskutera utsläppshandeln, eftersom det ämnet ligger mig varmast om hjärtat.

Låt mig blicka mot USA. Vad gör amerikanarna? Barack Obama har presenterat sin plan "New Energy for America". När man läser den blir man glad, för målen i planen är desamma som våra. Minskning av växthusgasutsläppen till 2020, ökning av andelen förnybara energikällor, minskning av energikonsumtionen, minskning av oljekonsumtionen och en miljon nya laddningsbara hybridbilar fram till 2015. Dessa är alla projekt och målsättningar som vi är mycket välbekanta med och som man inte kan göra annat än stödja.

Den stora frågan är dock: Hur ska amerikanarna genomföra detta? Det är även här den stora skillnaden ligger jämfört med det vi gör i EU. Amerikanarna investerar stort i sin industri. Den amerikanska regeringen tar fram ett ekonomiskt återhämtningsprogram värt 500 till 700 miljarder US-dollar och säger att större delen av dessa pengar kommer att gå till utvecklingen av förnybar energi och grön teknik. När man tittar på detaljerna i deras valmanifest, ser man att det talas om miljarder i stöd till industrin så att den verkligen kan komma upp i världsmarknadsnivå.

Vad gör vi? När jag ser på utsläppshandeln, ser jag att vi skattebelägger vår industri med 70 miljarder euro per år. 70 miljarder euro ytterligare i skatt för vår industri. Jag tycker att frågorna om hur vår industri ska kunna förbli konkurrenskraftig och hur vi ska kunna hindra våra arbeten från att försvinna från EU är berättigade.

Jag stöder endast de bestämmelser i klimatpaketet som garanterar att vi inte drabbas av koldioxidläckage och att vår inhemska industri behålls inom EU.

(Applåder)

Atanas Paparizov (PSE). - (BG) Jag vill påpeka att för mig och mina kolleger är det viktigt att ett resultat uppnås i samtalen om klimatet och energin så att EU kan inta en ledande position i samtalen för en internationell överenskommelse. Samtidigt är jag ledsen över att behöva uttrycka besvikelse över att någon utveckling inte har skett i en av de viktigaste frågorna för länderna i centrala och östra Europa, och det är det rättvisa erkännandet av deras ansträngningar att minska utsläppen från tiden efter Kyotoprotokollets undertecknande fram till i dag. Jag tycker att man bör hitta en lösning som inom ramen för kompensationsmekanismen även tar hänsyn till de insatser som de här länderna har gjort med tanke på att frågorna om omstrukturering av deras ekonomi och deras ekonomiska utveckling har varit mycket aktuella de senaste åren.

Det gläder mig att Jean-Louis Borloo nämnde mötet som ska hållas nästa vecka. Det kan leda till en utveckling i frågan. När det gäller handelskvoter för elenergi är det mycket viktigt att det tas hänsyn till integreringen av den sektorn i olika länder. I vissa länder förekommer det långfristiga överenskommelser och därför är en gradvis integrering av kvoterna en bra lösning i de länder där marknaden inte har integrerats tillräckligt med systemet för utsläppshandel. Jag insatserna för att försöka hitta en lösning på koldioxidutsläppen, och jag tror att kommissionens uppdaterade information om detta kommer att bidra till en lösning som kan skydda industrin i de länder som konkurrerar med grannländer utanför EU.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Herr talman! EU har möjlighet att bli en global ledare i kampen mot klimatförändringarna och det är vad våra medborgare förväntar sig av oss. Det är därför viktigt att nå en överenskommelse om klimatpaketet vid första behandlingen, inte bara för att uppfylla de förväntningarna men även för att kunna åka till Köpenhamn med en enad ståndpunkt. Jag vill tacka mina kolleger som har arbetat långa dagar för att försöka uppnå det.

Det är viktigt att vi håller oss till våra ambitiösa målsättningar, men samtidigt kan vi inte ignorera finanskrisens dramatiska inverkan på konkurrenskraften i EU:s industri som har påverkats starkt. Med tanke på den nya ekonomiska situationen är det ännu viktigare att överväga ett större urval av industriella infrastrukturer i medlemsstaterna och det bör noteras att några av dem har genomgått en snabb och storskalig omorganisation och modernisering.

Det är därför vi måste erbjuda medlemsstaterna och industrierna en rimlig och lämplig flexibilitet så att de kan uppnå målet att minska koldioxidutsläppen.

Anders Wijkman (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Samtidigt som vi diskuterar minskningar med 20 procent, eller som bäst 30 procent, fram till 2020 talar fler och fler forskare om för oss att vi måste göra bättre ifrån oss än så. Anledningen är den senaste forskningen som presenterades efter FN:s klimatpanels rapporter. Budskapet är att klimatet förändras snabbare och att situationen är allvarligare än vad forskarna trodde för bara några få år sedan.

Den mest alarmerande nya informationen rör samspelet mellan klimatsystemet, haven och ekosystemen på jorden. Haven och växtligheten på land har kamouflerat uppvärmningen genom att absorbera mer än hälften av människans utsläpp hittills. Denna kapacitet är nu hotad på grund av den globala uppvärmningen och den förvärras ytterligare av överanvändandet och förstörelsen av de stora ekosystemen, särskilt skogarna. Vi kan kontrollera utsläppen, men vi har ingen kontroll över jordens positiva respons. Därför är våra insatser enligt min mening för små. Vi måste likväl ta ett beslut i förhoppning om att kunna öka våra insatser stegvis tillsammans med resten av världen.

När det gäller paketet, oroar det mig att auktionssystemet ifrågasätts. Vi behöver auktionerna för att kunna inspirera nyskapande och för att få fram pengar till välbehövligt stöd för anpassning och gröna investeringar i utvecklingsländerna. Jag är även bekymrad över de föreslagna kompensationsnivåerna. Enligt min mening innebär det att vi skjuter upp den nödvändiga teknikövergången i vår del av världen.

Jag har varit särskilt inblandad i förhandlingarna om förnybara energikällor. Det svåraste området har varit hållbarhetskriteriet. Vi fick ett genombrott i går kväll med rådet i frågan om mer långtgående växthusgasminskningar när biobränslen används och i frågan om att inkludera påverkningar på indirekt markanvändning i livscykelanalysen. Jag tycker att det är ett tecken på ansvarstagande.

Jag har en sista anmärkning. Frågan om klimatförändringarna skiljer sig från alla andra frågor som vi diskuterar. Vi kan förhandla om budgeten på detaljnivå, men vi kan inte förhandla med naturen.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Mina damer och herrar! Energi- och klimatpaketet som vi debatterar i dag utgör en kompromiss. Det är en kompromiss mellan intressen inom industrin, behovet av att skydda miljön och naturligtvis behovet av sysselsättning och skyddet av sysselsättningen i EU, vilket har blivit en mer akut fråga mot bakgrund av den rådande finanskrisen. Energi- och klimatpaketet utgör även en kompromiss mellan EU:s industriländer och de länder i EU där industrin inte har en lika viktig roll. Precis som alla bra kompromisser, bygger denna på rimliga eftergifter från alla parter sida. Jag tror starkt på att vi kan nå en kompromiss som passar alla medlemsstater, gamla som nya, stora som små, med utvecklad såväl som mindre utvecklad industri, oavsett om det är i västra, östra, norra, södra eller centrala EU. När allt kommer omkring kommer detta ur överenskommelsen om de föreslagna förordningarna om koldioxidutsläpp från fordon och överenskommelsen om direktiven om förnybar energi.

På många områden i livet utgör EU en modell i andra regioner i världen. Detta gäller även energi- och klimatpolitiken. Det ligger i vårt intresse att anta energi- och klimatpaketet så fort som möjligt och inta en ledande roll tillsammans med den nya amerikanska administrationen nästa år i Köpenhamn.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Herr talman! Att bättre utnyttja de förnybara energikällorna och främja hållbar utveckling är positivt för regionerna. Det kommer inte bara att påverka klimatet på ett positivt sätt utan även att skapa nya arbeten där och förbättra tillgången på energi. Man måste dock ta större hänsyn till skillnaderna mellan regionerna. Till exempel måste det kalla klimatet i norr och skogsindustrins stora betydelse få större plats i de slutliga besluten. Jag vill även påpeka att det finns många uttorkade myrar i norr, där det

virke som produceras och den torv som utvinns på ett hållbart sätt är extremt viktiga för energiproduktionen där. Jag hoppas att även detta beaktas när besluten ska tas.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Jag vill gratulera det franska ordförandeskapet till det hårda arbete som har ägnats åt energi- och klimatpaketet. Framför allt vill jag tacka ordförandeskapet för att man har lyssnat på parlamentets återkommande kommentarer som inte har tagits på tillräckligt stort allvar tidigare.

Kära kolleger! EU har lyckats sköta sitt arbete under mycket svåra omständigheter. Nu står vi återigen inför en svår tid. Det är viktigt att vi lyssnar på varandra och att vi är öppna för olika argument. Det har vi alltid lyckats med.

Jag vill även ta tillfället i akt och lugna Claude Turmes. För mitt eget lands del, är vi helt redo att anta paketet så snart som möjligt. Parlamentet är fullt medvetet om ändringsförslagen. De hotar inte på något sätt paketets huvudmål, nämligen att minska utsläppen.

Vi behöver utan tvekan ett klimatpaket, och vi behöver det så snart som möjligt. Inget land vet detta bättre än Polen. Vi är ansvariga för förhandlingarna inom klimatkonventionen och vi är medvetna om att utan ett paket kommer vi inte att kunna göra framsteg i de globala förhandlingarna. Jag tänker mig ett paket som uppfyller alla föreslagna målsättningar. Jag upprepar: alla målsättningar fram till 2020, men som passar EU:s ekonomi bättre.

Endast ett sådant paket kan vara en modell för andra, och det är ett sådant paket vi ser framför oss. Dessutom kommer endast en stark ekonomi som är fri från hot att kunna investera i miljöskydd. Om vår ekonomi försvagas, var ska då resurserna till att bekämpa klimatförändringarna komma ifrån? Det är därför denna diskussion är så viktig och det är viktigt att vi lyssnar på varandras argument.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Herr talman! Jag vill understryka det som många talare redan har sagt, nämligen att nu när vi talar om de beslut som diskuteras måste vi komma ihåg att det endast kommer att leda till ett genomförande av de beslut som stats- och regeringscheferna tog tillbaka i mars 2007. Dessutom måste vår ambition vara att genomföra de beslut som redan har tagits.

Det som kommissionsledamot Stavros Dimas sade här om förhållandet mellan ett flexibelt och ett effektivt genomförande är därför extremt viktigt. Vi måste agera inom EU och jag vill visa mitt stöd för föredraganden Satu Hassi när hon säger att det är vår plikt att fatta beslut inom EU. Endast på så sätt kan vi uppnå det som många av oss talar om, nämligen att vinna över finanskrisen genom miljövänliga förändringar och genom att investera i ny teknik och ny utveckling. Om vi inte ser till att kraven gäller även för oss, kommer industrin inte att få incitament till att börja utveckla ny teknik. Det gör mig därför något bekymrad att vi ska tillåta vissa länder särskild flexibilitet, eftersom de då i värsta fall kommer att förlora på det. De kommer nämligen inte att få samma tekniska fördelar som de andra EU-länderna.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE) – (BG) En långsiktig oavbruten politik på nationell nivå och EU-nivå för användning av energi från förnybara källor och långsiktiga oavbrutna investeringar är de viktigaste lösningarna för en hållbar utveckling på den gröna energimarknaden och för att uppnå målen för 2020 på ett ekonomiskt effektivt sätt. För att kunna använda de många olika gröna teknikerna behövs många olika instrument. Om det ska ske i form av skattesystem, investeringsbidrag eller annat beror på utvecklingsnivån och om alternativa källor används. Detta måste ske utan att konkurrensen mellan olika marknadsaktörer i energisektorn tar skada. En sådan komplicerad strategi skulle kunna påverka minskningen av skadliga utsläpp och även energisäkerheten. Det är ett grundvillkor för att ekonomin ska kunna fungera effektivt och för att våra medborgare ska få sinnesro.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Herr Borloo, herr Piebalgs, herr Dimas, mina damer och herrar! Till att börja med vill jag gratulera det franska ordförandeskapet till det hårda arbete som gjorts för att slutföra klimatpaketet.

Men vad dyker upp i förhandlingarna just när vi diskuterar klimatförändringarna om inte finanskrisen? Det är just finanskrisen och en minskad användning av våra naturresurser som kan leda till en verkligt hållbar industriell revolution.

Jag säger därför "ja" till tre gånger tjugo-målet, "ja" till rena motorer, "ja" till förnybar energi med olika energikällor, men "nej" till koldioxidläckage och "nej" till omlokaliseringar. Vi måste därför stödja forskning och nyskapande samt hjälpa våra företag och vår ekonomi att komma igenom denna övergångsperiod på ett så smärtfritt sätt som möjligt.

Arbetet med överenskommelsen om koldioxidutsläpp från bilar utfördes väl, även om jag tycker att utformningen av påföljderna fortfarande är bristfällig. Beträffande avskiljning och lagring av koldioxid, väntar vi på överenskommelsen om finansieringen. Beträffande utsläppsrätterna, är det viktigt att hitta en rättvis och realistisk väg att gå. Att införa tröskelvärden välkomnas. Vi vet dock att det fortfarande återstår mycket arbete. Att nå en överenskommelse vid första behandlingen är mycket viktigt. Våra företag och industrier förväntar sig att bli informerade om framtida överenskommelser eftersom de måste planera sina investeringar.

Vad skulle folk säga om EU om vi inte får till stånd en överenskommelse före årsskiftet? Vi i EU som gärna tror att vi är så exemplariska i kampen mot klimatförändringarna. Vi som är så ambitiösa i denna kamp. Jag vågar inte tänka på hur absurt det skulle vara om EU misslyckades med att nå en överenskommelse men samtidigt försökte övertyga alla i Köpenhamn nästa år om att det är det rätta.

Jag vill därför önska det franska ordförandeskapet lycka till och än en gång gratulera till det arbete som utförts hittills.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Herr talman! Klimatförändringarna är vår tids största problem. Vi måste agera nu för att kunna bromsa den globala uppvärmningen. Konferensen i Köpenhamn är vår sista chans att undvika en kollaps i en tid när det kommer positiva signaler från Förenta staterna. Nu när Barack Obama har valts till president, måste EU presentera ett trovärdigt och ambitiöst förslag för att kunna mobilisera andra regioner.

Frågan om insatsfördelningen är något som jag har följt noggrant i egenskap av skuggföredragande för den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet och som jag hoppas att vi kan nå en överenskommelse om. Jag tycker att medlemsstaterna måste ta på sig att minska koldioxidutsläppen internt och inte bara på bekostnad av krediter utifrån. Den ekonomiska krisen är inte ett resultat av miljöpolitik som några här påstår – den orsakades av vanskötsel och det är förmodligen en fråga för polisen i stället för en politisk fråga.

EU gör sitt arbete och vi kan bara hoppas att rådet gör detsamma utan att ge efter för nationell självishet och falska argument. Att utveckla nya tekniker medför möjligheter för ekonomin och sysselsättningen.

Herr rådsordförande, kära ledamotskolleger! Jag avslutar med en vädjan om att vi alla ska anstränga oss för att nå en överenskommelse vid första behandlingen. Världen behöver en internationell överenskommelse och medborgarna förväntar sig att vi agerar.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Klimatet förändras till och med snabbare än man tidigare förutsett. Om EU vill vara en ledare på FN-mötet i Köpenhamn 2009 i arbetet med nå en global överenskommelse för att på allvar kunna bekämpa klimatförändringarna efter 2012, måste växthusgasutsläppen minskas inom EU. För att de nya medlemsstaterna ska kunna uppnå effektiva minskningar av de skadliga utsläppen, skulle det vara bra att överväga en stegvis tillämpning av en 100-procentig auktion inom elproduktionssektorn samt förlänga övergångsperioderna. De nya medlemsstaterna är fortfarande till stor del beroende av kol som huvudsaklig energikälla. I de här staterna sker övergången till alternativa energikällor långsammare och därför kan tuffa åtgärder för att minska de skadliga utsläppen få oönskade sociala följder. Jag uppmanar kommissionen och rådet att ta hänsyn till Kyotoprotokollets förpliktelser fram till nu och varje enskild medlemsstats beredskap så att åtgärderna kan ge resultat.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Herr talman! Jag vill först och främst tacka alla som har talat, inklusive kommissionen, ordförandeskapet och mina kolleger, för det arbete som har gjorts och deras vilja att ta itu med detta problem.

Jag börjar med att ta upp fyra punkter som jag tror är grundläggande för att kunna tackla problemet. Den första är att vår kolanvändning ständigt ökar på grund av uppenbara skäl, nämligen att stora områden av världen utvecklas på ett sätt som inte har skett tidigare. Den andra är att resultatet av denna ökade kolanvändning är ökade koldioxidutsläpp. För det tredje får vi inte glömma att industriernas konkurrenskraft nu mäts globalt. För det fjärde och sist men inte minst: vi får aldrig glömma att när vi talar om ekonomin talar vi framför allt om människor. Om ekonomin mår bra, kommer nämligen också människorna att må bra. Annars får vi en motsatt situation.

De två senare punkterna betyder att konkurrenskraften i EU:s industri inte får ta onödigt skada i denna särskilt svåra tid när det inte finns några internationella regler och krav som är tillämpliga på samma slags industrier på andra platser i världen. De två första punkterna betyder att vi behöver en realistisk, genomförbar och

därmed effektiv internationell överenskommelse som inkluderar de stora koldioxidutsläppsländerna som därmed även är stora kolanvändare. Utan en sådan överenskommelse kan vi inte uppnå huvudmålet på ett effektivt sätt, det vill säga att minska koldioxidutsläppen.

I grund och botten handlar ledarskap om att föreslå en plan som kan hjälpa oss att uppnå våra mål. Resten handlar inte om mycket mer än fantasi.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Inget av EU-länderna har hittills stått inför så stora problem som de som kommer att drabba Litauen om ett år. Jag syftar på problemen inom kraftindustrin. Enligt anslutningsavtalet till EU kommer Litauen att tvingas stänga ner kärnkraftverket Ignalina som producerar omkring 70 procent av landets elbehov. Kommissionens förslag till Litauen innebär en liten ökning av växthusgasutsläppen jämfört med 2005 godkändes, men i förslaget tar man inte hänsyn till följderna efter stängningen av kärnkraftverket. Efter det kommer Litauens kärnkraftverk att generera nästan dubbelt så mycket sådana gaser. Efter 2009 kommer Litauen att vara det enda av de nya medlemsstaterna som saknar utsläppsrätter. Allt detta kommer att påverka industrin och hela ekonomin negativt, och även privata konsumenter. Det förväntas att elpriserna kommer att fördubblas jämfört med i dag, eller kanske stiga ännu mer.

Den växande användningen av fossila bränslen kommer att öka utsläppen med fem miljoner ton varje år. Därför hoppas Litauen på att beviljas undantag från reglerna för utsläppshandelssystemet för årliga utsläppsrätter med ungefär lika många utsläppsrätter som inte har sålts fram till ett nytt kärnkraftverk har byggts. Klimatpaketet är extremt viktigt och känsligt. Jag förstår att varje land har sina egna problem och förutsättningar. Det vore mycket tråkigt om undantagskrav kullkastade detta ömtåliga dokument som är så nödvändigt för EU och hela världen. Situationen i Litauen är emellertid verkligen dramatisk och även unik med tanke på att vi inte är anslutna till Västeuropas elnät. Jag uppmuntrar deltagarna i trepartsmötet att ta hänsyn till detta.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Vi fokuserar nu på huvudproblemen och jag tycker därför att vi gör framsteg. Men ni har inte hört den röst i dag som jag tycker att ni borde höra, nämligen låginkomstländernas röst. Några av oss har nyss kommit tillbaka från AVS-mötet i Papua Nya Guinea och vi vet att låginkomstländerna är de största offren för vår tidigare tillväxt och de behöver vårt stöd.

Stillahavsöarna håller bokstavligen talat på att sjunka ner i havet. Den globala uppvärmningen medför nya sjukdomar, moskiter som bär på malaria och denguefeber i området. Vi får gång efter annan brev från EU:s yttre kustområden med samma budskap. De är i akut behov av att vi agerar och ger även dem vårt stöd.

På AVS-mötet diskuterade vi konsekvenserna om vi skulle misslyckas med att förebygga och hantera klimatförändringarna. Även om vi uppfyller vårt mål om 2 grader, skulle det innebära en fjärdedels minskning av vattenförsörjningen, en tioprocentig minskning av skördeavkastningen, 50 miljoner fler människor som riskerar malaria, 10 miljoner fler människor som kan drabbas av kustöversvämningar samt en dramatisk ökning av lungsjukdomar, hjärtkärlsjukdomar och smittspridande sjukdomar, hudcancer och synproblem.

Om de misslyckas, misslyckas vi. Deras sjukdomar är redan våra sjukdomar. Deras utvandring blir vår invandring. Deras desperation kan leda till ännu mer desperation när de strömmar in över våra gränser, och det är för vår skull såväl som för deras som vi måste hjälpa dem att göra framsteg och att göra det fort.

Britta Thomsen (PSE). – (DA) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig börja med att tacka vår föredragande herr Turmes för hans imponerande arbete i samband med direktivet om förnybar energi. Jag vill även tacka parlamentets olika sekretariat, rådgivare och assistenter. Tyvärr lyckades vi inte slutföra förhandlingarna med rådet i går kväll även om vi från parlamentets sida siktade på en överenskommelse och var redo att göra eftergifter. Det krävs dock som ni vet två villiga parter för att nå en överenskommelse. I egenskap av föredragande för den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet för detta direktiv såg jag fram emot att stå här denna morgon med ett färdigförhandlat paket. Ett paket som tydligt bar våra fingeravtryck. Detta direktiv kommer att revolutionera EU:s energipolitik. Det kommer att göra det möjligt att få ett slut på ett mer än hundra år långt beroende av olja och gas. Det är ett beroende som har skadat vår miljö och orsakat krig, oroligheter och ojämlikhet i hela världen. Det är därför viktigt att vi nu får sätta den sista punkten i denna överenskommelse.

Vi har redan sett till att tydliga och starka hållbarhetskriterier kommer att fastslås för produktionen av biobränslen för våra bilar. Vi har sett till att den omfattande energianvändningen i byggnader kommer att begränsas och vi har sett till att producenter av vindkraftverk och solceller kommer att få garantier för att EU investerar i förnybar energi. Det sista hindret är att vi måste stå fast vid alla bindande mål till 2020.

Problemet är att en ensam medlemsstat står i vägen för en överenskommelse. Allt jag kan göra är därför att starkt vädja till rådet att omvärdera sin ståndpunkt så att EU kan få det energiavtal som vi har så stort behov av.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Herr talman! Det är en av Europas och Europeiska unionens viktigaste uppgifter att nu se till att vi får ett internationellt åtagande att göra allvar av de globala målen när de gäller klimatpolitiken. Det blir också en av det svenska ordförandeskapets viktigaste uppgifter att vid Köpenhamnsmötet se till att vi får detta internationella åtagande.

Jag tror att det kan vara viktigt när vi diskuterar dessa frågor att komma ihåg att framgång i Köpenhamn, med brett internationellt åtagande, innebär långt mycket mer än de olika detaljer i paketen som vi nu diskuterar. Det är därför som det är så viktigt att se till att vi nu får ett klimtpaket på plats som lever upp till de mål som vi har ställt upp.

Jag tror det är viktigt att vi är pragmatiska när de gäller de olika medlen. Om vi är pragmatiska med de olika medlen och samtidigt ser till att vi uppnår målen, då garanterar vi nämligen också att vi får en bred uppslutning kring det som behöver göras och att det finns en uthållighet i de olika medlemsstaternas vilja att leva upp till de olika åtaganden som finns. Detta är det viktiga, och det är med det perspektivet som vi går vidare när det gäller olika typer av insatser.

Jag vill understryka att vi också måste vara tydliga i fråga om en sak, nämligen att vi alltid måste skapa utrymme för de insatser som ger bäst resultat. Det innebär att vi måste skapa utrymme för att kunna göra investeringar i andra länder där resultaten blir störst. Det innebär inte mindre krav på oss själva, men det innebär att vi måste vara på det klara med att det som vi kan göra för att hjälpa till i andra länder måste stå i förgrunden.

Slutligen, de resurser som nu frigörs genom auktioner bör tillfalla medlemsstaterna för olika åtgärder i de olika länderna.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Herr talman! Känslorna svallar nu när vi håller på att slutföra klimtpaketet. Vissa hävdar att vi borde vänta med att ta itu med klimatet, åtminstone tills finanskrisen är över, men det är ingen bra idé. För det första är det absolut nödvändigt att vi agerar kraftfullt för att hindra den globala uppvärmningen, som nu sägs ske snabbare än vad man tidigare trott. För det andra håller oljan på att ta slut. Vi måste verkligen börja gå över till mer hållbara energiförsörjning. För det tredje är en effektiv klimatpolitik ett bra vapen mot lågkonjunkturen.

Investeringar i hållbar energi, infrastruktur för grön energi och energieffektivitet i byggnader skapar miljontals arbetstillfällen och det är inget att fnysa åt. Självfallet måste vi se till att arbetstillfällena i stål-, pappers- och fordonsindustrierna inte försvinner från EU. Som situationen ser ut just nu rör sig paketet åt rätt håll, även om vi måste arbeta för att det inte bara resulterar i ett tomt skal.

Vi kan hur som helst vara nöjda med överenskommelsen om bränsledirektivet. En tioprocentig koldioxidminskning på grundval av en "well-to-wheel"-analys sänder ut en positiv och kraftfull signal, särskilt i tider när oljebolag förbrukar mer och mer energi för att producera bensin och diesel. Bränsledirektivet sänder därmed ut en viktig signal om världsomspännande utsläppsminskningar, färre svedjebränningar, ökad användning av el i vägtransporter och om att man ska välja mer effektiva biobränslen som uppfyller de stränga hållbarhetskraven. Genom detta anger EU tonen. Liknande initiativ har även tagits i USA och en ny era efter bensintiden är nu i sikte.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Ett stort tack till kommissionen och även till rådet för att de har presenterat klimtpaketet för oss. Jag tycker inte att en endaste siffra, målsättning eller ens procentsats ska ändras i paketet. Emellertid är jag, herr rådsordförande, alltför medveten om den enorma tidspress vi befinner oss i, men jag har inte tid att svara på detta på två minuter i dag.

Jag vill gå in på en punkt som ni är bekant med. Jag vill dra EU:s uppmärksamhet till frågan om vi verkligen ska börja med den mycket resoluta auktioneringen redan 2013, när vi mycket väl vet att våra amerikanska vänner och våra vänner i Indien och Kina inte kommer att ha tillgång till sådana instrument då. Jag föreslår att de bestämmelserna antas i det andra Kyotoprotokollet eller i Köpenhamn och att vi börjar med auktionerna i EU den dag Köpenhamns- eller Kyotoprotokollet har godkänts.

Var så snälla och ta inte ifrån företagen det kapital som de inte får från bankerna för tillfället. Vi behöver kapitalet för att fylla igen hålen. Det är ett absolut önskemål från vår sida – och före 2012. Jag tycker att det är fel av oss i EU att skicka ut vår industri på världsmarknaden med blytung skor när våra amerikanska

vänner har på sig springskor i Indien. Det är inte rättvist. Det får inte hända. De måste alla ha jämförbara skor. Den här frågan engagerar mig för att jag vill att målen ska uppnås.

Det är fullkomligt uppenbart för mig att vi behöver pengar för att även kunna kompensera utanför EU i de latinamerikanska länderna. Det råder det ingen tvekan om. Vi borde dock utforma verktygen för utsläppshandeln så att industrin får lika villkor. Jag är för detta utan att ändra en enda parameter. Jag ville ta upp det här igen eftersom det finns personer i parlamentet som antyder att vi vill ändra målsättningarna. Det vill vi inte, herr Dimas.

Åsa Westlund (PSE). - Herr talman! Rådet och parlamentet förhandlar ju just nu om klimatpaketet. Samtidigt som det vore en fantastisk framgång för samarbetet om vi kunde få det på plats före jul, måste jag säga att jag är väldigt oroad över inriktningen på förhandlingarna. Enligt den senaste forskningen skulle vi behöva minska utsläppen med *mer* än vad klimatpaketet föreskriver. Ändå är ministerrådets, särskilt då ett antal högerregeringar, inriktning att vattna ur paketet.

Det är också med sorg i hjärtat som jag som svensk ser att den svenska moderatstyrda regeringen är en av huvudaktörerna för att förhindra att EU går före i klimatpaketet. Av flera anledningar måste merparten av EU:s utsläppsminskningar ske på hemmaplan: för det första för att vi har ett moraliskt ansvar att minska våra egna utsläpp, för det andra för att det är genom att gå före och visa att det går att förena utsläppsminskningar med en hög ekonomisk tillväxt som vi kan få med andra länder på ett internationellt klimatavtal, för det tredje för att vi måste ha incitament på plats för att vår industri ska utveckla den nya gröna teknik som krävs för att vi ska vara konkurrenskraftiga i framtiden.

Jag vill därför uppmana parlamentet att stå emot den svenska regeringens hållning och hålla fast vid att större delen av utsläppsminskningen ska ske inom Europa och också stå fast vid att en del av intäkterna från utsläppshandeln ska gå till utvecklingsländerna. Det är så vi blir trovärdiga, och det är så vi kan få ett internationellt klimatavtal på plats på hösten 2009 i Köpenhamn.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Jag vill tacka rådsordförande Borloo. Ni kommer att få kämpa emot arbetslöshet och fattigdom under de kommande månaderna och åren. Vi kräver därför ett förnuftigt paket. Vi behöver inte fri tilldelning upp till 100 procent i de industrier som berörs av koldioxidläckage, vi behöver 100 procent tilldelning och vi behöver riktmärkning i förväg. För de verksamheter som inte riskerar koldioxidläckage, tror jag att 20/20-lösningen är bäst så att vi kan börja med tjugoprocentiga ökningar och samtidigt uppfylla det målet.

Vi vill även att de små och medelstora företagen ska få dispens här, det vill säga särskilt företagen med 25 000 ton som ska ökas till 50 000 ton. Då skulle vi fortfarande ha 80 procent av de små och medelstora företagen utanför med endast 27 procent av koldioxidutsläppen. Vi bör även anstränga oss för att behålla pengarna i näringslivet istället för att skattebelägga dem och skicka dem utanför EU. Vi är i akut behov av pengarna i näringslivet för att kunna främja nyskapande och forskning. Var även snälla och se till att det blir möjligt att sänka avskrivningarna så att företagen kan investera i de här områdena snabbt och i god tid.

Vi behöver även en formulering i den internationella överenskommelsen som anger upp till 30 procent i stället för 30 procent som en absolut siffra. Vi behöver också en tydlig idé om vad en internationell överenskommelse måste innehålla. Beträffande värmepumpar kräver jag att vi verkligen ser till att luft-luftvärmepumpar också inkluderas eftersom vi på så sätt, tillsammans med solenergi, kan förhindra en stor del av koldioxidutsläppen på ett naturligt sätt.

Jag kräver även att vi gör Internationella atomenergiorganets säkerhetsföreskrifter obligatoriska för EU:s kärnkraftverksindustri och att vi får oberoende tillsynsnämnder i EU som även kan delta i beslutsfattandet i de andra medlemsstaterna för att garantera säkerheten.

Gyula Hegyi (PSE). - (EN) Herr talman! Många av de nya medlemsstaterna har minskat sina växthusgasutsläpp, som exempelvis Ungern efter slutet av 1980-talet och den gamla industrins kollaps. På grund av detta förlorade var sjätte ungrare – omkring en miljon människor – sitt arbete. Eftersom minskningarna i det nuvarande förslaget grundas på 2005 och inte 1990, skulle vissa äldre medlemsstater kunna öka sina utsläpp utan några konsekvenser. Detta är mycket orättvist mot de nya medlemsstaterna. Efter förlusterna i vår ekonomi måste vi ha en rättvis kompensation.

Fjärrvärme är huvudsakligen en social fråga i många av de nya medlemsstaterna. Beslutet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet som ger fria rättigheter för fjärrvärme inom systemet för utsläppshandel är viktigt för oss, och vi måste hålla fast vid detta under trepartsmötet också.

Jag tycker att metoden med avskiljning och lagring av koldioxid borde bedömas av marknaden och konkurrensen. Eftersom detta är en mycket ny och dyr teknik, måste vi vara försiktigare innan vi bekostar den med offentliga medel.

Min sista synpunkt är att utan ett riktigt påföljdssystem kommer hela paketet att misslyckas. Om vi inte tvingar medlemsstaterna att hålla sig till utsläppsgränserna är alla våra ansträngningar bortkastade. Därför uppmanar jag parlamentet att insistera på att påföljdssystemet behålls, för utan det kommer det inte att finnas något system överhuvudtaget.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Får jag be om er uppmärksamhet. Trots att vi är mycket nära slutet av debatten, måste jag avbryta av skäl som ni kommer att förstå. Nästa punkt är det högtidliga mötet klockan 11.30 med hans helighet Dalai lama och efter det högtidliga mötet kommer denna debatt att fortsätta. Det är endast två talare kvar på min lista samt de som vill tala enligt "catch-the-eye"-förfarandet och rådets och kommissionens företrädare. När vi har debatterat färdigt om förhandlingsläget när det gäller energi- och klimatpaketet, kommer vi att gå vidare med omröstningen som vanligt.

(Debatten avbröts kl. 11.30 i väntan på det högtidliga mötet)

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

4. Högtidligt möte - Dalai lama

Talmannen. – Mina damer och herrar! Det är en stor ära och glädje att få välkomna hans helighet den fjortonde Dalai lama till Europaparlamentets plenarsammanträde i dag. Vi väntar med iver på att få höra era tankar om Europeiska året för interkulturell dialog och dess betydelse för fred och internationell förståelse som ni kommer att dela med er av i dag under Europaparlamentets plenarsammanträde.

Under 2008 har vi redan haft äran att få välkomna företrädare för den kristna, den judiska och den islamiska religionen här, och i dag har vi fått möjligheten att lyssna på en ledande företrädare för buddismen. Ers helighet! Just nu går våra tankar framförallt till offren för de blodiga attackerna i Bombay och till folket i Indien, landet som ni lever i exil. I en tid av så stora problem kan religiösa ledare som ni som förespråkar dialog, fred och försoning göra en stor samhällsinsats.

Europaparlamentet har alltid pläderat för människors rättigheter och värdighet. Olika religioners kultur och frihet påverkar människors identitet direkt och är därför sammanlänkade med mänsklig värdighet. Europaparlamentet har därför alltid velat uppmärksamma det tibetanska folkets rättigheter.

När ni höll ett tal till Europaparlamentet i Strasbourg 1988, talade ni om en fredsplan i fem steg för Tibet. Ni besökte oss även 2001 och 2006. Under denna period antog Europaparlamentet ett antal resolutioner i vilka den kinesiska regeringen ombads att inleda en meningsfull dialog omgående och att respektera det tibetanska folkets kulturella och religiösa identitet och mänskliga rättigheter. På Europaparlamentets vägnar vill jag återigen uppmana Europaparlamentet erkänna Kinas territorium till vilket Tibet tillhör. Vi kommer emellertid alltid att försvara det tibetanska folkets rättighet att leva enligt sin kulturella och religiösa identitet. Vi kommer alltid att försvara denna rättighet.

(Applåder)

Det som har pågått i Lhasa och andra i städer sedan den 10 mars är bevis på det akuta behovet av en riktig dialog genom vilken man kan finna en godtagbar och hållbar lösning för alla parter med respekt för Tibets kultur, religion och identitet.

Därför bekymrar det oss mycket att de samtal som påbörjades 2002 mellan era speciella sändebud och den kinesiska staten ännu inte har lett till några resultat. Vi framför våra starka förhoppningar om att framtida samtal ska leda till de önskade resultaten.

Kina är en viktig nation och en viktig partner för EU. I våra samtal med Kina är det vår plikt att öppet och ärligt hylla våra gemensamma värderingar om demokrati, lag, mänskliga rättigheter och åsiktsfrihet, allt grundat på den grundläggande principen om mänsklig värdighet.

Om vi slutade att hylla dessa principer skulle vi ge upp oss själva. Jag upprepade även de principerna i går i ett samtal med Kinas representant vid Europeiska unionen.

Som ni sade för några år sedan måste var och en av oss lära sig att inte bara arbeta för sig själv, sin egen familj eller sitt eget land, utan för hela mänskligheten.

Ni är en viktig förespråkare för dialog. Er ståndpunkt om icke-våld utgör ett utmärkt exempel på ett engagerat och fredligt åtagande för ett värdigt ändamål och vi är hedrade över att ni talar i Europaparlamentet i dag.

Det är med stor glädje som jag nu ber er ta ordet.

(Applåder)

Hans helighet den fjortonde Dalai lama. – (EN) Ers excellens, ordförande Pöttering, ärade parlamentsledamöter, mina damer och herrar!

Det är en stor ära att få tala till er i dag och jag vill tacka för er inbjudan.

Vid mitt senaste besök här, höll jag mitt tal på tibetanska och läste sedan den engelska översättningen. Jag tyckte att det var bortkastad tid, så i dag har min skriftliga förklaring redan delats ut. Jag kommer inte att upprepa det som står där. Det förekommer faktiskt några ord som jag inte kan uttala korrekt, så det är bäst att jag inte läser det! Huvudpunkterna har jag redan nämnt i min skriftliga förklaring och jag vill inte upprepa dem.

Jag är endast en av sex miljarder människor. Jag tror att varje människa önskar ett lyckligt och framgångsrikt liv. Vi vill alla, oavsett hudfärg, nationalitet, religiös tro eller social status, ha rätten till ett lyckligt och framgångsrikt liv.

Som människa tror jag – och i ett antal år har många av mina vänner hållit med mig om mina åsikter och känslor – att det i dessa moderna tider ligger för mycket tonvikt på materiella värderingar. Vi har på något sätt försummat våra inre värderingar. Trots en materiellt sett hög utveckling har jag sett att det fortfarande finns många människor – till och med miljardärer – som är mycket rika men ändå är olyckliga på det personliga planet.

En av de viktigaste faktorerna för lycka eller glädje hänger i hög grad samman med sinnesfrid och en lugn själ. För mycket stress, för mycket misstänksamhet, för många ambitioner och för mycket snikenhet är faktorer som jag tror skadar vårt inre lugn. Så om vi vill uppnå ett lyckligt liv finns det därför ingen mening med att försumma våra inre värderingar.

Dessa inre värderingar är inte nödvändigtvis de vi lär oss av religiösa läror, utan jag tror att de är en biologisk faktor som vi redan är utrustade med: godhet eller ett ansvarstagande, en känsla av gemenskap. Den biologiska faktorn finns där eftersom vi är sociala djur.

Detta är vad jag vanligen kallar för "sekulär etik" och den är grunden för ett lyckligt liv och vår inre ro. För att främja detta brukar jag vanligen använda sekulära metoder, vilket innebär att vi använder oss av vårt sunda förnuft, gemensamma erfarenheter och den senaste forskningen.

Även för vårt fysiska välmående är sinnesfrid mycket viktigt. Jag vill illustrera detta med en egen upplevelse. Jag genomgick nyligen en operation för att ta bort min gallblåsa. Jämfört med mitt förra besök här har jag samma ansikte, men ett organ saknas nu! Men nu mår jag bra och är i riktigt fin form!

(Skratt)

Skämt åsido, under operationen och även efter operationen uppstod några riktigt allvarliga komplikationer. I vanliga fall tar en gallblåseoperation 15 till 20 minuter, men i mitt fall tog det tre timmar på grund av komplikationerna. Efter operationen hade jag emellertid återhämtat mig efter en vecka. Läkarna var lite förvånade. Jag sade till dem att jag inte ägde någon speciell förmåga. Inga mirakelkrafter. Inga helande krafter. Om jag hade haft mirakelkrafter eller helande krafter, hade jag inte behövt operationen från början. Att jag genomgick operationen innebär att jag inte besitter några sådana mirakelkrafter, eller hur? Men jag tror verkligen att sinnesfrid är en viktig faktor för snabb återhämtning.

Främjandet av mänskliga värderingar är mitt viktigaste åtagande.

Mitt näst viktigaste åtagande är främjandet av religiös harmoni. Med avseende på detta – jag syftar på sinnesfrid – har alla stora religioner ett budskap om hur man utvecklar sinnesfrid. I synnerhet när vi går igenom svåra situationer eller känner hopplöshet skänker tron oss inre styrka och hopp.

Man kan säga att alla stora religiösa traditioner faller under två kategorier: en är den teistiska religionen och den andra är den icke-teistiska religionen. Buddismen tillhör de icke-teistiska religionerna. Buddismen och jainismen utgör båda två en del av den indiska traditionen. De här olika filosofierna, olika synsätten, har när allt kommer omkring samma budskap, och utövas på samma sätt, nämligen genom kärlek, medkänsla, förlåtelse, förnöjsamhet och självdisciplin.

Därför har alla stora religiösa traditioner samma potential men de kommer från olika håll och från olika folk med olika tankesätt. Vi behöver olika synsätt. Den teistiska filosofin och den icke-teistiska filosofin har båda utvecklats men det har ingen betydelse. De här filosofierna har betydelse, men det som är viktigt är det verkliga syftet, det verkliga budskapet. Så därför kan man säga att alla religiösa traditioner bär samma budskap, utövas på samma sätt och har samma verkan.

Därför är harmoni mellan de olika religiösa traditionerna fullt möjligt. Ändå har det förekommit och förekommer än i dag konflikter på grund av religioner. Vi måste därför anstränga oss särskilt för att främja religiös harmoni.

Detta må vara irrelevant, men jag ser att det här bland parlamentsledamöterna finns många kvinnor. En av mina övertygelser (och det här säger jag inte enbart för att blidka kvinnorna här!) är att det i mänsklighetens historia, under de tidigaste perioderna, inte fanns något ledarskapsbegrepp. Alla familjemedlemmar arbetade tillsammans, alla i samhället arbetade tillsammans med jakt eller insamling av frukt och liknande, och man delade med sig rättvist. Så småningom ökade befolkningen. Då började det förekomma stölder och mobbning och dylikt. Då uppstod begreppet ledarskap.

På den tiden var inte hjärnan särskilt viktig. Det viktigaste var fysisk styrka, så som hos andra djur. Det här tror jag är anledningen till att den manliga dominansen uppstod.

Sedan utvecklades hjärnan genom bildning och den blev viktigare än fysisk styrka. Då blev män och kvinnor mer eller mindre jämställda. Det är därför så många av ledamöterna här är kvinnor. Vissa är riktigt vackra!

(Skratt och applåder)

Som jag nämnde tidigare måste vi i vårt århundrade och i vår tid främja medmänsklighet, kärlek och godhet. På grund av biologiska faktorer tror jag att kvinnor lättare kan känna andras smärta. Håller ni med?

(Ljudligt bifall)

Jag tror att jag borde fråga männen i stället för kvinnorna.

Jag har inte så mycket tid kvar, men jag ska berätta en kort historia för er. En gång när jag satt på en lång nattflygning på åtta eller nio timmar från Indien till ett annat land, lade jag märke till ett par med två små barn – det ena var omkring sex eller sju år och det andra mycket litet. Hela natten ställde det lilla barnet till med problem för sina föräldrar. I början tog även pappan hand om den lilla pojken eller flickan. Efter två eller tre timmar sov pappan. Men hela natten satt mamman och tog hand om de bråkiga barnen. Hela tiden gav hon dem sin uppmärksamhet och nästa morgon såg jag att hennes ögon var röda. Det här är ett exempel på att kvinnor har lättare för att känna andra människors smärta.

I dessa tider behöver vi därför inte bara smarta hjärnor och bra idéer utan även godhet. Sådana här gånger känner jag att kvinnor har en speciell roll och därför gläder det mig mycket att se så många kvinnor här. Detta har jag sagt många gånger och jag ville upprepa de orden nu.

Nu går vi över till den tibetanska frågan.

(Applåder)

Vissa kinesiska befattningshavare anser att vår rörelse är en separatiströrelse, men det är det inte. Det är helt fel. Alla vet att vi söker ett riktigt självstyre inom folkrepubliken Kina i vårt eget intresse. Tibet ligger efter materiellt sett – men är naturligtvis andligt utvecklat – så vid det här laget vill varje tibetan ha ett moderniserat Tibet. Därför ligger det för den materiella utvecklingens skull i vårt eget intresse att stanna kvar i den stora nationen folkrepubliken Kina.

För det första vill jag tydliggöra att vår filosofi inte är en separatiströrelse. Några rättigheter som vi har krävt från de kinesiska befattningshavarna garanteras eller nämns redan i deras grundlag och även vissa minoritetsrättigheter.

En annan sak som jag vill klargöra för våra anhängare är att när ni visar ert stöd och er oro för den tibetanska frågan, känner vissa kineser att detta görs mot Kina. Det är helt fel. Vi försöker i själva verket bidra till och främja ett harmoniskt samhälle, stabilitet och enighet. Det är ju naturligtvis ett fråga om sunt förnuft och om gemensam erfarenhet – hur kan enighet och harmoni utvecklas under skräck och vapen? Det är ologiskt. Verkligen harmoni och enighet kan bara uppstå genom tillit och ömsesidig respekt.

Låt mig ta ett exempel. Eftersom vi inte är ute efter självständighet och endast håller oss till principer om icke-våld, anser numera några av våra vänner i Xinjiang som också kämpar för sina rättigheter att vårt tillvägagångssätt är mer effektivt.

För många år sedan träffade jag några personer från Xinjiang – jag kommer inte ihåg deras namn – och de kämpade verkligen för självständighet och om det var nödvändigt använde de också våld. Det var deras sätt. Då sade jag till de personerna att vi tibetaner inte är ute efter en separation och att vi följer en strikt icke-våldsfilosofi.

Så småningom började fler människor från Xinjiang hålla med om att vårt tillvägagångssätt är realistiskt och det bästa sättet. Det uppmuntrade faktiskt de människor som en gång hade valt den våldsamma vägen och därför ogillade oss.

Vi hjälper till med att bygga ett sunt och harmoniskt samhälle.

Varken vi eller våra anhängare är emot kineserna, Kina eller den kinesiska regeringen. Vi hjälper dem faktiskt. Naturligtvis stöter man på många hinder i totalitära regimer: det är stängt samhälle som saknar yttrandefrihet och tryckfrihet, så svårigheter uppstår då och då.

Det finns ett tibetanskt ordspråk som säger att om du är en sann nära vän hjälper du din vän att reda ut sina misstag. För EU är det naturligtvis mycket viktigt att ha ett nära förhållande till folkrepubliken Kina, men samtidigt borde ni hjälpa dem att reda ut sina misstag.

Nu har jag inte mycket tid kvar. I går mötte jag några stödgrupper för Tibet där ett antal parlamentsledamöter ingår. De berättade för mig att de skulle fasta i ett dygn. Om några av de personerna fastar är det mycket bra. Det uppskattar jag mycket. Så jag svarade genast att jag också ska fasta. I mitt fall, som buddistisk munk, äter jag inga måltider efter lunch. Därför tänkte jag att det vore mer praktiskt att börja min fasta efter frukost, så i morse började jag fasta efter min frukost. Som buddistisk munk är frukosten något mycket heligt – jag äter alltid när jag har vaknat eftersom jag alltid är hungrig då. Därför åt jag frukost nu och tills i morgon fastar jag fram till frukosten och delar därmed er beslutsamhet.

Tack så mycket.

(Parlamentet gav talaren stående ovationer.)

Talmannen. – Ers helighet! Ni personifierar dialog. Jag har 29 års erfarenhet i Europaparlamentet, men jag har aldrig upplevt en situation där talaren har fört en dialog med parlamentet. Om någon i världen – inklusive den kinesiska regeringen – hyser något som helst tvivel om att ni personifierar dialog, var ert tal i dag ett bevis på motsatsen.

(Livliga och ihållande applåder)

På Europaparlamentets vägnar har jag äran att få tacka er för ert besök i dag och jag är tacksam över att ni är frisk igen. Ni har bevisat att ni är frisk igen efter er operation, men vi kunde aldrig tro att ni skulle dela med er av alla era erfarenheter. Detta är ett bevis på er tillit till Europaparlamentets ledamöter. Ni gav oss ett tydligt politiskt och mänskligt budskap. Jag vill tacka er på Europaparlamentets vägnar för det budskapet och vi tackar även för er utmärkta humor.

Kära kolleger! Jag tycker att det är vår plikt att hjälpa hans helighet den fjortonde Dalai lama att se till att hans folk, det tibetanska folket, får en bra framtid och kan leva enligt sin kultur och religion. Ers helighet, Europaparlamentet är med er. Tack för ert besök och tack för ert tal.

(Livliga och ihållande applåder)

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

5. Förhandlingsläget när det gäller klimat- och energipaketet (fortsättning på debatten)

Talmannen. - Vi ska återgå till debatten om förhandlingsläget när det gäller klimat- och energipaketet.

*

* *

Struan Stevenson (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag har en ordningsfråga att ta upp. Jag vill informera parlamentsledamöterna om att förstainstansrätten i Luxemburg i morse beslutade att People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI) ska tas bort från EU:s terrorlista. Det här är tredje gången detta avgörande görs och det bör ses som en varning till rådet och kommissionen att deras försök att blidka mullorna och den förtryckande regimen i Teheran genom att sätta PMOI på EU:s terrorlista utgör brott mot friheten.

(Applåder)

*

* *

Talmannen. - Mina damer och herrar! Om ni inte har något emot det, återgår vi därmed till talarordningen.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Fru talman, herr rådsordförande, kommissionsledamöter, mina damer och herrar! Vi i parlamentet har de senaste åren alltid varit mycket orädda när det gäller att utöva våra rättigheter. Vi har inte låtit någon annan bestämma över oss – vare sig när vi bjöd in Dalai lama eller när vi beslutade om Sacharovpriset eller när det gäller deltagandet i OS.

Det bekymrar mig därför mycket att vi inte utövar våra rättigheter tillräckligt i denna viktiga fråga som uppenbarligen bara framkallar ett begränsat intresse i dag och som några medlemsstater har beskrivit som århundradets fråga. Jag ber ordförandeskapets och parlamentets ledning att se till att vi inte bara talar om en bättre reglering, men att vi faktiskt också får möjligheten att se och granska texterna. Beträffande exempelvis utsläppshandeln grundas samtalen för tillfället inte på parlamentets åsikt utan endast på ett ensamt utskotts beslut. Det är fyra utskott som har fattat besluten, men deras åsikter har inte tagits upp vid trepartsmötena. En föredragande har förhandlat och 784 ledamöter har inte fått någon möjlighet att bidra med sina åsikter.

Förfarandets plan är därmed: rådet den 10–11 december, trepartsmöte den 15 december och sedan ska besluten fattas. Detta kommer att innebära att vi som enskilda parlamentariker inte får någon möjlighet att titta på texten, utvärdera eller diskutera den och vi får inte heller någon möjlighet att fatta ett klokt beslut om den. Vi hade redan problem med att föra en seriös diskussion i dag eftersom vi blev tvungna att börja senare och skjuta upp debatten och nu lyssnar knappt någon. Men det säger ju allt. Vi fattar beslut för människor om skatter på 70 miljarder euro och vi kan inte ens ta några få timmar eller dagar för att läsa igenom texten ordentligt.

Det tycker jag är oansvarigt. Jag ber det franska ordförandeskapet och även parlamentets ordförandeskap att se till att vi alla får tillräckligt med tid.

(Talmannen avbröt talaren.)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Mina damer och herrar! Det är bra att vi just den här perioden har haft ett mycket ambitiöst ordförandeskap som verkligen har arbetat hårt för att uppnå en överenskommelse om energi- och klimatpaketet. Trots det är jag något tveksam till att överenskommelsen ska nås vid första behandlingen med tanke på att sådana omfattande och krävande dokument medför frågor om öppenhet och ett riktigt återgivande av majoritetens ståndpunkt i parlamentet. Detta leder naturligtvis till frågan om hur demokratisk detta förfarande är.

Jag skulle därför vilja att vi tänkte oss för lite mer nästa gång innan vi beslutar att komma överens om ett dokument vid första behandlingen. Det vore inte fel av oss om vi slutförde en vanlig första behandling i december, för att sedan utföra en andra behandling före slutet av vår session och hitta en lämplig

överenskommelse med rådet. Det är därför inte förvånande att det inte har förekommit mycket diskussion om detaljerna i den här debatten, med tanke på att ledamöterna inte känner till dem särskilt väl.

Jag vill huvudsakligen tala om hur intäkterna från auktionerna ska användas. Jag tror att vi måste ta hänsyn till vissa principer här. Det innebär att vi endast får använda intäkterna till att hantera miljö- och klimatproblemen. Vi måste använda dem till att minska utsläppen och till anpassning och även till att utveckla tekniker som inte finns på marknaden och som kan minska växthusgasutsläppen. Vi bör med andra ord även satsa på CCS-pilotprojekt.

Detta är inte bara viktigt för EU, utan även för tredjeländer som Kina. Vi måste använda intäkterna till åtgärder inom EU och till samarbete med tredjeländer. När vi talar om utsläppsnivåer, måste vi beakta vårt ansvar för de globala utsläppen som för närvarande ligger på 13 till 14 procent. Vi måste även beakta vårt historiska ansvar för utsläppen. Intäkterna måste även satsas på mekanismer som redan existerar – vi bör med andra ord inte inrätta några nya fonder.

Jag vill tacka hela förhandlingsgruppen och tala om för dem att denna överenskommelse kommer att vara till hjälp vid förhandlingarna i Poznań nästa vecka.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Fru talman! Vi vet mycket väl att parlamentets ståndpunkt om klimatpaketet inte är enig. Min egen grupp är närmare rådets ståndpunkt än parlamentets i många frågor. Det är trots det viktigt att komma ihåg att vi är fullständigt enhälliga i frågan om utsläppen – de måste minskas. Frågan är bara hur. Vissa vill göra det på det dyra sättet, det vill säga genom auktioner, medan vi vill göra det på ett kostnadseffektivt sätt genom ett riktmärkessystem.

Företrädaren för gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen uttryckte öppet under förhandlingarna en önskan om att priserna ska höjas så att konsumenternas vanor kanske ändras. Vår grupp har ingen tro på ett sådant sätt att tänka så länge utsläppshandeln är ensidig. Så länge den är det handlar det bara om ett skattepålägg. Om utsläppshandeln skedde globalt, skulle auktioner vara ett bra alternativ. Kostnaderna för utsläppsrätterna kan höja konsumenternas kostnader, vilket skulle kunna uppmuntra konsumenterna att välja renare produkter. Man vet aldrig, men kanske skulle renodlade koldioxidintensiva produktionssektorer väljas bort. Tyvärr fungerar inte konsumenternas villkor så nu. Produkter som tillverkas på ett smutsigare sätt utanför EU vinner konkurrensfördelar på de globala marknaderna. Detta är mycket viktigt för sysselsättningen. Jag hoppas att rådet kan förändra situationen till det bättre.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) EU åtog sig att färdigställa klimatpaketet till januari 2009.

Förhandlingarnas resultat kommer att vara särskilt viktigt för FN-konferensen i Poznań där EU:s åtagande att minska sina koldioxidutsläpp och hjälpa fattigare länder kommer att diskuteras.

Vi måste se till att våra målsättningar förblir ambitiösa så att vi får en internationell överenskommelse som kan ge utvecklingsländerna tillräcklig motivation att följa vårt exempel.

Om vi får till stånd en internationell överenskommelse, måste vi hålla fast vid vår prioritet att höja vår målsättning från 20 till 30 procent efter 2020, även om detta uppnås genom nya förhandlingar.

En ambitiösare och långsiktig målsättning kommer att skydda EU:s trovärdighet som en viktig deltagare i kampen mot den globala uppvärmningen och hjälpa oss att uppnå goda resultat i de kommande förhandlingarna i Köpenhamn.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - Fru talman! Vi har lovat FN och andra att vi ska släppa ut 20–45 procent mindre. Nu klarar vi inte ens av att uppnå 20 procent, utan ministerrådet försöker i förhandlingarna att flytta över ansvaret från oss själva till utvecklingsländerna. *Clean Development Mechanisms* är snarare smutsig utveckling, som innebär att fattiga länder tvingas ta vårt ansvar, att vi ska kunna tillgodoräkna oss investeringar där för oss själva. När dessa länder sedan själva ska leverera sin klimatpolitik, då får de betala dyrare för den. Klimatpolitiken måste omfatta bistånd och åtgärder här hemma.

Bilindustripaketet, dvs. om utsläpp från bilar, är så värdelöst att utsläppen från pappret det är skrivet på är större än vad det kommer att kunna spara på Europas och jordens klimat. Det är dåligt för bilindustrin, det är dåligt för miljön och det är dåligt för konsumenterna, som vill ha energisnåla bilar för framtiden.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Fru talman! EU måste enas om ambitiösa målsättningar så att vi kan leda kampen mot klimatförändringarna. Vi har en period med ekonomisk osäkerhet framför oss, men vi

borde utnyttja lågkonjunkturen och fatta mod och snabbare gå över till den nya gröna ekonomin för att kunna hantera många av de gamla problemen som rör efterfrågan på olja och energiförbrukningen.

Beträffande allmän stationär förbränning, är det viktigt att de nya prestandanormerna för utsläpp fastställs och de bör införas på alla kraftstationer senast från och med 2015. Det är också viktigt att bestämmelserna om kontinuerlig översyn och säkerhetskriterier blir klara.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Klimatförändringarna kan inte längre betraktas från en strikt miljösynpunkt, utan måste i stället betraktas som ett tvärsnitt av olika politiska områden inklusive utveckling och mänskliga rättigheter. Klimatförändringarna är inte bara ett problem för framtiden, utan de är även ett problem nu. De utgör ett hot mot naturresurserna i fattiga samhällen, däribland land- och vattenreserverna och människor tvingas därför att migrera för att kunna överleva. Sådana migrationsvågor kan få destabiliserande konsekvenser och hota den allmänna säkerheten i ett land, en region eller ett gränsområde.

Jag besökte gränsområdet mellan Tchad och Sudan i år i egenskap av ledamot i utrikesutskottet. Jag såg den förödelse som krig och matbrist har orsakat. Klimatförändringarna kommer att förvärra situationen. De som drabbas värst, är tyvärr de som har minst skuld i att denna situation har uppstått. Det gläder mig därför att mina kolleger i parlamentet tar itu med detta problem. EU, USA och andra världsmakter måste agera.

Jean-Louis Borloo, rådets tjänstgörande ordförande. - (FR) Fru talman, herr Piebalgs, herr Dimas, mina damer och herrar! Till att börja med vill jag tacka er för att ni håller denna debatt. Den är viktig för dem av oss som ska delta samtidigt i konferensen i Poznań och i europeiska miljørådets möte, och som kommer att delta i energirådets möte nästa måndag och sedan i europeiska rådet den 11–12 december. Det är viktigt att alla får uttrycka sin åsikt om det som förmodligen är en av de svåraste frågorna vi någonsin har behövt hantera, med tanke på att den innebär en radikal förändring av ett antal aspekter i vår ekonomiska och sociala politik. Energifrågorna spelar så stor roll för allt, med tanke på de moraliska, etiska och miljörelaterade aspekterna, respekten för miljön och naturligtvis klimatförändringarna.

Inledningsvis vill jag bara säga något till dem som tvivlar på klimatförändringarnas betydelse. Bara det faktum att vi så småningom måste vänja oss av med olja gör det här direktivet mycket viktigt. Oavsett om vi gör det på grund av klimatförändringarna eller för att ändra energimixen och dess uppdelning i territorier, är paketet i sin helhet ändå relevant.

Den andra punkten som jag vill ta upp är riktad till kommissionen som har utfört ett mycket grundligt och viktigt förberedande arbete. De mål som har föreslagits av utskotten och stötts av de europeiska råden under det tyska ordförandeskapet är de rätta. Jag tror att de har allas stöd och detta viktiga försök att uttrycka målsättningar som till synes är så olika och ibland så oförenliga är fullkomligt enastående. Jag tror därför att det råder en utbredd enighet mellan institutionerna. Det är om tillvägagångssätten som frågor kan dyka upp.

Jag vill gärna på nytt ta upp det förtroendekontrakt som ingåtts med parlamentet inom ramen för trepartsmötena. Jag är väl medveten om parlamentsledamöternas komplicerade relation till trepartsmötena – det har nog inte undgått någon. Våra internationella åtaganden och möten är trots det mycket viktiga. Mötet i Köpenhamn är förmodligen det viktigaste mötet som mänskligheten kommer att hålla med sig själv. Vi får inte misslyckas med att bevisa att EU är kapabelt att nå en överenskommelse om dessa frågor.

Vi har naturligtvis vissa problem som rör konkurrenskraften. Ja, herr Watson, herr Hoppenstedt och herr Davies, finansieringen för avskiljning och lagring av koldioxid bör naturligtvis inkluderas på ett eller annat sätt, antingen nu eller lite senare. Detta handlar ju om tillvägagångssätten. Det vore på samma sätt oansvarigt att stödja koldioxidläckage och jag tror att vi har hittat lösningar som faktiskt är ganska rimliga.

Det jag huvudsakligen vill säga är att det alltid kommer en tid i livet när man fokuserar mer på tillvägagångssättet än på målet och hur det ska uppnås. Tillvägagångssätten kan utvecklas även om målet och garantierna för att målen ska uppnås inte tillåter det. Det förekommer en upphovsrättsmentalitet när det gäller tillvägagångssätten – det har kommissionen och även föredragandena i parlamentets olika utskott rätt i. Det enda som verkligen åligger oss är att ha de offentliga finansiella resurserna tillgängliga för att vi ska kunna uppnå de mål som vi har åtagit oss på kort, medellång och lång sikt.

Min sista punkt är en exakt upprepning av det som tidigare har sagts i denna mycket viktiga kammare. Det är inte fråga om att åsidosätta demokratin, utan om att skynda på utvecklingen. Jag kan berätta att parlamentsledamöterna arbetade fram till klockan två i natt och sedan i morse igen och de har nått en överenskommelse om koldioxidutsläpp från bilar. Vi skulle kunna tala om de tre första åren, men vi skulle också kunna tala om det fastställda målet om 95 gram. Det målet är nyckeln till vår industris utveckling.

Vi skulle kunna diskutera hur vi ska hantera frågan om progressivitet där alla våra fyra punkter tas i beaktande. Det enda som är viktigt för oss är att inte bestraffa, utan att i stället tillåta konkurrenskraft och se till att varje mål uppnås eftersom de samverkar och är fullkomligt beroende av varandra.

Detta sammanfattar det jag ville säga. Jag har svarat på varje anförande punkt för punkt. Jag kommer naturligtvis att rapportera dem vid dagens rådsmöte och vid mötet den 11 december. Jag vill framföra ett varmt tack till alla.

Andris Piebalgs, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Dagens debatt har till största delen handlat om problemet med klimatförändringarna. Det är sant att det är ett enormt problem, men det gäller även för energiproblemet som vi står inför. Vi har nyligen upplevt instabila priser, något som har medfört problem i försörjningstryggheten, vilket är en särskilt viktig fråga för EU eftersom vi blir mer och mer beroende av energiimporter. Paketet utgör även en grund för energisäkerheten, inte bara i EU utan även i andra delar av världen. Om vi byter ut vår teknik, kommer det att leda till många olika säkra energikällor som skulle kunna användas i hela världen.

Jag tycker att dagens debatt har varit mycket positiv och att den har varit ett tydligt bevis på parlamentets vilja att hitta lösningar mycket fort. Det är jag mycket tacksam för. Kommissionen – jag och mina kolleger inbegripna – kommer att arbeta mycket hårt för att underlätta arbetet med att få till stånd en överenskommelse mellan parlamentet och rådet i december.

Stavros Dimas, *ledamot av kommissionen*. – (EL) Fru talman! Jag vill också tacka de parlamentsledamöter som har deltagit i dagens debatt för deras konstruktiva åsikter. Jag vill även tacka det franska ordförandeskapet som har arbetat så hårt tillsammans med Europaparlamentet och kommissionen för att hitta lösningar som är förenliga med våra miljömål och med andra situationer och problem som medlemsstaterna eller andra sektorer i EU:s industri och näringsliv står inför.

Rådet och Europaparlamentet har bevisat sin vilja att uppnå en överenskommelse vid första behandlingen och jag tror att alla olösta frågor kommer att besvaras under Europaparlamentets nästa sammanträdesperiod om två veckor. Då kommer vi att nå en överenskommelse som gör att vi kan uppfylla våra miljömål, såsom att minska växthusgasutsläppen inom EU. Detta är nödvändigt för att EU ska kunna bekämpa klimatförändringarna och för att vi ska kunna undvika att stöta på andra problem såsom utlokalisering av företag till länder utanför EU där de kan fortsätta att släppa ut koldioxid utan begränsningar. Därför måste vi vidta alla nödvändiga åtgärder. Det var detta man i kommissionens förslag siktade på och även på att samarbetet mellan de tre institutionerna skulle förstärkas så att bra lösningar kan hittas. Jag är säker på att vi kommer att nå en överenskommelse vid sammanträdet om två veckor.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Att skydda miljön och bekämpa klimatförändringarna är viktiga prioriteringar för hela det internationella samfundet. Som jag hela tiden har påpekat de senaste åren, gör utvecklingen inom forskningen det möjligt för oss att utveckla objektiva resonemang, även om energikällor som alltför ofta svartmålas. Mot bakgrund av de tekniska framsteg som görs nu, måste man särskilja energikällorna så att försörjningsberoendet minskas och för att man ska kunna främja en utveckling med geopolitisk stabilisering och garantera större säkerhet på internationell nivå. För att kunna förbättra situationen när ett land som till exempel Italien hamnat på efterkälken, välkomnas en seriös debatt om kärnkraft med särskild tonvikt på tredje generationens kärnkraftverk.

Ivo Belet (PPE-DE), *skriftlig*. – (NL) Vi i EU står vid ett historiskt vägskäl. Vi har åtagit oss att leda den världsomspännande kampen mot den globala uppvärmningen. Nu är tiden kommen då vi måste uppfylla vårt löfte.

Vi förstår att bland annat våra vänner i Polen vill ha garantier för att de inte ska få den dyraste räkningen för klimatöverenskommelsen. Därför måste EU investera mer i ren kolkraft och i avskiljning och lagring av koldioxid (CCS).

Den överenskommelse om minskade koldioxidutsläpp från nya bilar som uppnåddes denna vecka har kritiserats för att den är otillräcklig. Samtidigt som kritiken till viss del är berättigad, borde vi även uppmärksamma de bra aspekterna. Vi kommer med säkerhet att börja 2012, om än stegvis, och vi har stått fast vid målet om maximalt 95 gram koldioxid/km före 2020.

Överenskommelsen innehåller lyckligtvis även starka incitament för el- eller hybridbilar. Tillverkarna måste inse att de inte har något att förlora på att öppet stödja miljövänliga bilar. Regeringarna borde uppmuntra till denna förändring på ett mer kraftfullt sätt genom skatteavdrag. För konsumenternas del, det vill säga vi, finns det väl inget skäl till att inte köpa de miljövänliga bilarna nu? Det finns redan i dag mellanklassbilar tillgängliga som ligger under EU:s normer för 2012. Därför ...

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar de framsteg som har gjorts i samtalen mellan parlamentet och rådet de senaste dagarna fram till sent i natt. Det återstår fortfarande lite arbete och jag uppmanar båda parterna att göra en sista ansträngning för att nå en överenskommelse som kan godkännas av parlamentet före jul. För att parlamentet ska kunna göra det, måste åtgärds paketet vara tillräckligt kraftfullt för att vi ska kunna uppfylla de överenskomna EU-målen om en tjugoprocentig minskning av koldioxidutsläppen och en tjugoprocentig ökning av de förnybara energikällorna före 2020. Paketet måste även göra det möjligt för oss att gå längre än så – upp till 30 procent om en internationell överenskommelse nås. Det gläder mig även att det verkar råda enighet om att målet om biobränslen bör åtföljas av strikta hållbarhetskriterier.

Några har sagt att åtgärds paketet är extremt. I sådana fall är jag en extremist och jag vill påpeka att måttlighet inte är en dygd och ett kraftfullt agerande inte en synd när jordens framtid står på spel.

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. – (HU) När vi diskuterar utvecklingen i EU:s klimatpaket, får vi inte ignorera de konsekvenser som finanskrisen kan medföra. Om regeringarna lägger samtliga sina finansreserver främst på paket som ska rädda bankerna, innebär det att viktiga energiinvesteringar kan bli försenade.

Trots krisen måste EU så fort som möjligt investera i förnybara energikällor och göra viktiga energieffektiva förbättringar. Vi måste investera i dag så att de förnybara energikällorna kan bli konkurrenskraftiga inom en snar framtid.

Att skapa en energifond för EU är därför en akut uppgift. Ett sådant finansiellt instrument skulle framför allt fungera som hjälp för att förbättra energieffektiviteten och utöka användningen av förnybara energikällor. Om vi verkligen vill stärka EU:s gemensamma energi- och klimatpolitik måste denna föresats dessutom även speglas i nästa sjuårsbudget. Förutom att stärka EU:s stöd, måste medlemsstaterna garanteras tillräcklig frihet – inte bara för att man ska ta hänsyn till de olika regionala skillnaderna, utan även för att medlemsstaterna själva ska kunna bestämma vilka klimatpolitiska instrument de ska använda.

En tillfällig prissänkning på traditionella energibärare torde inte göra beslutsfattarna nöjda och inte heller innebära att de åtagandena för de förnybara energikällorna åsidosätts. Om EU förlorar siktet på de överenskomna målen på grund av finanskrisen, kan vår trovärdighet och ledarskapsroll i kampen mot klimatförändringarna skadas.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), skriftlig. – (BG) Vi har diskuterat ett och samma problem alldeles för länge och nu återstår ännu mindre tid till att lösa det. Det globala arbetet för klimatförändringarna måste få stöd av en långsiktig plan och konkreta åtgärder som alla aktörer i världsekonomin vidtar.

Diskussioner måste organiseras om några huvudåtgärder:

- Att investera i ny teknik – industrin skapar problem men med hjälp av ny teknik kan de lösas. Det är därför det är nödvändigt att vi ger industrin möjligheten att utvecklas på ett bra sätt som motsvarar våra mål.
- Att obligatoriskt genomföra ett valfritt alternativ som inte skadar miljön och ge garantier för säker användning av kärnenergi, som också förtjänar en chans. Det senare säger jag i egenskap av företrädare för Bulgarien som bidrar till denna utveckling.
- Att investera i utbildning och vetenskap för en hållbar utveckling. Annars blir en effektiv kamp mot klimatförändringarna omöjlig, eftersom investeringarna garanterar en lämplig individuell organisatorisk anpassning.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Kommissionen antog paketet om förnybar energi och klimatförändring den 23 januari 2008.

Paketet berör samtliga medlemsstater och bygger på kriterier och mål enligt de målsättningar för EU som rådet antog våren 2007. Målsättningarna innefattar att minska växthusgasutsläppen med åtminstone 20 procent inom EU före 2020, att under samma period öka andelen förnybara energikällor med 20 procent av den totala energianvändningen samt att öka energieffektiviteten med 20 procent.

Vi kan förhandla inom alla områden, men vi kan inte förhandla med naturen. För att kunna uppfylla dessa åtaganden att minska växthusgasutsläppen och öka andelen förnybara energikällor, krävs det därför en större strukturreform på alla ekonomiska områden.

Rumänien kommer att fullgöra de nationella förpliktelser som paketet medför vilket kommer att få betydande ekonomiska och sociala effekter.

Slutförandet av förhandlingarna om paketet om förnybar energi och klimatförändring gör det möjligt att skapa balans mellan kampen mot klimatförändringarna och åtgärderna för ökad säkerhet bland producenterna, bättre konkurrenskraft och ekonomisk tillväxt samt ökad sysselsättning.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Det gläder oss att man i förhandlingarna mellan Europaparlamentet och rådet om paketet om förnybar energi och klimatförändring nu närmar sig en överenskommelse.

Europeiska rådet som ska sammanträda den 11-12 december 2008 kommer att besluta om alla detaljer som rör paketet.

Inför diskussionerna den 11–12 december, lade Rumänien tillsammans med Slovakien, Ungern, Bulgarien, Litauen och Lettland den 28 november fram ett förslag om en omfördelning av auktionsintäkter från koldioxidutsläppsrätter, som grundas på följande formel: $(90 - x) \% + 10 \% + x \%$, där x fördelas bland de medlemsstater som uppnådde minskningar med mer än 20 procent 2005 enligt utsläppstaket i Kyotoprotokollet.

I Rumänien tycker man även att en översynsklausul är absolut nödvändigt 2014, helt enkelt för att man ska kunna underlätta eventuella anpassningar av mekanismerna beroende på de specifika omständigheterna under den aktuella perioden (som vi inte kan förutse nu). Man ifrågasätter dock inte målen om minskningar med 20 procent (eller 10 procent).

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI) Systemet för utsläppshandel erbjuder två olika alternativ: å ena sidan mäklarmodellen och å andra sidan industrimodellen. Mäklarmodellen innebär en möjlighet att spekulera tre gånger om för dem som inte behöver utsläppsrätter till produktion men som köper dem för att sälja dem vidare till producenter till ett högt pris. De kan köpa rätterna på auktioner och på utsläppsrättsbörsers andrahandsmarknad och fortfarande spekulera i dem på elbörserna. Eftersom det finns utsläppsrätter kan människor till och med spekulera i dem genom OTC-handel och på så sätt undvika börserna helt. Det är därför vi måste välja den spekulationsfria industrimodellen där målen om att minska utsläppen uppnås genom ett riktmärkessystem med "bästa tillgängliga teknik"-normer (BAT) för minskningar.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) I måndags kväll uppnådde de stora politiska grupperna i Europaparlamentet en kompromiss med ministerrådet om kraven för koldioxidutsläpp från personbilar. Kompromissen innebär att bilindustrin även fortsättningsvis kan arbeta på samma smutsiga sätt ända fram till 2019.

EU har åtagit sig att följa FN:s klimatmål enligt vilka industriländerna ska minska sina koldioxidutsläpp med mellan 25 och 40 procent fram till 2020. Överenskommelsen om koldioxidutsläpp från bilar innebär att man underkastar sig bilindustrin och den bekräftar endast att EU:s löften om klimatförändringarna inte ens är värda pappret de är skrivna på.

Varje gång EU ska ta ett konkret steg mot att leva upp till sina egna löften och målsättningar får vi höra sämsta möjliga ursäkter för att inget händer.

Det är otroligt att majoriteten i Europaparlamentet är redo att stödja en fortsättning på denna skamliga situation.

María Sornosa Martínez (PSE), skriftlig. – (ES) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Att vi antar energi- och klimatpaketet måste ses som en avsiktsförklaring som gör det möjligt för oss att sända ut en mycket tydlig signal till hela världen om att vi ska nå en ambitiös överenskommelse i Köpenhamn nästa år.

Jag stöder till fullo kommissionsledamot Stavros Dimas uttalande om att finanskrisen har visat hur dumdrigt det är att inte ta tydliga varningssignaler på allvar.

Vi får inte tillåta oss själva att upprepa samma misstag igen om vi vill förhindra de farliga och kanske till och med katastrofala ekonomiska och sociala konsekvenser som klimatförändringarna kan medföra de kommande årtiondena.

Vi måste visa ansvarstagande och fatta modiga beslut för att kunna införa en ren och effektiv energimodell. Vi måste även tillhandahålla de instrument som krävs för att våra medborgare ska bli medvetna om klimatförändringarna och kunna agera. Tiden är kommen.

Jag väddar därför offentligt till parlamentet och medlemsstaterna att de ska stödja detta lagstiftningspaket vid nästa plenarsammanträde, eftersom det med säkerhet kommer att göra det möjligt för oss att tackla det stora problem som vi står inför.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Skattefusk kolliderar med principen om ett rättvist och öppet skattesystem och skadar helt enkelt gemenskapens grundläggande funktioner. När vi får in mindre skattepengar hindras vi att genomföra vår politik fullt ut.

Att bekämpa skattefusket ligger till stor del inom medlemsstaternas kompetensområden, men de bör inte agera individuellt. Det finns ett tydligt behov av att samordna åtgärder på EU-nivå och att stärka samarbetet mellan medlemsstaternas regeringar och kommissionen.

Eftersom en radikal momsreform är både ett långsiktigt och tidskrävande projekt, föreslås det i betänkandet att traditionella åtgärder ska vidtas. Exempel på detta är att ändra den lagstiftning som reglerar skattebetalarnas betalningsskyldighet för att inte ha lämnat in begärda dokument i tid eller för att ha lämnat in felaktiga dokument. Betalningsskyldigheten har införts för att förkorta tiden för uppgiftsinsamling och skynda på korrigeringar av felaktiga uppgifter och även för att skynda på informationsutbytet om gemenskapsinterna transaktioner.

6. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

7. Omröstning

Talmannen. - Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

7.1. Avtal mellan Republiken Korea och EG om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet (A6-0452/2008, David Martin) (omröstning)

7.2. Sillbeståndet väster om Skottland (A6-0433/2008, Struan Stevenson) (omröstning)

7.3. Underhållsskyldighet (A6-0456/2008, Genowefa Grabowska) (omröstning)

7.4. Mätdon och metrologiska kontrollmetoder (omarbetning) (A6-0429/2008, József Szájer) (omröstning)

7.5. Snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna (A6-0396/2008, Gay Mitchell) (omröstning)

7.6. Bekämpning av skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner (gemensamt system för mervärdesskatt) (A6-0448/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (omröstning)

7.7. Bekämpning av skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner (A6-0449/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (omröstning)

7.8. Åtgärder för att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa – "Small Business Act" (omröstning)

7.9. Vapenexport (uppförandekod) (omröstning)

– Om punkt 5:

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Fru talman! Det franska ordförandeskapet diskuterar möjligheten att äntligen göra uppförandekoden rättsligt bindande. Två länder har fortfarande en liten bit kvar, nämligen Tyskland och Storbritannien. Vi behöver en tydlig signal från Europaparlamentet.

Ändringsförslaget lyder som följer. Följande ska läggas till i slutet av punkt 5. Jag säger det på engelska: "and an efficient control of arms exports".

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

7.10. Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2007 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (A6-0427/2008, Bart Staes) (omröstning)

7.11. Kvinnornas situation på Balkan (A6-0435/2008, Zita Gurmai) (omröstning)

7.12. Mot en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskebestånden, fisket och vattenbruket (A6-0434/2008, Heinz Kindermann) (omröstning)

8. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

– Betänkande: Mitchell (A6-0396/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Det gläder mig verkligen att få bidra med en mycket kort kommentar till denna debatt. I dessa tider, när människor i tredje världen lider nöd på grund av matbrist, är det viktigt att inse att vi i EU trots den ekonomiska krisen är extremt rika jämfört med dem. Det gläder mig därför att vi i parlamentet nu inser att vi har en moralisk och politisk plikt att hjälpa de som lever i akut nöd. Vi behöver bara se bilderna på våra TV-apparater ibland för att bli medvetna om att situationen är extremt akut.

Därför gratulerar jag Gay Mitchell till detta betänkande. Det är en välkommen utveckling som förtjänar vårt stöd och jag är mycket glad över att ha kunnat ge den mitt bifall.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Precis som David Sumberg vill jag förklara varför vi röstade för detta betänkande. Det var ett tämligen svårt beslut att fatta med tanke på att vi betalar för detta med skattebetalarnas pengar.

Men det vi faktiskt gör är att ge hundra miljoner människor mat. De skulle ha dött före nästa års slut annars. Världslivsmedelsprogrammet ger 20 till 25 miljoner människor mat. De här människorna riskerar undernäring och att dö före slutet av 2009 om vi inte gör detta. En miljard människor lever nu på en måltid varannan dag. Om vi placerar de här pengarna på ett klokt sätt, kan vi ge dem ett mål mat om dagen.

Tjugofem miljoner människor motsvarar halva befolkningen i mitt land Storbritannien. Jag vill inte stå i här i parlamentet nästa år och säga att jag stod bredvid och tittade på när mitt lands halva befolkning dog av svält för att vi inte gjorde detta. Det gläder mig verkligen att vi har röstat för denna krisåtgärd.

– Betänkande: García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Fru talman! José Manuel García-Margallo y Marfils betänkande är ett betänkande som jag stöder eftersom vi alla vill försöka förhindra skatteundrandraganden, det är viktigt, och

särskilt skatteundandraganden som rör moms. Den svarta ekonomi som finns i alla våra länder är ogynnsam för skattebetalarna och något som vi alla bör bry oss om eftersom skattebetalarna förlorar på det.

Jag vill emellertid tillägga att det är mycket viktigt att enskilda stater får rätten att bestämma sin egen momssats. Det är inte något som EU ska bestämma över. I Storbritannien har finansministern nyligen sänkt momssatsen i ett försök att bekämpa lågkonjunkturen. Jag tycker inte att det verkar vara en särskilt effektiv åtgärd och jag tror inte att den kommer att göra någon skillnad, men hans rätt att göra det för ett enskilt land är viktig. Det var vad jag ville lägga till beträffande detta betänkande.

– Gemensamt förslag till resolution: EU:s uppförandekod för vapenexport (RC B6-0619/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Det gläder mig att få kommentera detta. EU:s inblandning i denna fråga oroar mig helt enkelt för att det är en fråga för internationella överenskommelser, och ett ensidigt agerande från EU:s sida skulle verkligen inte göra någon skillnad.

Dessutom tycker jag att hänvisningen till europeiska säkerhetsarrangemang i betänkandet är olycklig. Europas säkerhet bygger på Nato. Så har det alltid varit och så kommer det att förbli eftersom Nato inkluderar vår vän och bundsförvant Förenta staterna. Vissa parter i parlamentet är starka motståndare till Amerika. Det är inte jag. Jag tänker på att vår världsdel står i tacksamhetsskuld till Förenta staterna för vår frihet och vårt medlemskap i Nato. Vår allians med Förenta staterna genom Nato utgör grunden för vårt försvar och vår säkerhet och så kommer det att vara under de kommande åren.

– Betänkande: Gurmai (A6-0435/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Jag vill förklara varför jag stöder betänkandet "Kvinnornas situation på Balkan" som min kollega Zita Gurmai har förberett och jag vill även gratulera henne till det. Betänkandet speglar kvinnornas verkliga ställning på Balkan med avseende på deras olika status och utan att göra åtskillnad mellan länderna. Jämställdhetspolitiken har genomförts konsekvent, och steg för steg försvinner stereotyperna. Betänkandet beskriver hur situationen förändrats genom ändrad lagstiftning, fler rättigheter för kvinnor, förbättrad ledning och kvinnors större medverkan i politiken och förvaltningen. En viktig aspekt i betänkandet är analysen av balkankvinnornas roll i utvecklingen av demokratiska förfaranden som görs för att stabiliteten ska kunna bibehållas i området och för att man ska kunna lämna alla militära konflikter bakom sig.

– Betänkande: Kindermann (A6-0434/2008)

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Heinz Kindermann har lagt fram en konstruktiv resolution om problemet med skarvar som jag med glädje röstade för. Det gläder mig att denna resolution har fått 558 röster. Skarven fridlystes för länge sedan när det endast återstod några få häckningskolonier i Europa. Sedan dess har den blivit så utbredd att hela sjöar och vattendrag töms på fisk. Skarven måste därför införas i bilaga II i fågeldirektivet. Skarven orsakar skador som äventyrar många fiskodlares och fiskares framtid. Minimigränsen för att en art ska fridlysas i medlemsstaterna måste ses över. Allt över detta måste regleras. Om kommissionen inte agerar, kommer vissa fiskarter att hotas.

Jag ber därför kommissionen att ta denna resolution på allvar och agera så fort som möjligt.

*

* *

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Fru talman! Med hänvisning till artikel 202a i vår arbetsordning, röstade vi under ett plenarsammanträde för att den europeiska hymnen ska spelas upp vid högtidliga möten. Jag skulle vilja veta varför hymnen inte spelades upp när vi välkomnade hans helighet Dalai lama.

Talmannen. – Jag ska höra mig för och återkomma med ett svar till er, herr Audy.

*

* *

Skriftliga röstförklaringar

– Betänkande: Martin (A6-0452/2008)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag gratulerar min kollega till detta avtal med Republiken Korea om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet. Som ni känner till förhandlar vi just nu om ett frihandelsavtal med Korea. Det stöds av både regeringen och oppositionen i Seoul, och parlamentet signalerade i princip sitt godkännande genom ett tidigare godkännande av ett annat betänkande av David Martin. Båda parterna verkar vilja färdigställa ett avtal före Europavalet i juni. Dagens avtal kan bara hjälpa den processen på vägen även om det återstår några knepiga frågor, som exempelvis den om bilar och ursprungsregler inom industrianläggningen Kaesong.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Världsekonomierna blir alltmer sammanlänkade, den internationella handeln ökar i snabb takt och direkta investeringar i utlandet blir allt vanligare. Jag stöder därför David Martins betänkande fullt ut. I betänkandet rekommenderas vi att godkänna samarbetsavtalet mellan EU och Sydkorea om konkurrensbegränsande verksamhet. Avtalet överensstämmer med EU:s tidigare åtgärder i denna fråga och kompletterar de avtal som skrevs under så tidigt som i början av 1990-talet med Förenta staterna (1991), med Kanada 1999 och med Japan 2003. Avtalet med Korea kommer att bidra till ett effektivt genomförande av konkurrenslagstiftningen eftersom det främjar samarbete mellan konkurrensmyndigheter och minskar risken för konflikter.

Bland bestämmelserna ingår skyldigheten att tillhandahålla information om de genomförandeåtgärder som konkurrensmyndigheterna utför som skulle kunna påverka den andra partens materiella intressen. Det är bra att det genom avtalet införs bestämmelser som rör ömsesidigt bistånd, samordning av genomförandeåtgärder, informationsutbyte och garanti för konfidentialitet. Korea är EU:s fjärde största utomeuropeiska handelspartner och EU är Koreas största utländska investerare. Med tanke på detta partnerskaps allt större betydelse verkar det lämpligt att lägga till Sydkorea till de tre andra partner med vilka EU har avtal om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Republiken Korea är EU:s fjärde största utomeuropeiska handelspartner och EU är Republiken Koreas största utländska investerare.

Genom detta avtal vill man säkerställa "ömsesidigt erkännande av konkurrenslagstiftningen mellan Europeiska gemenskapen och Sydkorea" som "det effektivaste sättet att hantera konkurrensbegränsande beteende", minimera "användningen av handelspolitiska skyddsinstrument mellan de två parterna" precis som de avtal som redan har ingåtts med Förenta staterna (1991), Kanada (1999) och Japan (2003).

Europaparlamentet betonar emellertid att avtalet skulle ha utformats "mot bakgrund av de avtal som redan finns mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Korea och de som för närvarande är under förhandling, särskilt förhandlingarna om ett eventuellt frihandelsavtal", det vill säga – och föredraganden understryker detta – man tar upp "svårigheterna i samband med andra bilaterala och interregionala handelsförhandlingar".

Europaparlamentet förespråkar med andra ord "ökat marknadstillträde" vilket får katastrofala konsekvenser för industrin och sysselsättningen i exempelvis sektorn för fartygstillverkning och fartygsreparation i Portugal som riskerar att nästintill totalt ödeläggas.

Därför kommer vi att rösta emot detta betänkande.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag hoppas att mitt betänkande och kommissionens förslag kommer att leda till viktiga fördelar både för Korea och EU. Korea är EU:s fjärde största utomeuropeiska handelspartner, så det är viktigt att vi skyddar oss mot konkurrensbegränsning.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Asiens fjärde största ekonomi krossas av den internationella finanskrisen. Minnen från valutakrisen i Asien 1997 återuppväcks. Medan Sydkoreas regering har bättre självförtroende i dag tack vare ett snabbt ingripande då, pågår krisen även i EU och USA den här gången vilket gör situationen lite allvarligare. OECD tror trots det att Korea kommer att återhämta sig inom en överskådlig framtid, att deras försvagade valuta kommer att leda till ökad export och att deflationsåtgärderna kommer att öka den inhemska efterfrågan.

Det ekonomiska förhållandet mellan EU och Korea torde därför förbli intakt och det är därför helt logiskt att inrätta vissa grundbestämmelser trots den rådande svåra situationen. Alltför ofta skyddas endast investerarnas intressen i ekonomiska avtal och EU måste därför se till att man tar tillräcklig hänsyn till anställningsbestämmelser, sociala normer och miljölagstiftning. Detta uttrycks inte tydligt nog i det betänkande som ligger till grund för omröstningen och jag avstod därför från att rösta.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för detta betänkande eftersom avtalet kommer att bidra till en effektiv tillämpning av konkurrenslagstiftning genom att samarbete mellan behöriga myndigheter främjas och genom att risken för konflikter minskas.

Korea är EU:s fjärde största utomeuropeiska handelspartner och EU är Koreas största utländska investerare.

Med tanke på detta partnerskaps allt större betydelse verkar det lämpligt att lägga till Sydkorea till de tre andra partner med vilka EU har avtal om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet.

Avtalet innehåller bestämmelser om att en konkurrensmyndighet ska anmäla sådana åtgärder för att genomföra lagstiftningen som kan påverka den andra partens väsentliga intressen, bestämmelser om ömsesidigt bistånd, inklusive möjligheten för den ena parten att be den andra att vidta genomförandeåtgärder, och samordning av genomförandeåtgärder samt bestämmelser om informationsutbyte. Dessutom ingår konfidentialitetsbestämmelser.

Vi måste betona vikten av multilateral handel och konkurrensregler i ett större perspektiv för att kunna uppnå fria och öppna marknader över gränserna.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för David Martins betänkande om ingåendet av ett avtal mellan Korea och EU som rör samarbete för konkurrensbegränsande verksamhet. Jag stöder resonemanget bakom betänkandet och tror att detta konkurrensavtal är ett viktigare instrument än någonsin i dagens klimat där handel, särskilt med asiatiska länder, ökar och blir allt viktigare. Mot bakgrund av skillnaderna mellan EU:s ekonomiska system och EU:s handelspartners ekonomiska system (inklusive Korea) och i synnerhet skillnaderna mellan produktionskostnaderna och de inhemska konsumentskyddslagarna i dessa länder, innebär ett avtal mellan konkurrensmyndigheterna ett steg framåt eftersom vår handel och våra varor skyddas från de faror som kan uppstå i dagens globala miljö.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för detta betänkande eftersom jag tycker att det är mycket viktigt att vi etablerar handelsförbindelser som överensstämmer med konkurrensprinciperna – inte bara med Korea, utan även med de andra länderna utanför EU. Vi måste främja samarbetet mellan behöriga myndigheter för att på så sätt undvika risken att konflikter uppstår.

Som jag har påpekat tidigare och som även upprepades i yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd som vi röstade om denna vecka, måste vi erbjuda EU:s medborgare ett mycket större utbud av affärsmöjligheter och se till att alla bilaterala avtal med tredjeländer respekterar konsumenträttigheterna och de konkurrensrättsliga principerna.

– Betänkande: Stevenson (A6-0433/2008)

Šarūnas Birutis, skriftlig. – (LT) Den fleråriga planen för sillbeståndet i området väster om Skottland välkomnas.

Jag tycker att kontroller av fiskefartyg med tillstånd att fiska i området i fråga bör göras med hjälp av elektroniska loggböcker och att flaggmedlemsstaterna ska lämna fångstrapporter till sina centrum för fiskekontroll dagligen. Fartyg med fisketillstånd i ett område bör inte tillåtas fiska i något annat område än det väster om Skottland under en och samma fiskeres.

Det är viktigt att de uppgifter som ligger till grund för vetenskapliga analyser av sillbeståndet i området väster om Skottland förbättras. Förutom de hydroakustiska undersökningar som genomförts för att få indikationer på omfattningen av lekmogen sill stöder jag den explorativa undersökning med MIK-trål som under 2008 och 2009 genomförs för att fastställa metodens genomförbarhet och verkningsgrad och som innebär ett andra och oberoende återhämningsindex för sill i området väster om Skottland. Jag välkomnar det initiativet. Jag håller också med kommissionen om att förvaltningsplanen grundad på råden från Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) bör revideras vart fjärde år. Skulle en sådan översyn resultera i förslag till ändringar måste de dock diskuteras med regionala rådgivande nämnden för pelagiska bestånd och Europaparlamentet.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Parlamentsledamot Struan Stevensons betänkande om hanteringen av sillbeståndet på Skottlands västkust innehåller en flerårig plan. Planen bygger på existerande avtal om Nordsjösill som ingåtts med Norge. Avtalen ska upprätthålla en hållbar fiskeindustri genom övre och undre gränser beroende på det totala sillbeståndet.

Enligt STECF och ICES kan ett hållbart fiske upprätthållas om den årliga fiskedödligheten (mätt i fångstmängder) regleras till 0,25 när bestånden är större än 75 000 ton och till 0,20 när bestånden är mindre än 75 000 ton men större än 50 000 ton. Om lekbeståndets biomassa skulle bli mindre än 50 000 ton, införs enligt kommissionens förslag ett strikt förbud mot sillfångst för att beståndet ska kunna återhämta sig, öka igen och bibehållas. Man vill på så sätt säkerställa utkomsten och framtiden för fiskeindustrin som är beroende av ett stabilt fiskebestånd.

Irland är direkt involverat i detta förslag eftersom irländska territorialvatten i nordvästra Donegal finns i området i fråga. För att kunna skydda fiskeindustrin, är det absolut nödvändigt att detta betänkande realiseras så snart som möjligt för att minimera fiskeförlusterna.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Detta betänkande kräver särskild uppmärksamhet mot bakgrund av den globala krisen som kräver en ansvarstagande och återhållsam konsumtionsnivå.

När en reform av den gemensamma fiskeripolitiken genomfördes 2002, infördes fleråriga planer stegvis tillsammans med återhämtningsplaner för de fiskeresurser som är av intresse för EU.

Planerna skapades faktiskt mot bakgrund av det fleråriga hanteringsavtal om sillbeståndet i Nordsjön som ingicks med Norge 1997 och som har givit tillfredställande resultat.

Om de föreslagna åtgärderna tillämpas, kommer de att leda till bättre planering av fisket och fiskeaktiviteterna. Därmed skulle det finnas flera åtgärder till hands för att kunna säkerställa fiskerifonden, totala tillåtna fångstmängder och särskilda fisketillstånd.

En särskilt viktig aspekt är det ekosystembaserade tillvägagångssättet i denna verksamhet som garanterar att fisket sker på ett ansvarsfullt sätt med hänsyn till alla arter. Många arter håller på att försvinna helt. Fisket måste skötas på hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala villkor.

– Betänkande: Grabowska (A4-0456/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av Genowefa Grabowskas betänkande röstade jag för rådets förslag till förordning om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet, inom ramen för ett nytt samråd. Jag stöder föredraganden som har gjort allt i sin makt för att göra den slutliga texten tillgänglig före årsskiftet så att EU:s medborgare kan dra nytta av den så snart som möjligt. Dessutom delar jag hennes åsikt om att kommissionen bör fortsätta att arbeta med verkställighetsförfarandena.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) I Genowefa Grabowskas betänkande förslås en förenkling av underhållssystemet i hela EU och det är därför jag stöder det. I Polen uppfostrar många kvinnor sina barn på egen hand eftersom männen ofta bor och arbetar i andra EU-länder och ofta undviker att betala underhåll. Att tvinga dem att betala under sådana omständigheter är praktiskt taget omöjligt.

Ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna i denna fråga kommer att hjälpa borgenärer att få tillbaka sina fordringar på ett effektivt sätt.

Šarūnas Birutis, skriftlig. – (LT) Om denna förordning antas kommer medborgarnas liv att förenklas. Först och främst vill man genom förordningen förenkla förfarandena för att fastställa underhållsskyldigheten. Vidare föreskriver förordningen att så snart medlemsstaterna beslutat om underhållsskyldighet, kommer detta att vara bindande för alla medlemsstater. Genom förordningen ska också ett system för verksamhetssamarbete mellan medlemsstaternas centrala myndigheter inrättas i syfte att hjälpa borgenärer att få tillbaka sina fordringar.

Gérard Deprez (ALDE), skriftlig. – (FR) Det gläder mig att vi ska rösta om Genowefa Grabowskas betänkande i dag, först och främst för att vi har väntat länge på den reviderade versionen av denna förordning. För det andra bör denna omröstning leda till att texten kan antas medan Frankrike fortfarande är ordförandeland. Det franska ordförandeskapet har gjort allt i sin makt för att texten ska färdigställas på ett lyckat sätt.

Som ni förmodligen känner till är det just nu ofta svårt och tröttsamt att inom EU se till att underhåll faktiskt betalas vid skilsmässa när barn är inblandade om en make eller maka har flyttat till ett annat land.

Den föreslagna texten har mitt stöd. Den kan förenkla EU:s medborgares liv avsevärt när det gäller underhållsskyldigheten och även hjälpa borgenärer att återfå sina fordringar. Att avskaffa exekvaturen innebär att alla beslut om underhållsskyldighet för den frånvarande maken eller maken som tagits i en medlemsstat

blir omedelbart bindande för alla andra medlemsstater. Det kommer även att göra det möjligt för berörda medborgare att från sin hemvist utföra de formaliteter som krävs för att uppnå införsel på lön eller banktillgångar, sätta igång samarbetsmekanismerna och få tillgång till uppgifter som gör det möjligt att lokalisera den underhållsskyldige och värdera dennes tillgångar.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar min kollegas betänkande om underhållsskyldighet som syftar till att göra det enklare för borgenärer att få sitt underhåll utbetalat inom EU. Genom förordningen vill man hjälpa borgenärer att få en exekutionstitel som utan hinder kan cirkulera i det europeiska rättsliga området. Det blir enklare, snabbare och gratis i de flesta instanserna och det kommer att förenkla vanliga betalningar av fordringar och göra underhållsskyldighet från en medlemsstat tillämplig i en annan. Genom att göra detta förenklas EU-medborgarnas liv och det uppmuntrar till ökat samarbete mellan medlemsstaterna.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Enligt min mening är detta betänkande absolut nödvändigt i en tid när behovet av att harmonisera lagstiftningen i EU:s medlemsstater gör sig påmint på många områden, däribland underhållsskyldigheten.

Den reviderade versionen av förordningen om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet föreskriver tydligt de kriterier och situationer där denna typ av förpliktelse kan tvingas fram med stöd av lag.

Underhållsskyldigheten är personlig och kontinuerlig, för att inte nämna unilateral.

Förordningen kommer att förenkla livet för EU-medborgarna på så sätt att förfarandet för att fastslå underhållsskyldigheten förenklas. Det innebär närmare bestämt att så snart en medlemsstat beslutat om underhållsskyldighet, kommer detta att vara bindande för alla medlemsstater. Detta är en viktig aspekt med tanke på att många medborgare bor i en annan medlemsstat än den de föddes i eller i en annan stat än den där beslutet om underhållsskyldighet fattades.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Denna förordning kommer att förenkla medborgarnas liv. Det var ett av resultaten man ville uppnå, särskilt vad gäller de förfaranden som krävs för att fastställa underhållsskyldighet.

Förordningen föreskriver följaktligen att så snart medlemsstaterna beslutat om underhållsskyldighet, kommer detta att vara bindande för alla medlemsstater.

Genom förordningen inrättas också ett system för verksamhetssamarbete mellan medlemsstaternas centrala myndigheter i syfte att hjälpa borgenärer att få tillbaka sina fordringar.

Det slutresultat som vi har framför oss är en kompromiss som vi stöder med glädje. Detta innebär att EU-medborgarna kan dra nytta av förordningen så snart som möjligt.

Vi anser att kommissionen måste fortsätta arbeta med verkställighetsförfarandena.

Vi är mycket nöjda med nyheten att kommissionen har för avsikt att göra det och vi hoppas att det kommer att göra det möjligt för medborgarna att dra nytta av förordningen så snart som möjligt.

Ett effektivt genomförande är emellertid en viktig förutsättning för att kunna säkerställa ett gemensamt harmoniserat system för erkännande och verkställighet av domar i fråga om underhållsskyldighet inom EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) I betänkandet om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet analyseras och utvärderas den ändrade versionen av rådets förordning.

Förordningens huvudsyfte är att förenkla de principer som rör fastställandet av underhållsskyldighet (nyckeln till ett effektivt återtagande av fordringar) och att organisera ett effektivt samarbetssystem mellan EU:s medlemsstater i frågor som rör sådana skyldigheter.

Betänkandet har mitt fulla stöd. Det utgör en kompromiss mellan kommissionens förslag och förväntningarna hos utskottet för medborgarlaga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.

Ett omedelbart antagande av förordningen – före slutet av 2008 – gör att medborgarna snabbt kan dra nytta av den vilket bör prioriteras i det här fallet.

– Betänkande: Szájer (A6-0429/2008)

Šarūnas Birutis, *skriftlig*. – (LT) Medlemsstaternas metrologiska regler tillämpas på många kategorier av mätidon och produkter. Direktivet innehåller en uppsättning allmänna bestämmelser för EG-typgodkännande, första EG-verifikationsförfaranden och metrologiska kontrollmetoder. Genom att genomföra direktiv som är tillämpliga på olika mätidon och mätprodukter fastställs de tekniska kraven på konstruktion, funktion och noggrannhet samt kontrollförfarandena. Ett EG-typgodkännande av mätmetoder innebär på EU-nivå att medlemsstaterna tillåts utföra en första genomgång eller att, i de fall detta inte är obligatoriskt, mätidon kan släppas på marknaden och användas. Den nya versionen av direktivet innehåller ändringsförslag som är relaterade till det föreskrivande förfarandet med kontroll, och därför bör den kodifierade versionen av direktiv 71/316/EEG ersättas med den nya versionen.

– Betänkande: Mitchell (A6-0396/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) På grundval av Gay Mitchells betänkande röstade jag för Europaparlamentets och rådets förslag till förordning om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna.

Jag stöder detta initiativ som ger EU ett nytt instrument för utvecklingspolitiken så att man ska kunna hantera de huvudproblem som följer av de stigande livsmedelspriserna. Prisökningarna har orsakat upplopp, oroligheter och instabilitet i många länder och hotar resultatet av många års investeringar i åtgärder för utveckling och fred. Hundratal miljoner människor har fått se sin fattigdom förvärras, och den senaste tidens insatser för att uppnå millennieutvecklingsmålen har urholkats. Det behövs 18 miljarder euro och EU planerar att avsätta tio procent av detta, det vill säga 1,8 miljarder euro. Med tanke på de pengar som redan har avsatts handlar det om ett extra paket på en miljard euro. Jag stöder inte kommissionens planer att ta de pengarna från jordbruksfonderna.

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jag röstade givetvis för detta betänkande. Som även påpekas i betänkandet, tog kommissionen ett modigt beslut i och med sitt förslag att avsätta 1 miljard euro till livsmedelskrisen och jag tycker att både kommissionen och rådet ska få vårt fulla stöd för att kunna anta denna viktiga förordning. Att bekämpa livsmedelskrisen kräver konkreta insatser på olika plan och alla EU-institutioner måste samarbeta för att vi ska kunna uppnå önskvärda resultat.

Nigel Farage, Trevor Colman and Jeffrey Titford (IND/DEM), *skriftlig*. – (EN) Vi sympatiserar naturligtvis med de fattiga ländernas svåra situation. Vi tycker emellertid att det främst är EU:s olika politikområden, såsom den gemensamma fiskeripolitiken och den gemensamma jordbrukspolitiken samt handelsprotektionism som är orsaken till många av de här problemen. Vi tycker att nationsstater är bäst lämpade att hjälpa utvecklingsstater på ett mellanstatligt plan, inte överstatliga myndigheter som arbetar uppifrån och vars politik i första hand bär skulden.

Avril Doyle (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Parlamentsledamot Gay Mitchell har presenterat en plan som beskriver en gemensam EU-reaktion på de stigande och instabila livsmedelspriserna i utvecklingsländerna. Planen syftar till att tillhandahålla riktlinjer för ett snabbt ingripande och säkerhetsåtgärder för de kommande skördarna. Genom planen försöker man även ge ett strukturerat långsiktigt stöd som ska anpassas och differentieras beroende på situationen. Den föreskriver att en miljard euro ska fördelas fram till 2010 enligt strikta reglerade kriterier. Livsmedelssäkerhet utgör en grund för all slags utveckling och bekämpningen av världssvälten är en komplicerad men viktig fråga som vi måste hitta en lösning på omgående. Jag stöder med glädje parlamentsledamot Gay Mitchells betänkande.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) I sin motivering uppmanar föredraganden med känslosamma ord EU att ge resten av världen sina sparpengar ur budgeten! Detta är ett märkligt och farligt sätt att se på hantering av offentliga medel och argumenten innehåller dessutom både hot och klander.

Det fanns ingen anledning att gå så långt för att övertala oss att hjälpa de länder som behöver vårt stöd mest.

Jag vill dock ta upp följande tre punkter:

– Den explosionsartade ökningen av livsmedelspriser världen över påverkar visserligen framför allt människorna i utvecklingsländerna, men den påverkar även miljoner EU-medborgare. Vad gör kommissionen för dem?

– Är det verkligen nödvändigt att anförtro kommissionen hanteringen av denna krisåtgärd när det är kommissionen själv som till stor del är ansvarig för denna situation? Kommissionen står bakom EU:s

malthusianska jordbruk som bidrar till de ökande priserna. Kommissionens handelspolitik leder till en exportkultur i de fattigaste länderna. Under dessa omständigheter, och med tanke på att marknaden och frihandel prioriteras, är de föreslagna åtgärderna för att stödja det lokala jordbruket dömda att misslyckas.

– Slutligen undrar jag vad som görs för att bekämpa den absurda och omoraliska spekuleringen på livsmedelsmarknaden?

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Höga livsmedelspriser drabbar i första hand de människor som har det allra sämst ställt i världen. Tillsammans med kriserna på finans- och energimarknaderna riskerar levnadsförhållandena för stora befolkningsgrupper nu att kraftigt försämrats.

Vi inser att den uppkomna situationen förutsätter handling. Däremot delar vi inte föredragandens ambition att inrätta ytterligare en EU-mekanism för fördelning av ekonomiskt stöd. Utvecklingsbistånd, dess omfång, inriktning och innehåll utgör ett gott exempel på något som Junilistan anser ska bestämmas på nationell nivå i första hand och via samverkan genom FN-organ i andra hand. Junilistan ifrågasätter EU:s roll, eftersom det torde vara möjligt att söka lösningar på den aktuella livsmedelsbristen genom internationella fora istället. Vi har av dessa skäl valt att rösta nej till betänkandet i sin helhet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi tycker att några av de ändringsförslag som har gjorts förbättrar kommissionens ursprungliga förslag, nämligen vikten av att framför allt produktion av lokala produkter och småskaliga jordbrukare uppmuntras i stället för produktion för export, att producentorganisationerna deltar i att ta fram program och att de prioriterar småskaliga jordbruk och att bistånd inte ges till produktion av råmaterial till lyxvaror eller biobränslen (vi anser det beklagligt att genetiskt modifierade organismer (GMO) inte exkluderas).

Det är dock viktigt att betona att detta initiativ bör betraktas i ett EU-politiskt sammanhang vilket kan reducera det till ett förhandlingsobjekt eller ett villkor för att påtvinga andra länder EU:s ekonomiska intressen. Vi syftar på den press som läggs på staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-länderna) för att de ska ingå avtal med Världshandelsorganisationen (WTO) eller skriva under EU:s avtal om ekonomiskt partnerskap. EU försöker utnyttja ekonomikrisen för att påtvinga de staterna dessa avtal.

Det är också värt att notera att detta initiativ inte kan dölja det faktum att EU:s så kallade utvecklingsbistånd har minskats och inte heller att det satsas avsevärda belopp på den återupptagna kapprustningen och militariseringen av internationella relationer, något som EU har en viktig roll i.

Det är tydligt att EU ger med den ena handen bara för att förr eller senare ta tillbaka med båda händerna. Det är hyckleri.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (HU) Jag håller med föredraganden om att finanskrisen inte är en anledning för oss att skära ner på vårt bistånd till de svältande människorna i utvecklingsländerna. Jag vill påpeka att det naturligtvis även inom EU finns människor som befinner sig i en svår situation på grund av de ständigt stigande livsmedelspriserna. Detta gäller inte bara i de nya medlemsstaterna utan även i de gamla.

En av orsakerna till de stigande livsmedelspriserna är utan tvekan den snabba ökningen av biobränsleproduktion. Om bränsle kan säljas till ett högre pris tränger det antingen ut billigare livsmedel från produktionen eller så drivs även det priset upp. Därför får inte EU importera biobränsle från länder eller större regioner där detta hotar tillgången på livsmedel som lokalbefolkningen har råd med.

Biobränslen spelar en viktig roll i den förnybara energin, men om vi använder dem utan att tänka oss för kan det leda till allvarliga tragedier. EU måste därför bygga sin biobränsleanvändning på produktion inom EU. Eftersom sådana bränslen driver upp lokala livsmedelspriser och hotar regnskogarna, är det inte bra att importera biobränslen från utvecklingsländerna.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders and Jan Mulder (ALDE), skriftlig. – (NL) Ledamöterna från det nederländska folkpartiet för frihet och demokrati avstod från att rösta i den sista röstomgången om Gay Mitchells betänkande om en snabbinsatsmekanism för åtgärder mot de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna, eftersom de hyser allvarliga tvivel om att de föreslagna åtgärderna kommer att ge önskat resultat. Om man ska förbättra jordbruksproduktionen i utvecklingsländerna krävs det ett mer strukturerat tillvägagångssätt än en summa på en miljard euro som måste spenderas inom tre år. Dessutom anser ledamöterna från det nederländska folkpartiet för frihet och demokrati att det fortfarande läggs för mycket tonvikt på att förse FN-organisationer och världsbanken med resurser. Medlemsstaterna skulle även kunna göra det direkt. I stället bör EU och dess organisationer, inklusive Europeiska investeringsbanken (EIB), ta täten i denna fråga.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jag röstade för ett antagande av Gay Mitchells betänkande. EU måste agera snabbt mot livsmedelskrisen. Den globala krisen har visat oss exakt hur skör den ekonomiska situationen i rika länder kan vara. Vi måste komma ihåg att fattiga länder och utvecklingsländer är utsatta för mycket större problem. Ett av dem är det ökade antalet människor som riskerar svält.

I dramatiska hungersnödssituationer får vi inte slösa bort värdefull tid på att tillämpa de korrekta finansiella förfarandena. Jag är säker på att det nya instrumentet kommer att göra det möjligt för oss att utföra det som är en av våra viktigaste plikter, nämligen att rädda liv på ett effektivt sätt.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Som Världsbankens ordförande har påpekat, kan undernäringsproblemen förvandlas till ett bortglömt millennieutvecklingsmål. EU borde i högre grad beakta andra frågor, bland annat världslivsmedelsprogrammets finansieringsbehov, arbetet inom olika organisationer som utvärderar länders behov, stöd till små jordbrukare (på kort sikt, och även en analys av de instabila livsmedelspriserna på lång sikt), långsiktiga utmaningar inom produktions- och produktivetsområdet, försummade forskningsplaner och behovet av att hitta lösningar för riskhantering (såsom finansiella instrument som kan utnyttjas vid torkperioder).

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande eftersom det under den rådande globala finanskrisen är viktigare än någonsin att uppfylla våra åtaganden för utvecklingsländerna. En miljard euro extra kommer att göra att utvecklingsländerna inte lämnas åt sitt öde.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag tänker rösta för Gay Mitchells betänkande om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna. Jag delar i synnerhet föredragandens åsikt om att de kraftigt stigande livsmedelspriserna inte kan eller får vara något som bara hamnar på löpsedlarna. Det är oroväckande att den mycket omdiskuterade globaliseringen av marknaderna har lett till att fler människor lever under existensminimum i hela världen. Det är dock ännu mer oroväckande att så många uttalar sig så fint om problemet men att så få konkreta och effektiva åtgärder vidtas på internationell nivå. Jag välkomnar därför att föredraganden betonar behovet av en snabb insats och att han hänvisar till ett system där nödatgärder för att inrätta sociala skyddsnät åtföljs av en vilja att ge bistånd som kan underlätta tillgången till jordbruksinsatsvaror och jordbruksstjänster samtidigt som man tar hänsyn till behovet av ett differentierat tillvägagångssätt på lokal nivå.

Glenis Willmott (PSE), skriftlig. – (EN) Det råder nu en djup finans- och livsmedelskris. Stigande livsmedelspriser har fått extremt negativa följder i utvecklingsländerna. Fattigdomen har ökat och vi riskerar att inte uppfylla några millennieutvecklingsmål. De höga priserna har resulterat i upplopp och oroligheter. Jag röstade därför för detta förslag att ta en miljard euro från det outnyttjade stödet till jordbrukare i EU och använda pengarna till att hjälpa hårt kämpande jordbrukare i utvecklingsländerna så att de kan köpa viktiga varor som utsäde och gödningsmedel. Det gläder mig att vi i Europaparlamentet har uppnått enighet med de nationella regeringarna om detaljerna för hur detta ska fungera.

– Betänkande: García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi svenska socialdemokrater anser att dessa betänkanden är ett steg på vägen i riktning mot att effektivare komma åt otillbörligt skatteundandragande. I förhållande till de nya svenska momsreglerna som trädde i kraft den 1 januari 2008 kommer dessa betänkanden tyvärr att innebära en viss grad av ökad administration för vissa företag, men vi anser att förändringarna är motiverade och proportionella i förhållande till syftet och har därför valt att rösta för.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av det betänkande som min uppskattade spanska kollega José Manuel García-Margallo y Marfil har utarbetat röstade jag för rådets förslag till direktiv om ändring av direktivet från 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner.

För närvarande är det system för informationsutbyte om gemenskapsinterna varuleveranser, som infördes inom ramen för övergångsåtgärder för moms som antogs vid övergången till den inre marknaden, inte längre ett lämpligt sätt att effektivt hantera skattefusk i samband med gemenskapsinterna transaktioner. Det bör noteras att denna åtgärd är en av flera åtgärder av vilka några uttryckligen är utformade för att öka rättssäkerheten vid affärstransaktioner och minska den administrativa bördan samt förbättra informationsutbytet och samarbetet mellan skattemyndigheter. Jag stödde de ändringsförslag som föreskriver att kommissionen två år efter att direktivet har trätt i kraft måste utarbeta en rapport som utvärderar direktivets

effekter med särskild tonvikt på de administrativa kostnader som de nya skyldigheterna innebär för de berörda skattebetalarna och effektiviteten i dessa skyldigheter i kampen mot skatteundandragande.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stöder generellt föredragandens förslag som syftar till att förbättra kommissionens dokument om kampen mot skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner.

Det är sant att momsbedrägerier inte bara påverkar finansieringen av medlemsstaternas budgetar utan även den övergripande balansen för EU:s egna medel, så tillvida att en minskning av de momsbaserade egna medlen måste kompenseras genom en ökning av de egna medlen från bruttonationalinkomsten.

Dessutom anser jag att det vore rimligt att utföra en utvärderingsrapport om följderna av detta direktiv, särskilt när det gäller de administrativa kostnaderna för beskattningsbara personer och förvaltningarna samt effektiviteten i dessa formella skyldigheter i kampen mot skatteundandragande.

Vi har dock stora betänkligheter vad gäller den relativa rättvisan i det nuvarande systemets bestämmelser och deras tillämpning. Det var därför vi avstod från att rösta om detta betänkande.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi röstade mot José Manuel García-Margallo y Marfils två betänkanden om bekämpning av skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner, eller enklare uttryckt: momsbedrägerier i samband med handel mellan medlemsstaterna.

Naturligtvis fördömer vi dessa bedrägerier och stöder mellanstatligt samarbete mellan de berörda nationella myndigheterna. Föredragandens förslag går dock mycket längre än så med ett gemensamt "EU-skatteregisterutdrag" som ska finnas tillgängligt för de nationella regeringarna med syfte att samla information om personer som misstänks för att ha varit inblandade i bedrägerier på ett eller annat sätt och att hindra dem från att etablera eller leda företag någonstans inom EU. På vems vägnar? I enlighet med ett rättsligt, administrativt eller fullkomligt godtyckligt beslut? Fattat på vilken nivå? I enlighet med vilka fastställda bestämmelser – om ens några – i fördragen?

EU-beslutens överordnade funktion, den självutnämnda straffrättsliga kvasimakten, kommissionens uppblåsta verkställande roll och ökad byråkrati för företagen i en tid när vi skryter över EU:s småföretagsakt – allt detta är oacceptabelt enligt vår mening.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Med alla skattesystem följer skattefusk. Frågan är bara hur detta kan kontrolleras på bästa sätt. Bland alla åtgärder måste man åtminstone se till att små och medelstora företag inte drunknar i administrativa kostnader. Till att börja med måste man ta itu med skatteundandragandena på ett kraftfullt sätt.

Alla slags förbättringar av samarbete är utan tvekan bra så länge som det inte slutar med att EU inkräktar på medlemsstaternas beslutsbefogenheter. Ett överenskommet förfarande mellan EU:s medlemsstater i vilket det inte förekommer några större skillnader jämfört med de befintliga systemen måste därför komma först. Jag röstade därför mot detta betänkande.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för José Manuel García-Margallo y Marfils betänkande om att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner, med särskild hänsyn till det gemensamma mervärdesskattsystemet. Jag håller med om att vi måste bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner och jag tycker att administrativa samarbeten mellan medlemsstaterna bör stärkas inom EU:s gemensamma marknad. För de transaktioner som inte utförs inom de nationella gränserna är det nödvändigt att åtgärder som till största delen faller inom nationella befogenheter åtföljs av åtgärder för gemensamt ansvar på EU-nivå, utbyte av bra metoder och formella skatteförpliktelser.

– Betänkande: García-Margallo y Marfil (A6-0449/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av det betänkande som min uppskattade kollega José Manuel García-Margallo y Marfil utarbetat röstade jag för rådets förslag till förordning om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i syfte att bekämpa skatteundandragande i samband med gemenskapsinterna transaktioner.

Kommissionen måste centralisera den information som rör de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att bekämpa skatteundandragande, visa vilken åtgärd som var mest framgångsrik och rekommendera den åtgärd som bedöms mest lämplig för att råda bot på bedrägligt beteende. Kommissionen kommer att sammanställa ett antal indikatorer som identifierar de områden där risken för skatteförsummelse är störst. De nationella

skattemyndigheterna måste inse behovet av att komma tillrätta med bedrägerier och hjälpa ärliga skattebetalare att uppfylla sina förpliktelser. På grundval av den insamlade informationen för utvärderingen av förordningens tillämplighet måste kommissionen utarbeta en samling indikatorer för att fastställa i vilken utsträckning varje medlemsstat kommer att samarbeta med kommissionen och med de andra medlemsstaterna. Kommissionen måste därför ge dem den tillgängliga information och den hjälp som krävs för att komma tillrätta med bedrägerierna. Medlemsstaterna och kommissionen måste med jämna mellanrum utvärdera förordningens tillämpning.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Även i detta fall är vi generellt sett eniga med föredragandens förslag som syftar till att förbättra kommissionens dokument. Så är fallet med det förslag i vilket föredraganden insisterar på att kommissionen måste informera Europaparlamentet om de åtgärder som man planerat att vidta i enlighet med överenskommelsen mellan Europaparlamentet och kommissionen om tillämplighetsföreskrifter till rådets beslut 1999/468/EG.

Jag håller även med om att medlemsstaterna och kommissionen bör utvärdera förordningens tillämpning med jämna mellanrum. Förslaget att kommissionen ska sammanställa ett antal indikatorer med syfte att fastställa i vilken utsträckning varje medlemsstat kommer att samarbeta med kommissionen och de andra medlemsstaterna verkar emellertid inte vara tillräckligt tydligt formulerat enligt min mening. Det är dock uppenbart att det har kommit kritik från revisionsrätten som rör avsaknaden av ett effektivt administrativt samarbete för att bekämpa skatteundandraganden. Det möjliga utbytet av bra rutiner och analysförberedelser kan inte rättfärdiga högre avgifter på de områden där subsidiaritetsprincipen tillämpas.

Vi avstod därför från att rösta om detta.

– Förslag till resolution: Åtgärder för att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa – "Small Business Act" (B6-0617/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för det gemensamma förslaget om åtgärder för att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa – Small Business Act som fyra politiska grupper har lagt fram, inklusive Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) och Europademokrater. Jag beundrar det fantastiska arbete som min franska kollega Nicole Fontaine och det franska ordförandeskapet tillsammans med minister Christine Lagarde har utfört. Det finns ett akut behov av att medlemsstaterna formellt bekräftar sin avsikt att godkänna Small Business Act (SBA) under rådets möte i december 2008 som kommer att äga rum i Bryssel. Detta måste göras för att se till att SBA får den höga nivå som krävs och att dess bestämmelser samtidigt blir rättsligt bindande. På så sätt kan man påverka de små och medelstora företagens förutsättningar på ett positivt sätt. De utgör grunden för en mycket viktig del av det ekonomiska systemet och enmansföretagen har utan tvekan en social roll. De är dock sårbara och förtjänar särskild uppmärksamhet. På samma sätt som EU måste verka för sitt välfärdssystem är det också mycket viktigt att EU ger sitt stöd till de små och medelstora företagen.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för betänkandet. Små och medelstora företag utgör kärnan i EU:s ekonomi med tanke på tillväxt, nyskapande och sysselsättning. En politik som stöttar dem innebär därför att man garanterar stabilitet i hela systemet, något som är ännu viktigare i dagens globala kris som endast kan hanteras om man har realekonomin i åtanke. Vi måste därför stödja varje insats, men vi får inte glömma att vi fortfarande har en lång väg att gå eller att stå fast vid vårt åtagande.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi röstade för denna resolution om att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i EU inom ramen för Small Business Act eftersom vi känner till, och detta har vi sagt i åratal, den centrala ekonomiska roll som de företagen har. De är de huvudsakliga motorerna för välbefinnande och sysselsättning.

Problemet är att detta i dag endast fungerar i teorin. Det är kommissionen som uppmanar medlemsstaterna att "tänka på små företag i första hand", men som sedan inför en otydlig och obegriplig lagstiftning och administrativa rättsliga restriktioner. Det är kommissionen som trots sina förpliktelser schabblar bort de konsekvensanalyser som måste åtfölja lagstiftningsförslagen. Det var kommissionen som genomförde en politik om tillgång till offentliga upphandlingskontrakt, vilket har resulterat i att lokala små och medelstora företag nu blir systematiskt bortkörda till förmån för stora EU-omfattande företag i den heliga konkurrensens namn. Det var kommissionen som var fixerad vid harmonisering av direktbeskattning och införde de nuvarande restriktionerna för momsatsar.

Ja, nu är det äntligen dags att prioritera alla dessa småföretag och deras chefer och anställda. Det ska först och främst göras genom EU-lagstiftning.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) En förbättring av förutsättningarna för små och medelstora företag i EU och stöd för den europeiska stadgan för småföretag är extremt viktigt för en effektiv utveckling av EU:s ekonomi och entreprenörskap och jag har därför beslutat att stödja resolutionen.

Alla administrativa förenklingar för att starta en verksamhet, förenklingar av bestämmelser och avskaffande av onödiga lagar kan bara snabba på processen att starta små och medelstora företag, vilket leder till arbetstillfällen för miljontals människor.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi känner till det stöd som banksektorn och andra finansföretag får under förevändningen att undvika en kris i finanssektorn och dess möjliga följder, särskilt på det ekonomiska området där mikroföretag och små och medelstora företag dominerar.

Även om det är tydligt att det endast blir möjligt att hitta hållbara alternativa lösningar genom att bryta med den rådande politiken om ekonomisk liberalisering, stöder vi varje åtgärd som kan underlätta den allvarliga situationen för tusentals mikroföretag och små och medelstora företag.

Vi vidhåller dock vår ståndpunkt att gynnsamma förutsättningar för mikroföretag och små och medelstora företag först och främst kräver ökad köpkraft för folket, höjda löner för arbetarna och förbättrade pensionsfonder.

Vi vill därför med vår röst för denna resolution betona vår önskan att resolutionen inte blir ännu ett luftslott i den propaganda som är vanlig nu för tiden. Stödet måste faktiskt nå ut till mikroföretagen och de små och medelstora företagen och inte ätas upp av administrationen.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag vill uttrycka mitt stöd för antagandet av stadgan för småföretag som syftar till att förbättra situationen för sådana företag i EU. Det är välkänt att små och medelstora företag har en central roll i EU:s ekonomi. De står för uppskattningsvis 100 miljoner jobbstillfällen och utgör en enorm inkomstkälla för medlemsstaterna och regionerna. Många av dessa företag bidrar aktivt till nyskapande.

Det är därför viktigt att inse att man inte kan rättfärdiga alla de barriärer som små och medelstora företagare fortfarande står inför. Vi måste också komma ihåg att sådana företag är mycket känsliga för ökad konkurrens och för finansiella och administrativa problem. Enkla och tydliga bestämmelser är grundläggande för att de företagen ska kunna fungera på ett bra sätt.

Det finns följaktligen ett oundvikligt behov av att Europaparlamentet ingriper. När lämpliga lagstiftande instrument finns till hands kan parlamentet bemöta det uppkomna behovet och bidra till att de kvarstående barriärerna försvinner. Det är i synnerhet under den pågående ekonomiska kollapsen extremt viktigt att tillhandahålla resurser.

Jag välkomnar Europeiska investeringsbankens förslag till nytt paket genom vilket man vill avsätta 30 miljarder euro till små och medelstora företag. Vi måste dock överväga en ökning av den summan eftersom det skulle få dramatiska konsekvenser för många människor om ett stort antal småföretag gick i konkurs.

Jag är säker på att rådet under dessa omständigheter kommer att godkänna stadgan för småföretag och kräva att medlemsstaterna inför bestämmelserna i den.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) EU har i många år förespråkat – åtminstone på pappret – främjandet av små och medelstora företag. Man kan emellertid skriva vad man vill på papper, men gärningar säger mer än ord. Småföretagen måste fortfarande kämpa mot administrativa hinder, stora företag får fortsatt statsunderstöd och medelstora företag får en praktiskt taget underordnad roll. Lagstiftningshysteri kväver ofta små företag medan stora företagsgrupper har råd med experter som kan dra fördelar av alla slags kryphål.

Om man följer USA:s exempel måste EU:s lagar därför genomgå en kostnadsanalys för små och medelstora företag och man måste uppmuntra till en avbyråkratisering för att kunna avskaffa många dyra avgifter där det finns en informations- och meddelandeförpliktelse. Förslaget tycks åtminstone vara ett steg vidare i rätt riktning och det är därför jag har röstat för det.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Om det är någon tid då små och medelstora företag behöver stöd så är det nu. De rådande ekonomiska omständigheterna påverkar dessa företag starkt – oavsett om det handlar om svårigheter att behålla kassaflödet eller konsekvenserna av att konsumenterna handlar mindre.

Vi måste se till att de små och medelstora företagen under den rådande ekonomikrisen fortfarande får tillgång till adekvat finansiering, särskilt nu när bankerna inte lånar ut pengar till småföretag. Mer allmänt sett bör

onödiga administrativa och byråkratiska bördor tas bort. De små och medelstora företagen utgör stommen i EU:s små ekonomier, till exempel Nordirland. Vi måste uppmuntra nyskapande entreprenörer i stället för att lägga för många byråkratiska hinder i deras väg.

Stadgan för småföretag är ett steg på vägen men den måste antas av rådet snarast och genomföras fullt ut i medlemsstaterna så att den kan få ett riktigt positivt resultat.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Under de rådande svåra ekonomiska omständigheterna kan de små och medelstora företagen i många fall bli de första att drabbas, med fruktansvärda konsekvenser.

Med tanke på att de små och medelstora företagen i vissa medlemsstater, som i Rumänien, står för mer än 60 procent av bruttonationalprodukten, måste stödåtgärder vidtas. De är välkomna och framförallt brådskande.

En annan åtgärd som välkomnas är Europeiska investeringsbankens nya paket på 30 miljarder euro som har öronmärkts för lån till små och medelstora företag. Jag hoppas verkligen att dessa lån kommer att bli lättillgängliga för småföretag även i de nya medlemsstaterna som Rumänien eller Bulgarien.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. – (GA) Vi måste visserligen bemöta och uppmärksamma den stora utmaning som en stabilisering och reform av det finansiella systemet innebär. Som företrädare för de vanliga människorna i våra länder är det dock vår absoluta plikt att fokusera på det som kallas "den verkliga ekonomin".

EU:s medborgare drabbas nu hårt av den ekonomiska krisen. Det vore enkelt att helt och hållet hålla sig till en konservativ politik i dessa tider, en politik som enbart skulle syfta till att stabilisera det finansiella systemet. I stället för att göra det måste vi emellertid fokusera på att återuppbygga ekonomin från grunden.

I västra Irland är omkring 70 procent av arbetarna anställda av småföretag. De utgör den ekonomiska pulsen i det området. Vi måste inte bara skydda de företagen utan vi måste även uppmuntra entreprenörskap, tillväxt och utveckling i den sektorn. Jag välkomnar därför de initiativ som har startats av irländska och europeiska institutioner på sistone för att stödja småföretagarsektorn. Jag uppmanar den privata och finansiella sektorn och politikerna att ta fler liknande initiativ.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Europeiska stadgan för småföretag lanseras inom ramen för Lissabonstrategin som är mot gräsrotstänkande och mot arbetarklassen. Den ingår i EU:s strategi för att färdigställa den gemensamma inre marknaden på bekostnad av arbetstagarna och deras rättigheter.

Genom att locka med sänkta momssatser för lokala tjänster och tjänster som ger många arbetstillfällen försöker EU pressa fram ett godkännande från de små och medelstora företagen till de stora företagens fördel. EU främjar planerna för att kunna tillgodose sina egna intressen och inte de små företagen eller egenföretagarnas intressen.

Kommissionens ordförande José Manuel Barroso informerade om den verkliga storleken på de företag som stadgan rör och han beskrev dem som de som fullt ut drar nytta av den gemensamma marknaden och etablerar sig på de internationella marknaderna för att kunna utvecklas till globala konkurrenskraftiga företag. Kommissionsledamot Günter Verheugen betonade den reaktionära ideologiska innebörden i stadgan genom att framhålla att det som är viktigt i den är det sociala erkännandet av affärsmän och lockelsen i att starta en affärskarriär för att man ska kunna förändra den negativa bilden av affärsmän och synen på entreprenörers risktagande.

Det som är viktigast i förslaget är dock den nya bestämmelsen om privata företag i EU som kommer att göra det möjligt för ett "privat europeiskt företag" att göra affärer i EU:s samtliga medlemsstater och kringgå de nuvarande hindren i form av samhällskontroll.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för denna resolution som innebär ett steg på vägen mot att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa. De företagen är fullkomligt ovärderliga för EU:s ekonomi, Rumäniens små och medelstora företag inkluderade.

Små och medelstora företag står för mer än 100 miljoner arbetstillfällen och utgör en grundförutsättning för den ekonomiska tillväxten.

I synnerhet under denna ekonomiska kris måste vi utnyttja alla tillgängliga medel för att stödja denna sektor som kan ligga till grund för en ekonomisk återhämtning.

Jag stöder genomförandet av Europeiska investeringsbankens nya paket som kommer att innebära att 30 miljarder euro öronmärks för lån till små och medelstora företag. Jag uppmanar även till att denna fond utvecklas och utökas i framtiden.

Jag tycker att det är mycket viktigt att även medlemsstaterna får fram och genomför åtgärder för att stödja små och medelstora företag internt för att komplettera de åtgärder som vidtas på EU-nivå.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för förslaget till resolution om åtgärder för att förbättra förutsättningarna för små och medelstora företag i Europa – ”Small Business Act”. Jag är fullständigt övertygad om att de små och medelstora företagen, som står för mer än 90 procent av EU:s sysselsättning, bidrar betydligt till den ekonomiska tillväxten i EU. Det är därför vi behöver en EU-lag om småföretag, nämligen stadgan för småföretag som endast kan träda i kraft om det finns ett konkret åtagande på nationell nivå och EU-nivå att genomföra den. Jag håller vidare med om att vi måste uppmana rådet att bekräfta att det har för avsikt att formellt godkänna denna lag vid Europeiska rådets kommande möte för att kunna garantera en rättvis och adekvat synlighet för ett sådant viktigt initiativ.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) I dagens omröstning röstade jag för denna resolution som ska förbättra förutsättningarna för EU:s små och medelstora företag.

Stadgan för småföretag kommer att bidra till den polska ekonomins utveckling och även till EU:s ekonomi som helhet.

De små och medelstora företagen står nu för mer än 100 miljoner arbetstillfällen i EU. De utgör motorn i sina ekonomier. Det är enligt min mening i dag, under den rådande ekonomiska krisen, som resolutionen påvisar behovet av att stödja bestämmelserna i stadgan.

Om vi ska komma till rätta med EU:s finansiella situation kommer det att krävas mer än stöd till stora finansiella institutioner. Vi måste framför allt vidta särskilda åtgärder för att stödja små och medelstora företag, åtgärder som kommer att göra det möjligt för dem att hantera icke-fungerande marknader och göra det enklare för dem att bedriva sina verksamheter.

Stadgan för småföretag kommer naturligtvis inte att lösa deras problem, men den kommer att formulera de principer som säkerställer en rättvis behandling av små och medelstora företag och introducera en första ram för en politik som riktar sig till företag.

– Gemensamt förslag till resolution: EU:s uppförandekod för vapenexport (RC B6-0619/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för den gemensamma resolutionen om EU:s uppförandekod för vapenexport som sex politiska grupper har lagt fram. Jag håller med om att det är nödvändigt att stävja tvivelaktiga vapenöverföringar genom en strikt tillämpning av uppförandekodens kriterier på både företag och nationella väpnade styrkor och förhindra olaglig vapenhandel genom att uppmana samtliga medlemsstater att, om de inte redan har gjort det, se till att EU:s gemensamma ståndpunkt från 2003 om kontroll av vapenförmedling införlivas i den nationella lagstiftningen. Vi måste uppmuntra utredningar av brott mot vapenembargon och förbättra kvaliteten på de uppgifter som medlemsstaterna lämnar in i samband med den årliga rapporten om uppförandekoden. Med det sagt får vi inte vara naiva – i den komplicerade och farliga värld vi lever är detta en känslig fråga och det var därför jag opponerade mig mot Tobias Pflügers muntliga ändringsförslag. Det är enligt min mening för hastigt att sammanlänka uppförandekoden, genomförandet av det kommande direktivet om överföring av försvarsmateriel inom gemenskapen och kontrollen av vapenexport.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag är starkt för denna resolution. Den gemensamma ståndpunkten om en uppförandekod för vapenexport till tredjeländer måste antas för att det kommande direktivet om överföring av försvarsmateriel inom gemenskapen ska kunna genomföras på ett korrekt sätt och för att en officiell kontroll av vapenexport ska kunna genomföras.

Det är sant att vi behöver en solid rättslig grund för denna uppförandekod som kommer att göra det möjligt för oss att på nytt granska den rådande vapenembargon mot Kina. Det förekommer fortfarande svårigheter med Peking, men de bör inte likställas med problemet mellan Burma och Zimbabwe.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Inom ramen för den rådande kapprustningen och militariseringen av internationella relationer, i vilket USA, Nato och EU har centrala roller, är alla initiativ som bidrar till att vapenexporten begränsas ett steg i rätt riktning.

Det som dock karaktäriserar EU är dess val att ge ny kraft åt ett "försvarets Europa" (en eufemism för intervention och våld) vilket på nytt bekräftar dess "mål att stärka det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato" och anpassa det till omständigheterna med syfte att komplettera och stärka varandra.

Det räcker med att titta på rådets slutsatser av den 11 och 12 december som rör förstärkningen av europeisk säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) – rådet förbereder för närvarande EU-stormakternas ståndpunkt inför Natos toppmöte i april nästa år – där man hänvisar till ett stort kliv in i den så kallade "europeiska säkerhetsstrategin" (från 2003) och fastställandet av nya mål för att "stärka och optimera EU:s möjligheter" de kommande tio åren att "utanför EU:s territorium samtidigt utföra en rad civila uppdrag och militära operationer av olika omfattning som motsvarar de mest sannolika situationerna".

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I en tid när EU:s arbetare betalar orimliga summor för att finansiera försvarsprogram och utveckling av militär forskning, när EU:s vapenindustri växer och den "lagliga" försäljningen av alla typer av vapen som produceras resulterar i enorma vinster för företagen, när EU som helhet blir fortsatt mer militariserat, när folket lider på grund av den nyordning enligt vilken EU aktivt deltar med USA och Nato – då kan man bara betrakta diskussionen och de framlagda kraven för ett godkännande av en gemensam EU-ståndpunkt och antagandet av åtgärder för ett genomförande av EU:s så kallade uppförandekod för vapenexport som ironisk.

Det ökade imperialistiska våldet och konkurrensen, något som kommer spås på ännu mer i och med den kapitalistiska finanskrisen, har resulterat i en ökning av de militära kostnaderna som nu till och med har passerat de kostnader som kalla kriget förde med sig. Med tanke på detta är försöket att stärka den lagstiftning som rör vapenexport ett sätt att håna och lura folket.

EU-arbetslagarnas svar borde vara att kämpa emot militariseringen av EU, EU-armén och försvarsprogrammen och att stå enade och kämpa emot ett krigsfrämjande EU.

– Betänkande: Staes (A6-0427/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för min belgiske kollega Bart Staes betänkande om revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2007 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (VAT) som han har lagt fram på eget initiativ. Samtidigt som vi bör välkomna revisionsrättens särskilda rapport är dess slutsatser oroväckande på många sätt, särskilt med tanke på iakttagelserna att förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt inte är ett effektivt administrativt samarbetsinstrument eftersom många medlemsstater står i vägen för ett genomförande och kommissionens roll är begränsad. Det är dock viktigt att kommissionen inleder ett överträdelseförfarande mot medlemsstater som försenar informationsutbytet. Kommissionens förslag att ändra mervärdesskattedirektivet och förordningen om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt är bra. Jag stöder inrättandet av en specialgrupp bestående av kommissionens behöriga avdelningar, generaldirektoratet för skatter och tullar och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar detta betänkande som banar väg för gemensamma EU-åtgärder för att uppnå korrekta siffror i samband med skatteundandragande, med tanke på vad det kostar Storbritannien varje år.

– Betänkande: Gurmai (A6-0435/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder fullt ut en förbättring av kvinnors situation på alla områden i samhället. Enligt vår mening ska kvinnor ha samma möjligheter på många av de områden som nämns i betänkandet. Vi tror även på kvinnans jämställda roll i politiken. Vi förstår att det finns specifika frågor att lösa när det gäller Balkan och vi uppmanar de nationella myndigheterna att inleda en förbättring av kvinnors möjligheter.

Vi är dock bekymrade över uppmaningen till kvotering, något som vi inte tror är rätt väg att gå för varken kvinnor eller män. Dessutom stöder vi inte inrättandet av Europeiska jämställdhetsinstitutet.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för betänkandet. Att uppnå jämställdhet mellan könen är ett viktigt villkor för alla de länder som kandiderar till en anslutning till EU. Balkans turbulenta historia gör det svårare att vidta åtgärder och även att granska situationen. Även om demokratiseringsprocessen går framåt återstår det fortfarande mycket att göra. I östra Balkanområdet diskrimineras fortfarande många kvinnor och de lever under fysiskt osäkra och ekonomiskt och socialt otrygga förhållanden. Regelverket bör därför förbättras ytterligare.

Därför kan en ratificering av FN-konventionen från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) inte dröja längre. Genom att avskaffa alla former av våld och ojämställdhet måste vårt mål vara att garantera kvinnor deras rättigheter och inte bara att vara jämställda med män, utan även att utan någon som helst begränsning få uttrycka den komplexitet och rikedom det innebär att vara kvinna i alla aspekter av deras liv.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jag stödde Zita Gurmais betänkande som beskriver kvinnors situation på Balkan och som tar upp viktiga frågor som tyvärr inte bara rör den regionen eller enskilda fall.

Den mest akuta frågan är att stoppa brottsvågen mot kvinnor. Våld i hemmet, sexuellt utnyttjande och framförallt handel med kvinnor och barn är vanligt förekommande i dag.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner och Gunnar Hökmark (PPE-DE), skriftlig. – Vi valde att rösta för betänkandet då det behandlar flera mycket viktiga frågor rörande kvinnors situation på Balkan. Vi vill dock tydligt markera att vi motsätter oss krav på att införa kvotering. Hur politiska partier och nationella parlament väljer att organisera sig är inte en fråga EU ska besluta om utan är upp till dem själva.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Zita Gurmais betänkande om kvinnornas situation på Balkan eftersom det uppmärksammar att kvinnorna i den delen av Europa trots den ekonomiska tillväxten fortfarande måste utstå oräkneliga former av diskriminering.

Jag tror att om de olika rekommendationerna i betänkandet följs kan detta bli en modell för att förändra den rådande situationen, dvs. genom att man främjar ett ökat socialt skydd och uppmuntrar kvinnor att ta mer plats i samhället i de här länderna. Så är fallet med de åtgärder som syftar till att bekämpa problemen med våld i hemmet och ojämställda löner. De är positiva diskrimineringsåtgärder, som exempelvis könskvotering och en infrastruktur som tillåter vård av barn och äldre för att kunna avskaffa den begränsade tillgången till arbetsmarknaden för de här kvinnorna, och så vidare.

Jag vill även betona den betydelse som man i betänkandet ger investeringar i utbildning med syfte att drastiskt minska stereotyper och bidra till att förbereda de kommande generationerna för ett rättvisare och mer jämställt samhälle.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar varmt Zita Gurmais betänkande som på ett bra sätt dokumenterar utvecklingen av kvinnors rättigheter i västra Balkan. Jämställdhet är något som vi parlamentariker måste engagera oss i och göra allt i vår makt för att stödja. Att etablera jämställdhet mellan kvinnor och män är mycket viktigt för att kunna säkerställa fullständiga mänskliga rättigheter och jag tror att detta kommer att utvecklas vidare när bestämmelserna uppfylls.

De oproportionerliga faror som kvinnor utsätts för bekymrar mig. Jag syftar på våld i hemmet, kvinnohandel och påtvingad prostitution. Jag stöder helt och fullt de frågor som rör bekämpningen av människohandel och diskrimineringen av romska kvinnor och jag ser mycket positivt på att alla länder i västra Balkan försöker ta itu med problemet på ett kraftfullt sätt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Även om det i detta område finns aspekter i den allmänna politiska uppfattningen som vi inte håller med om fullt ut, är vi eniga om betydelsen av kvinnors roll och behovet av att garantera lika rättigheter och lika möjligheter att delta på arbetsmarknaden. Detta är absolut nödvändigt för kvinnors ekonomiska självständighet, för nationell ekonomisk tillväxt och för kampen mot fattigdom, där kvinnor är mer utsatta än män.

Som fastslås i betänkandet drabbas kvinnor hårdare än män av nedskärningar av sociala tjänster och offentliga utgifter som hälsovård och barn- och familjeomsorg eftersom, som påpekas i betänkandet, de sociala förmåner och tjänster som tidigare tillhandahölls gjorde det möjligt för kvinnorna att utföra betalt arbete och därmed kombinera arbete och familjeliv.

Nu krävs dock särskilda åtgärder som kan förhindra en feminisering av "låglönessektorer", även på landsbygden, löneskillnaderna mellan könen och behovet av att skapa en lättillgänglig barn- och äldreomsorg av hög kvalitet och till en överkomlig kostnad. Vikten av att kvinnliga krigsoffer får återhämta sig fysiskt och psykiskt är framträdande.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar detta betänkande som beskriver de rådande problem som rör kvinnornas situation på Balkan, som exempelvis bristen på uppdaterad jämställdhetsstatistik. I betänkandet betonas det att människohandel, fattigdom och löneskillnader mellan könen ofta förekommer i dessa länder.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Kvinnornas situation på Balkan måste uppmärksammas nu när anslutningsfrågan diskuteras vidare. Eftersom mitt parti PPE-DE grundades på värderingar om jämlikhet och rättvisa för alla människor, är det enligt min mening Europaparlamentets skyldighet att försvara de grundläggande rättigheter som vi tycker ska garanteras alla människor, särskilt i kandidatländerna. Det är uppenbart att äkta demokrati endast kan uppnås när en nations samtliga medborgare får lika rättigheter och möjligheter. Den politiska, ekonomiska och sociala situationen för kvinnor i Balkanstaterna har hamnat på efterkälken. I egenskap av läkare ser jag detta som särskilt viktigt för kvinnors hälsa eftersom könsdiskriminering leder till en allvarlig eftersläpning i utvecklingen inom flera medicinska områden, till exempel i fråga om livmoderhalscancer, bröstcancer och psykologisk återhämtning efter sexuellt våld. Jag uppmanar Europaparlamentet att ta sitt ansvar och agera så att kvinnorna på Balkan får göra sina röster hörda.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Vi delar föredragandens oro över kvinnors utsatta situation på Balkan. Behovet av att vidta åtgärder för att komma till rätta med en rad problemområden framstår som stort. Vi är positiva till flera av skrivningarna som syftar till att förbättra jämställdheten i regionen, tillgången till barn- och äldreomsorg, vikten av att bekämpa stereotyper och diskriminering samt nödvändigheten för de länder som eftersträvar EU-medlemskap att leva upp till Köpenhamnskriterierna.

Samtidigt är vi kritiska till hur Europaparlamentet oförtrutet försöker vinna inflytande och politisk makt på bekostnad av de nationella parlamenten. Tydliga skrivningar i föreliggande betänkande förordar därtill långtgående inblandning i Balkanstaternas inrikes angelägenheter, en utveckling som Junilistan är en stark motståndare till.

Vi är positiva till flera av intentionerna såväl i utskottets betänkande som i förslaget till alternativ resolution. Junilistan har därför efter noga övervägande valt att rösta ja till det alternativa förslaget till resolution.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) EU strävar efter att förbättra situationen på Balkan eftersom det är mycket viktigt att etablera bestående fred i den delen av Europa. Efter Jugoslaviens splittring ledde inbördeskrig, etniska konflikter, en politisk och ekonomisk omdaning och upprättandet av nya stater till att Balkanländerna fick utstå många trauman. De två senaste decennierna har de gått igenom dramatiska förändringar för att uppnå det tydliga målet att bli medlemsstater i EU. Kroatien och Makedonien är nu kandidatländer. Albanien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Serbien och Kosovo enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1244 är potentiella kandidatländer. Utsikterna till ett framtida EU-medlemskap ger stor motivation för att skapa principer och spelar en viktig roll för genomförandet av målen. Att garantera kvinnors rättigheter är därför ett grundkrav som de här länderna även måste uppfylla.

Kvinnor som har varit krigsoffer är aktiva deltagare i stabiliseringen och konfliktlösningen. Kvinnor måste få samma tillgång till arbetsmarknaden och samma arbetsmöjligheter av hög kvalitet. Det är viktigt att de får chansen att engagera sig i den politiska utvecklingen, även i media och på Internet.

Jag röstade för Zita Gurmais betänkande som granskar könsrelaterade frågor och situationen för de kvinnor som lever på Balkan. Jag tror att kommissionen på grundval av rekommendationerna i detta betänkande bland annat kommer att bidra till finansiellt stöd före en anslutning till EU för att stärka kvinnornas rättigheter på Balkan, särskilt genom icke-statliga organisationer och kvinnoorganisationer.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag röstade för detta förslag även om jag reserverade mig mot kvoteringsystemet. Även om vissa parlamentsledamöter starkt tror på att det är det bästa sättet att se till att kvinnor kan delta i politiken och i media, utgör det enligt min åsikt positiv diskriminering och i viss mån en undervärdering av kvinnor. Det är nödvändigt att kvinnorna deltar i demokratiseringen av Balkanområdet. Att komma med en lösning på situationen på Balkan kräver ett mångsidigt synsätt som både kvinnor och män bidrar till. Kvinnorna måste ha samma tillgång till arbetsmarknaden, inklusive samma möjligheter att få ledande positioner, och de måste få en rättvis belöning för sitt arbete på samma nivå som män. Om det förekommer rättsliga hinder för en jämställd status mellan kvinnor och män måste de hindren avskaffas. Vi måste också försöka ändra på den negativa kvinnobild som har uppstått på grund av kulturella skillnader och rasistisk och etnisk diskriminering.

Mot bakgrund av den utdragna militära konflikten i området måste man särskilt uppmärksamma kvinnornas behov av mental och fysisk återhämtning. De har i många fall utsatts för sexuellt utnyttjande och våld. Respekt för både kvinnor och mäns mänskliga rättigheter måste vara ett huvudkrav för att Balkankandidaterna ska tillåtas ansluta sig till EU i framtiden.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Kvinnorna på Balkan har lidit mycket de senaste åren. De har levt med kriget och förlorat sina nära och kära. Många kvinnor har både fysiska och psykiska ärr. När kriget tog slut uppstod nya faror. Jag syftar på människohandel, prostitution och pornografi, företeelser som alla måste bekämpas.

Den svåra situation som råder på Balkan har inneburit att kvinnor, trots att de utgör mer än halva befolkningen, fortfarande får bära de enorma kostnaderna för krisen. Med undantag för Slovenien, betalas kvinnor långt mindre än män i de länderna. Kvinnorna har även drabbats av budgetnedskärningar, främst när det gäller minskade resurser för hälsovård och familjeomsorg. EU måste stödja de här länderna och ge kvinnorna möjligheten att leva ett värdigt liv enligt de lokala traditionerna och den lokala religionen och kulturen.

– Betänkande: Kindermann (A6-0434/2008)

Šarūnas Birutis, skriftlig. – (LT) Rådets direktiv om bevarande av vilda fåglar (79/409/EEG) från 1979 och efterföljande skyddsåtgärder för deras häckningsplatser har bidragit till en oproportionerlig ökning av skarvpopulationen, som nu förekommer långt utanför de traditionella häckningsplatserna och i regioner där den aldrig tidigare påträffats.

I flera områden inom EU har det stora överbeståndet inverkat direkt på de lokala fiskpopulationerna och fisket. Därmed har skarvbeståndet vuxit till ett problem i hela EU. Skarvar har ett dagsbehov på 400–600 gram fisk och de fångar mer än 300 000 ton fisk per år i europeiska vatten. I många medlemsstater innebär detta mångdubbelt mer än vad odling av matfisk och yrkesmässigt sötvattenfiske ger. Den sammanlagda produktionen av odlad fisk i Frankrike, Spanien, Italien, Tyskland, Ungern och Tjeckien är mindre än 300 000 ton.

Med tanke på flyttfåglarnas stora rörlighet tycks den enda ändamålsenliga lösningen vara att upprätta en samordnad EU-övergripande handlingsplan och förvaltningsplan, vilket inte behöver stå i konflikt med målen i fågeldirektivet från 1979.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det betänkande som parlamentsledamot Heinz Kindermann har lagt fram har en EU-övergripande förvaltningsplan för skarvar som huvudfråga. Skarvarna livnär sig uteslutande på fisk och på grund av den stora populationen (uppskattningsvis 1,8 miljoner i Europa) blir inverkan betydande på lokala fiskbestånd, både vilda och i vattenbruk. Skarven omfattas av fågeldirektivet och det har förekommit många diskussioner de senaste åren om hur man ska lösa detta problem som påverkar fisket i så hög grad. Några medlemsstater har antagit individuella planer, men jag håller med föredraganden om att den enda effektiva lösningen är en EU-övergripande handlingsplan för skarvar, till exempel forskning om immunokontraception.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Antagandet av en EU-övergripande handlingsplan för skarvar tycks vara den bästa lösningen för att kunna minska de skadliga inverkningarna som dessa djur har på fisket i vissa områden av EU. Skarvar har ett dagsbehov på 400–600 gram fisk och fångar över 300 000 ton fisk per år i europeiska vatten. I åtskilliga medlemsstater är detta mångdubbelt mer än vad yrkesmässigt sötvattenfiske och odling av matfisk ger. Det är 300 000 ton mer än den sammanlagda produktionen av odlad fisk i Frankrike, Spanien, Italien, Tyskland, Ungern och Tjeckien. Även om det primära ansvaret för detta område ligger hos medlemsstaterna och deras förvaltningsstrukturer, räcker bevisligen inte lokala och/eller nationella åtgärder till för att långsiktigt minska skarvens inverkan på de europeiska fiskbestånden och fisket. Ett gemensamt, rättsligt bindande tillvägagångssätt som godkänns och genomförs i hela EU verkar därför vara den bästa lösningen för att kunna garantera att huvudmålen i direktivet uppfylls, särskilt målet om upprätthållandet av en "god bevarandestatus" för denna fågelart samt ett antal fiskarter. Fiskarnas och fiskodlarnas legitima intressen av ett ekonomiskt nyttjande av fiskebestånden är ytterligare en faktor som är lika viktig och som skulle kunna skyddas av ett sådant tillvägagångssätt ...

(Röstförklaringen kortades ned i enlighet med artikel 163 i arbetsordningen.)

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Mycket tillförlitliga uppgifter visar att EU:s skarvpopulation som övervintrar vid insjöar växte från mindre än 10 000 fåglar till omkring 400 000 fåglar mellan 1970 och 1995. Några personer säger att det nu finns över en miljon övervintrande skarvar vid EU:s insjöar, även om andra forskare menar att den siffran är överdriven. I ett svar på en skriftlig fråga meddelade kommissionsledamot Stavros Dimas att man håller på att förbereda en handlingsplan för den besläktade toppskarven, även om det enligt min mening inte ges tillräckliga detaljer om metoderna för att skrämja bort fåglarna, till exempel metoden att använda skjutvapen – en av de olika åtgärder som vidtas i denna fråga.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder detta betänkande i vilket en samordnad handlingsplan för hela EU föreslås för att man ska kunna följa fågeldirektivet och samtidigt bevara vissa fiskarter och även skydda yrkesfiskarnas intressen.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Skarvpopulationen i EU har tjugofaldigats de senaste 25 åren och uppskattas nu uppgå till 1,8 miljoner fåglar. Skarvarnas inverkan på fiskpopulationer har bekräftats i flera fall genom iktyologisk forskning samt av fångststatistiken inom EU.

Jag röstade för Heinz Kindermanns betänkande. Jag grundade mitt beslut på en framställning från det slovakiska fiskeförbundets medlemmar och sympatisörer till Europaparlamentet. Mot bakgrund av de uppenbara ihållande skador som drabbar vattenbruken på grund av det snabbt ökande antalet skarvar i EU, kräver man i framställningen en översyn av rådets direktiv 79/409/EEG.

Möjligheten att bevilja undantag för att skjuta skarvar enligt nuvarande lagstiftning ger inte ett adekvat instrument för att hantera detta problem på ett effektivt sätt eftersom de undantagen är svåra att uppnå i praktiken. Erfarenheter visar att det även är svårt att störa skarvarna med icke-dödliga metoder på ett effektivt sätt.

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en handlingsplan i flera steg som ska samordnas på EU-nivå med syfte att minska de skador som skarvarna orsakar fiskbestånd, fiske och vattenbruk.

Jag tror att Europaparlamentet kan hjälpa till med att hitta en lösning som, med hänsyn till fiskbeståndet och fiskets socioekonomiska betydelse, kommer att vara tillfredställande för fiskare i hela EU, inklusive de 120 000 fiskarna i Slovakien.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jag röstade för förslaget att etablera en handlingsplan för EU som ska minska skarvarnas inverkan på fiskbeståndet, fisket och vattenbruk. Det är sannerligen av yttersta vikt att minska antalet skarvar som fångar mer än 300 000 ton fisk ur europeiska vatten varje år (lika mycket som konsumeras i Frankrike, Spanien, Italien, Tyskland, Ungern och Tjeckien tillsammans). Den rådande situationen har uppstått på grund av direktiv 79/409/EEG som har medfört en oproportionerlig ökning av skarvar. Detta direktiv har därför fått en direkt inverkan på lokala fiskpopulationer och fisket, och skarvarna är därför ett problem för EU. Det är därför jag är enig med föredraganden om förslaget till en samordnad handlingsplan eller förvaltningsplan på EU-nivå, även med tanke på att skarven är en flyttfågel med stor rörlighet. Planen får dock inte strida mot målen i fågeldirektivet från 1979.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jag hade några inledande reservationer mot Heinz Kindermanns betänkande, särskilt beträffande frågan huruvida en EU-plan är nödvändig med tanke på att skarvarna inte medför problem i hela EU och förslaget att placera skarven på förteckningen över arter som får jagas i bilaga II i fågeldirektivet. Det förslaget togs bort i utskottet, och i det slutliga betänkandet argumenterar man för nya riktlinjer, bättre information och bevakning och mer debatt.

Av den anledningen stöder jag Heinz Kindermanns betänkande.

9. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

10. Kommissionens åtgärder till följd av parlamentets åtgärder och resolutioner: se protokollet

11. Beslut om vissa dokument: se protokollet

12. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

13. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

14. Avbrytande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar Europaparlamentets session avslutad.

(Sammanträdet avslutades kl. 12.50.)